

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35, ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ-ΦΑΞ 2105232553, ΣΕΠΤΕΜΒΡΗΣ 2011, ΑΡ. ΦΥΛ. 471, € 1,50

ΚΑΤΩ ΟΙ ΔΙΑΚΟΜΜΑΤΙΚΟΙ ΣΑΜΠΟΤΑΡΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΤΟΥΣ

(Άρθρο που δημοσιεύτηκε στο μπλόγκ της ΟΑΚΚΕ "oakke.blogspot.com" στις 25/09/2011)

Ολα δείχνουν ότι η διακομματική συμμορία των προβοκατόρων-σαμποταριστών που διοικεί τη χώρα την οδηγεί σε μια πιο ωμή, πιο ανοιχτή χρεοκοπία απ' όση πρόβλεπε η συμφωνία της 21ης του Ιούλη, ενώ στον οικονομικό εφιάλη του λαού προσθέτει καινούρια βάσανα με τη διαρκή μείωση των μισθών του Δημοσίου και των συντάξεων, αλλιά και με τη μορφή των νέων όλο και μεγαλύτερων και όλο και θρασύτερων φοροεπιδρομών, που τσακίζουν και παραγωγή και κατανάλωση.

Μόλις τώρα πρόσθεσαν ένα χαρακτηριστικό νέο φόρο στα σπίτια του κόσμου, που από πηγές ασφάλειας τα μετατρέπει σε φορολογικές παγίδες, δηλαδή σε πηγές ανασφάλειας, όπως ακριβώς κάνει και ο σεισμός. Μόνο που, σε αντίθεση με το σεισμό, τα κάνει τόσο πιο ανασφαλή, όσο πιο γερά, ευρύχωρα και σε καλή περιοχή είναι χτισμένα.

Αυτά τα χτυπήματα θα συνεχιστούν και θα είναι πιο συχνά και πιο

βαθιά απ' όσα ως σήμερα, γιατί το σχέδιο των προβοκατόρων - όπως το έχουμε τόσο αναλυτικά εκθέσει- είναι να αδυνατίσουν οικονομικά, να εξαρθώσουν και τελικά να εξαρτήσουν τις χώρες της ΕΕ από τα ανατολικά αφεντικά τους. Αυτό προϋποθέτει την αργή και βασανιστική αιμορραγία της Ελλάδας, δηλαδή τη διαρκή πορεία προς την χρεοκοπία της, η οποία θα θέτει υπό διαρκή πιστωτική αναξιοπιστία τις οικονομικά πιο αδύναμες χώρες της χώρας της ΕΕ και τελικά όλη την ΕΕ και θα την εξαρτά συνολικά από τους ανατολικούς πιστωτές. Ο πιο συγκεκριμένος στόχος τους από αυτήν την άποψη είναι να υποχρεώσουν την ΕΕ να αυξήσει τις εγγυήσεις της προς τις πιο αδύναμες χώρες μέσω της ενίσχυσης του ταμείου χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, του ΕFSF, που δε θα μπορεί να αυξάνει διαρκώς τα κεφάλαιά του χωρίς τελικά να εκδώσει ευρωμόλογα, δηλαδή να δανειστεί από τις χώρες του Άξονα.

συνέχεια στη σελ. 10

ΠΡΩΤΟΦΑΝΕΙΣ ΑΝΩΜΑΛΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ

ΤΑΝΑΛΙΑ ΥΠΟΥΡΓΟΥ – ΨΕΥΤΟΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΛΕΓΧΟ ΤΟΥ

Και ξαφνικά, έξω από οποιαδήποτε πραγματική διεργασία μέσα στο στρατό, που να αναδεικνύει κάποια ανησυχητική όξυνση φασιστικών συμπεριφορών ανωτέρων, κατάφωρες αδικίες ή αντιδημοκρατικές κινήσεις κλπ., που θα δικαιολογούσαν πολιτική παρέμβαση, έρχεται ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας Μπεγγλίτης και καταργεί ουσιαστικά την κλασική στρατιωτική ιεραρχία ΥΠΕΡ της διακομματικής συμμορίας που επιχειρεί να υποδουλώσει τη χώρα στον εντολέα της ιμπεριαλισμού! Αυτό συνεπάγεται το μέτρο που ετοιμάζεται να νομοθετήσει, δηλαδή η δυνατότητα του οποιουδήποτε στελέχους των ΕΔ να απευθύνεται απευθείας για παράπονά του στην πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΘΑ, παρακάμπτοντας τη στρατιωτική ιεραρχία.

Αυτή η κίνηση σε περιόδους μιας αυταρχικής στρατοκρατίας που καταπιέζει τους φαντάρους και απειλεί το λαό θα μπορούσε να θεωρηθεί σαν πράξη δημοκρατικού ελέγχου του στρατού. Σήμερα όμως με την άνοδο του διακομματικού φασισμού και στην κορυφή του κράτους και στη βάση του λαού αυτή η κίνηση είναι η εισαγωγή στην νέα εποχή ενός ιδιότυπου στρατιωτικού πραξικοπήματος. Όχι τυχαία η από

τα πάνω πραξικοπηματική κίνηση του υπουργού ήρθε να συμπληρωθεί στις 30 του Σεπτεμβρη από μία φαινομενικά αντίθετη, αλλά στην ουσία παράλληλη πραξικοπηματική κίνηση από τα κάτω. Αυτή είναι και η πιο ανησυχητική.

Το σύνολο των οργανώσεων των απόστρατων, δηλαδή οι τρεις κλασικές των τριών όπλων μαζί με την μετωπική οργάνωση του ψευτοΚΚΕ στους στρατιωτικούς «ΚΙΝΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ

ΕΘΝΙΚΗ ΑΜΥΝΑ» και την επίσης διαβρωμένη από την ψευτοαριστερά «ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΕΝΩΣΗ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ» - ΑΝΕΑΕΔ (που ιδρύθηκε το 2010), οργάνωσαν συγκέντρωση διαμαρτυρίας έξω από το Πεντάγωνο.

Δεν συγκεντρώθηκαν περισσότεροι από 100-150 άνθρωποι, με αιχμή κυρίως οικονομικά αιτήματα (κύρια κατά της μείωσης των συντάξεων των κάτω των 55 ετών συνταξιούχων) και το κλασικό φαινοκόκκινο συνθήματα «για την ειδική αξιοπρέπεια του αξιωματικού» ανάλογο με την «ειδική αξιοπρέπεια του εκπαιδευτικού» της ΟΛΜΕ. Σε κάποια στιγμή λοιπόν, με προεξάρχοντες απ' ότι φαίνεται μια δράκα εθνικοφασιστών, ΟΙ ΣΥ-

συνέχεια στη σελ. 5

ΤΟ BLOG ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ
<http://oakke.blogspot.com>

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Ανακοίνωση της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας για τη δίκη του Ι. Φριζή, σ. 2
- Για την "αποκατάσταση" Ζαχαριάδη από το σοσιαλφασισμό, σ. 2
- Ο ρωσοκινέζικος άξονας ετοιμάζεται να εισβάλει οικονομικά στην πανικόβλητη Ευρώπη, σ. 3
- Οι κουίσλιγκς-σαμποταρίστες δημεύουν τη μεγάλη ακίνητη περιουσία, σ. 4
- Μετά την ήττα του στα πανεπιστήμια το καθεστώς προωθεί τις πραξικοπηματικές καταλήψεις, σ.6
- ΠΑΟ : Το διώξιμο του Βαρδινογιάννη και η μάχη για τη διαδοχή , σ.8
- Ο Πούτιν στηρίζει Σαμαρά, σ.9
- Διαδύλωση των απολυμένων του 902 κατά του γευτοΚΚΕ, σ.13
- Αποκλεισμός του Αιγαίου από τους σαμποταρίστες, σ.16
- Το μπάσιμο της Ρωσίας στα κυπριακά πετρέλαια, σ.20

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΚΗ ΤΟΥ Ι. ΦΡΙΖΗ

(www.antinazi.gr, 08/09/2011)

Σήμερα 8 Σεπτέμβρη θα γινόταν στο Γ' Τριμελές Πλημμελειοδικείο η δίκη του Ι. Φριζή με την κατηγορία εναντίον του της συκοφαντικής δυσφήμισης του ναζιστή Κ. Πλεύρη. Η υπόθεση είχε αριθμό 2.

Κατά την έναρξη της διαδικασίας ο Κ. Πλεύρης είπε ότι ήθελε να κάνει ανάκληση της μήνυσης μετά από δήλωση που θα έκανε ο Ι. Φριζής. Στη συνέχεια ο Ι. Φριζής δήλωσε στο δικαστήριο ότι δεν είχε σκοπό με όσα έγραψε «να θίξει την τιμή και την υπόληψη του Κ. Πλεύρη». Τότε η πρόεδρος ρώτησε τον Πλεύρη αν δέχεται τη δήλωση αυτή του Ι. Φριζή. Ο ναζιστής απάντησε ότι, «εφόσον ο Ι. Φριζής δηλώνει ότι εγώ δεν είχα σκοπό να πω ότι θέλω να εξοντωθούν όλοι οι Εβραίοι, ανακαλώ τη μήνυση». Η πρόεδρος ρώτησε στη συνέχεια τον Ι. Φριζή αν δέχεται την ανάκληση και ο Ι. Φριζής απάντησε ότι τη δέχεται. Μετά από αυτά το δικαστήριο αποφάσισε την παύση της ποινικής δίωξης, δηλαδή ουσιαστικά καταργήθηκε η δίκη, χωρίς να μπει το δικαστήριο στην ουσία για την ενοχή ή την αθώωση του κατηγορούμενου.

Βέβαια, ο ναζιστής Κ. Πλεύρης **το είπε και το παραείπε** στο γενοκτονικό του λίβελο: «**Έτσι θέλουν οι Εβραίοι. Γιατί μόνο έτσι καταλαβαίνουν. Εντός 24 ωρών και εκτελεστικό απόσπασμα**». Και, βέβαια, μπορεί η δίωξη να σταμάτησε, αλλά το τερατώδες παραμένει: Δικαστήρια στην Ελλάδα στον 21ο αιώνα να σέρνουν στο εδώλιο εβραίου πολίτες της χώρας μας γιατί τόλμησαν να καταγγείλουν τους κήρυκες της εξόντωσής τους -ναζιστές-, και οι ναζιστές αυτοί να βρίσκονται στη θέση του κατηγορούμενου και οι ίδιοι κατηγορούμενοι! Και να στηρίζεται όλο αυτό το αίσχος σε αποφάσεις ντροπής του Αρείου Πάγου! Αποφάσεις που δικαιολογούν το γενοκτονικό κήρυγμα κατά των Εβραίων και κάνουν την Ελλάδα την πρώτη επίσημα αντισημιτική χώρα της Ευρώπης.

Το γεγονός όμως ότι ναζιστές και δικαστές σέρνουν σε δίκες Εβραίους και γενικά αντιφασίστες δεν είναι μόνο ένα δικαστικό σκάνδαλο. Δεν είναι μόνο ένα πρόβλημα στη Δικαιοσύνη. Είναι ένα πολιτικό, θεσμικό και κοινωνικό σκάνδαλο πρώτου μεγέθους!

Γιατί αυτές οι αντισημιτικές δικαστικές αποφάσεις και αυτές οι δίωξεις έχουν την κάλυψη -στην ουσία την έγκριση- όλου του επίσημου πολιτικού φάσματος, των κρατικών αρχών σε όλη τους την κλίμακα, των επίσημων συνδικαλιστικών φορέων, της εκκλησιαστικής ιεραρχίας, της μεγάλης πλειοψηφίας των ΜΜΕ, ιδιαίτερα της τηλεόρασης, και, τέλος, του λεγόμενου ακαδημαϊκού κόσμου με ελαχιστότατες εξαιρέσεις. Είναι όλοι οι παραπάνω που έχουν κάνει νόμιμους τους μαχαιροβγάλτες

ναζιστές και τους έχουν μέσα στα Δημαρχεία, τους επιτρέπουν να κατέχουν πλατείες και να «επιβάλλουν την τάξη» στα «εδάφη τους» μέσα στην πόλη.

Μπροστά σ' αυτή την επέλαση οι δημοκρατικές και προοδευτικές δυνάμεις, που πάντα έφραζαν το δρόμο στο ναζισμό είναι τώρα φυλακισμένες ή δηλητηριασμένες από την αντισημιτική «Αριστερά» και την αντισημιτική «δημοκρατία», που έχουν ταυτίσει το κεφάλαιο με τον Εβραίο και τον παγκόσμιο ιμπεριαλισμό με το «συνωμοτικό» κράτος του Ισραήλ. Αν τέτοιες «ταυτίσεις» σε άλλες χώρες της Ευρώπης είναι χαρακτηριστικές μειοψηφικών ακόμα ρευμάτων, στην Ελλάδα είναι μέρος της κυρίαρχης ιδεολογίας και της κρατικής λογικής.

Μπαίνει λοιπόν ένα μεγάλο και επείγον καθήκον στους αριστερούς και δημοκρατικούς ανθρώπους που βλέπουν καθαρά να ενώσουν τις δυνάμεις τους και να αντισταθούν σ' αυτό τον επικίνδυνο νεομεσαίωνα προτού να είναι πολύ αργά. Σ' αυτή τη συσπείρωση έχουν να παίξουν ένα σημαντικό ρόλο τα πρώτα υποψήφια θύματα αυτής της κτηνωδίας, οι έλληνες Εβραίοι.

Όμως σε ό,τι αφορά αυτούς τους τελευταίους, διαπιστώνουμε ότι καλλιεργείται τελευταία από το καθεστώς η αυταπάτη ότι δεν υπάρχει τόσο μεγάλος κίνδυνος από τον κρατικό αντισημιτισμό, αφού το ελληνικό κράτος συσφίγγει τις σχέσεις του με το κράτος του Ισραήλ. Όμως στην ελληνική διπλωματική τακτική βλέπουμε δύο πρόσωπα σε σχέση με το Ισραήλ: Το πρόσωπο «φίλος του Ισραήλ» και το πρόσωπο «φίλος του Ιράν και του Κατάρ», τα οποία θέλουν να εξαφανίσουν το κράτος του Ισραήλ. Το ποιο από τα δύο πρόσωπα είναι το αληθινό, δηλαδή το ποια είναι η αληθινή στρατηγική του ελληνικού κράτους, κρίνεται **πάνω απ' όλα** από την ιδεολογία που αυτό διαμορφώνει μέσα στον πληθυσμό του και που την αποτυπώνει σταδιακά στο πνεύμα των θεσμών του. Αυτό λοιπόν που διαμορφώνεται είναι ο αντισημιτισμός και η σύγχρονη μορφή του, που εμφανίζεται σαν αντισημιτισμός. Το ελληνικό αντισημιτικό καθεστώς καθιστά τους έλληνες Εβραίους και

ΓΙΑ ΤΗΝ «ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ» ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ ΑΠΟ ΤΟ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΜΟ

Για το ζήτημα της «αποκατάστασης» μιας ψεύτικης καρικατούρας του Νίκου Ζαχαριάδη από το ψευτοΚΚΕ, είχαμε γράψει και στο εκτεταμένο κεντρικό άρθρο της ΝΑ του Ιούλη, και θα γράψουμε και στο μέλλον πιο εκτεταμένα. Οι κνίτες προχώρησαν με παράτες σε εκδήλωση «αποκατάστασης» στο Α' Νεκροταφείο της Αθήνας στις 2 του Οχτώβρη, στην οποία ολόκληρος ο αστικός τύπος γλοιώδικα υποκλίθηκε και την πρόβαλε, χωρίς ούτε ένα τόσο δα κριτικό ψέλλισμα.

Κανείς δεν αναρωτήθηκε πώς γίνεται οι ηθικοί συναυτουργοί δολοφονίας να αποκαθιστούν το θύμα τους, χωρίς μια βαθιά, συντριπτική αυτοκριτική ή χωρίς να έρθουν ποτέ σε ρήξη με τους φυσικούς αυτουργούς της δολοφονίας, δηλαδή τους Ρώσους σοσιαλιμπεριαλιστές. Το ψευτοΚΚΕ όχι μονάχα δε ζητάει και δεν κάνει ποτέ θέμα το άνοιγμα των εφτασφράγιστων αρχείων της ΚαΓκεΜπε για τη δολοφονία Ζαχαριάδη, όχι μόνο συνεχίζει να διαδίδει την ψευτιά περί «αυτοκτονίας», αλλά επιχειρεί να μπάσει το φάντασμα ενός ανύπαρκτου Ζαχαριάδη, ψευτοΚΚΕδικής κοπής,

στα σημερινά πολιτικά παιχνίδια του ρώσικου σοσιαλιμπεριαλισμού. Δημιουργεί δηλαδή την καρικατούρα ενός Ζαχαριάδη αρνητή των μετώπων και του αντιφασισμού, διαπαστή και πραξικοπηματιστή (στοιχεία που προσιδιάζουν κύρια στο Βελουχιώτη-Κλάρα, που ο Περισσός «αποκαθιστάει» μαζί με το Ζαχαριάδη), **κι έτσι τον κάνει πρόδρομο της γραμμής του φιλοναζιστικού και για αυτό μονόπαντου «αντιδυτικού αγώνα»!** Πρόκειται όχι φυσικά για αποκατάσταση, αλλά για πολιτική ολοκλήρωση της δολοφονίας του ήρωα Νίκου Ζαχαριάδη. Αλλά πρόκειται ταυτόχρονα και για το πιστοποιητικό θανάτου όλου εκείνου του κατάμαυρου πια «μ-λ» ομορτουτισμού, που παρίστανε ως σήμερα την «αντιεφορμιστική» ουρά του «ρεφορμιστικού» Περισσού, ενώ έχει σε όλα τα διεθνή και εσωτερικά ζητήματα ταυτόσημη γραμμή μαζί του. Αυτοί οι υπεραντιδραστικοί πλέον μικροαστοί των «ΚΚΕ(μ-λ)», Διαρρηχτών («ΜΑΚΚΕ»), «Κίνησης για Ανασύνταξη 18-55», «ΕΚΚΕ» του Μπίστη κλπ. δεν έχουν πια κανέναν «ιδεολογικό» λόγο να μην στρουγγιστούν στον Περισσό. Η Παπαρήγα τους αφαίρεσε και τον τελευταίο τυπικό λόγο ξεχωριστής ύπαρξης.

γενικά τους δημοκράτες αντιφασίστες και κάνει ό,τι μπορεί για να μην κινητοποιούνται ενάντια στην αποθράσυνση των ναζιστών και την επέκταση του αντισημιτισμού, ενώ την ίδια ώρα ετοιμάζει το προσάναμμα για νέες πυρκαγιές.

Δικαστικές δίωξεις σαν κι αυτές κατά του Ι. Φριζή ή προηγούμενα της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας ή του ΚΙΣ δεν πρέπει να αφήνονται μέσα στη σιωπή από οποιαδήποτε δημοκρατική συλλογικότητα και από τις εβραϊκές οργανώσεις. Δεν είναι ατομική υπόθεση του κατηγορούμενου που θα τις αντιμετωπίζει μόνος του απέναντι στα ναζιστικά θρασύδειλα αρπακτικά και τους προστάτες τους με όποιο τρόπο μπορεί. Είναι υπόθεση όλων μας.

Αθήνα, 8 Σεπτέμβρη 2011

Η ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ
[http:// www.oakke.gr](http://www.oakke.gr),
e-mail: info@oakke.gr

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να στέλνουν τα γράμματά τους στην δ/ση Χαλκοκονδύλη 35, Αθήνα, ΤΚ 10432

Για τις οικονομικές σας ενισχύσεις χρησιμοποιήστε το λογαριασμό μας στην Εθνική Τράπεζα: 160/764962-29

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Μηνιαία εφημερίδα
Ιδιοκτήτης:
Κεντρική Επιτροπή της ΟΑΚΚΕ
Εκδότης σύμφωνα με το νόμο
Ελένη Κωνσταντινοπούλου
(Κωδικός 2988)
ISSN 1791-6593
Χαλκοκονδύλη 35, 5ος όροφος
Τ.Θ. 8371, Τ.Κ. 100 10 Αθήνα
Τηλ.- Φαξ: 210-5232553
Ετήσια συνδρομή: 20 Ευρώ
Εξαμηνιαία: 10 Ευρώ

ΔΙΑΒΑΣΤΕ - ΔΙΑΔΩΣΤΕ ΤΗ ΝΕΑ ΑΝΤΟΛΗ

Η Νέα Ανατολή κυκλοφορεί σε όλους τους νομούς της χώρας μέσω πρακτορείου. Οι αναγνώστες πρέπει να την αναζητούν στα σημεία όπου συνήθως διανέμεται ο εξωκοινοβουλευτικός τύπος. Παρακαλούμε τους συνδρομητές της εφημερίδας αν τους είναι εύκολο να προμηθευθούν από αυτά τα σημεία την εφημερίδα για να μειώνεται ο φόρτος και τα έξοδα της συνδρομητικής αποστολής, αλλά και να ενισχύεται η διανομή μέσω πρακτορείου.

Ο ΡΩΣΟΚΙΝΕΖΙΚΟΣ ΑΞΟΝΑΣ ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΕΙΣΒΑΛΕΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΣΤΗΝ ΠΑΝΙΚΟΒΛΗΤΗ ΕΥΡΩΠΗ

(Άρθρο που δημοσιεύτηκε στο μπλογκ της OAKKE "oakke.blogspot.com" στις 28/09/2011)

Με εργαλείο την ελληνική χρεοκοπία οδηγεί την ΕΖ σε διεύρυνση του EFSF και σε έκδοση ευρωομολόγων

Εδώ και μήνες δεν έχουμε σταματήσει να καταγγέλλουμε τη διακομματική μεθόδευση της χρεοκοπίας της χώρας. Η μεθόδευση αυτή στόχο έχει τη διαίωξη και το βάθεμα της ζοφερής αυτής κατάστασης, ώστε να χρησιμοποιηθεί σαν όπλο στον κρόταφο της Ευρώπης, με το οποίο αυτό το καθεστώς θέλει να διευκολύνει τη δυναμική είσοδο του ρωσικού και του κινεζικού κρατικοφασιστικού μονοπωλίου στην καρδιά της Ευρώπης, που είναι η Ευρωζώνη. Αν ο εκβιασμός πετύχει, τότε η ενωμένη Ευρώπη θα εξαρτηθεί όχι μόνο οικονομικά, αλλά και πολιτικά από τις χώρες του ανερχόμενου ρωσοκινεζικού νεοχιτλερικού άξονα. Τα τελευταία γεγονότα επιβεβαιώνουν με πανηγυρικό -αν και εξίσου τραγικό- τρόπο αυτές μας τις εκτιμήσεις.

BRICS: το διεθνές όχημα της οικονομικής διπλωματίας της Ρωσίας

Έτσι ξαφνικά οι χώρες του BRIC κινούνται προς το να πάρουν μέτρα «βοήθειας» προς την πληττόμενη από την ελληνική χρεοκοπία ΕΕ. Σαν σύνολο οι BRIC βρίσκονται πολιτικά κάτω από την ηγεμονία του άξονα Ρωσίας-Κίνας, ιδιαίτερα της Ρωσίας (BRIC είναι τα αρχικά των χωρών Βραζιλίας, Ρωσίας, Ινδίας και Κίνας). Η Ρωσία ελέγχει απ' αυτό το σύνολο μόνο την κυβέρνηση της Βραζιλίας μέσω της συμμορίας του Λούλα. Η Ινδία είναι χοντρικά ανεξάρτητη χώρα και έχει στρατηγικές αντιθέσεις με την Κίνα, ιδιαίτερα τώρα τελευταία που αυτή δηλώνει τις αρπακτικές της διαθέσεις στο δυτικό Ειρηνικό, όμως έχει άριστες σχέσεις με την ψευτο-ισορροπίστρια Ρωσία ακριβώς στην αυταπάτη της ότι αυτή είναι ένα αντίβαρο και απέναντι στην Κίνα και απέναντι στο ακόμα πιο εχθρικό της Πακιστάν. Για να κάνει, ωστόσο, πιο ισχυρό τον εαυτό της, αλλά και τον άξονα μέσα στο BRIC, η Ρωσία έχωσε μέσα τελευταία και την υποτακτική της κυβέρνηση της Νότιας Αφρικής (South Africa) οπότε το BRIC έγινε ξαφνικά BRICS. Βέβαια, ο παράγοντας που αναλαμβάνει να κινήσει επίσημα τις BRICS και συνήθως τις εκπροσωπεί προς τα έξω δεν είναι η κακόφημη ρωσική υπερδύναμη, αλλά η Βραζιλία, που εμφανίζεται σαν φιλοδυτική (αλά Ελλάδα), και σαν τέτοια γίνεται ο τέλειος ενδιάμεσος ανάμεσα στην Κίνα και στην Ινδία. Το βραζιλιάνικο, ή μάλλον το ρωσικό διπλωματικό παιχνίδι με τις BRICS το παίζει ο βραζιλιάνος υπουργός οικονομίας Γκουίντο Μαντέγκα.

Όπως έγραψε η έγκριτη εφημερίδα *El Pais* στις 14/9, ο Μαντέγκα ανακοίνωσε ότι «την ερχόμενη βδομάδα, στις 23 και 24 του μήνα, θα γίνει στην Ουάσιγκτον μία συνάντηση των BRIC, που θα τελεστεί παράλληλα με μία σύνοδο του Παγκόσμιου Νομισματικού Ταμείου (ΔΝΤ) και στην οποία οι τέσσερις χώρες θα μελετήσουν τη βοήθειά τους προς την Ευρώπη. Πηγές της ρωσικής κυβέρνησης, απ' την πλευρά τους, δήλωσε το Γαλλικό Πρακτορείο, θα εξετάσουν τα πιθανά αιτήματα για βοήθεια κατά περίπτωση, αν και δεν εξετάζεται κάποια κοινή πρωτοβουλία εκ μέρους των BRIC... Ο Μαντέγκα, που θα επισκεφτεί την Ουάσιγκτον την ερχόμενη Δευτέρα, δε θέλησε να προσδιορίσει τι τύπου βοήθεια θα προσφέρει τόσο η Βραζιλία όσο και η Ρωσία, η Ινδία και η Κί-

να, πιθανά για να μην προκατάλαβει αποφάσεις που μπορούν να παρθούν από την ομάδα συλλογικά, όπως επεσήμανε σ' αυτή την εφημερίδα σύμβουλος του υπουργείου Οικονομικών. Παρόλα αυτά, η οικονομική εφημερίδα «*Αξία*» προσδοκά ότι μία από τις προσφορές που θα κάνει η Βραζιλία θα είναι να αυξήσει το μερίδιο των διεθνών αποθεματικών των χωρών του BRIC που ασκείται σε ονομαστικούς τίτλους σε ευρώ».

Ο «από μηχανής θεός» που λέγεται Κίνα ζητάει ανταλλάγματα

Εξαιρετικά κρίσιμος θα είναι ο ρόλος που θα παίξει εδώ ο κινεζικός χρηματοδοτικός γίγαντας. Πρέπει να σημειωθεί ότι οι BRIC έχουν όλες μαζί ένα χρηματοπιστωτικό πλεόνασμα της τάξης των 4 τρις ευρώ, δηλαδή όσο είναι το χρέος της Ελλάδας, της Πορτογαλίας, της Ιρλανδίας, της Ισπανίας και της Ιταλίας μαζί! Από αυτά τα 3,2 τρις είναι το κινεζικό πλεόνασμα, γι' αυτό και εκείνη για διαφορετικούς λόγους με την Ινδία θέλει να παίξει και με τους BRICS, αλλά και ανεξάρτητα απέναντι στην ΕΕ. Όπως γράφει το ίδιο φύλλο της ισπανικής εφημερίδας:

«*Η Κίνα, που κερδίζει χρόνο επιδιώκοντας να διαφοροποιήσει τις άφθονες επενδύσεις της σε ξένο νόμισμα, έχει διατηρήσει συνομιλίες με ευρωπαϊκές χώρες που πλήττονται από τη χρεοκοπία και ψάχνουν βοήθεια, όπως η Ελλάδα, η Πορτογαλία και η Ισπανία. Η τελευταία κίνηση σ' αυτή την κατεύθυνση ήταν η συνεδρίαση, την περασμένη βδομάδα στη Ρώμη, του υπουργού Οικονομικών Τζούλιο Τρεμόντι με τον Λόου Τζιβέι, πρόεδρο του κυρίαρχου ταμείου China Investment Corp (CIC), και άλλους κινέζους αξιωματούχους σε μια προσπάθεια να πειστεί το Πεκίνο να αγοράσει ομόλογα χρέους και να επενδύσει στις μεγάλες της επιχειρήσεις. Η συνεδρίαση ξαναέβαλε στο τραπέζι την αυξανόμενη και σιωπηλή προώθηση της ασιατικής χώρας στην Ευρώπη. Η συνάντηση, που δημοσιεύτηκε στις εφημερίδες *Financial Times* και *Wall Street Journal*, επιβεβαιώθηκε χτες από την ιταλική κυβέρνηση, που, ωστόσο, απέφυγε να δώσει περισσότερες πληροφορίες, όπως ούτε το Πεκίνο τις έδωσε. «Η Ευρώπη θα εξακολουθήσει να είναι μία από τις κυριότερες κινεζικές επενδυτικές αγορές. Επιπλέον, θα επεκτείνουμε την οικονομική και χρηματοπιστωτική συνεργασία και τη συνεργασία στις επενδύσεις με τις ευρωπαϊκές χώρες κά-*

νοντας μέτωπο μπροστά στην χρηματοπιστωτική κρίση», διαβεβαίωσε ο Τζιανγκ Γιου, εκπρόσωπος των Εξωτερικών. Ο Τζιανγκ δήλωσε ότι το Πεκίνο ελπίζει τα μέλη της ευρωζώνης να πάρουν «αποτελεσματικά μέτρα για να εγγυηθούν την ασφάλεια των κινεζικών επενδύσεων»».

Είναι έκδηλη εδώ η αγωνιώδης προσπάθεια των ευρωπαίων μονοπωλιστών να πουλήσουν με κάθε τρόπο τα υποβαθμισμένα τους ομόλογα στους κινέζους σοσιαλμπερλιαριστές, δηλ. να εξαρτήσουν την οικονομία τους από αυτούς. Αυτό ήρθε σαν αποτέλεσμα του πανικού στις διεθνείς αγορές, που τον προκαλούν εδώ και δυο χρόνια οι σαμποταριστικές και εμπρηστικές συμπεριφορές του ελληνικού διακομματικού συστήματος. Τελευταία τέτοιες συμπεριφορές ήταν η υπογραφή χωριστής συμφωνίας με τους Φιλανδούς, το προβόκαρισμα του Βενιζέλου, που επί μήνες δεν πήρε κανένα μέτρο απ' όσα πρόβλεπε το μεσοπρόθεσμο και έκανε μετά και το σκληρό στην Τρόικα, για να τη διευκολύνει να φύγει, ώστε να γίνει θρίλερ η ενεργοποίηση της 6ης δόσης. Επίσης, νέο διεθνές μπουρλότο έβαλαν και τα σενάρια που πάλι τροφοδότησε ο Βενιζέλος μιλώντας με τρόπο στην κοινοβουλευτική ομάδα του ΠΑΣΟΚ υπέρ της ανοιχτής κήρυξης χρεοκοπίας το Δεκέμβριο εντός του ευρώ. Τώρα, λοιπόν, όλο και περισσότερο η παρακασμένη και πανικόβλητη μονοπωλιακή Ευρώπη αρχίζει να βλέπει στα ανατολικά αρπαχτικά έναν «από μηχανής θεό».

Όμως οι ρώσοι και οι κινέζοι σοσιαλμπερλιαριστές, που μέσω των πρακτόρων τους στην Ελλάδα και της κατάλληλα διογκωμένης από τους τελευταίους κρίσης χρέους μεθόδευαν την επέλασή τους στην Ευρώπη, αρχίζουν τώρα να δείχνουν ότι τα κίνητρά τους δεν είναι καθόλου αγνά. Αμέσως μετά την ανακοίνωση του Μαντέγκα για τη σύγκληση των BRICS στο περιθώριο του G20 (σύγκληση που έγινε τελικά στις 22 του Σεπτεμβρίου), βγήκε ο υποτιθέμενος φιλοδυτικός μεταρρυθμιστής πρωθυπουργός της Κίνας Βεν Για Μπάο, ανοίγοντας τις εργασίες του Παγκόσμιου Οικονομικού Φόρουμ στο Νταλιάν της Κίνας, και ζήτησε πολιτικές παραχωρήσεις από την ΕΕ προκειμένου να τη δανείσει. Έτσι ωρίς-ωρίς επαληθεύτηκε αυτό που λέμε τόσο καιρό, ότι δηλαδή ο κινεζικός δανεισμός στην ΕΕ, ιδιαίτερα μέσα από τα ευρωομόλογα, θα σημάνει οικονομική και πολιτική εξάρτηση της ΕΕ από την Κίνα ειδικά και τον Άξονα γενικότερα. Σύμφωνα λοιπόν με ανταπόκριση των *Φαινάνσιαλ Τάιμς* στις 14 Σεπτεμβρίου, ο Βεν απαίτησε από την ΕΕ -ενόψει της εκεί επίσημης επίσκεψής του τον Οκτώβριο- να παραχωρήσει στην Κίνα το στάτους της «**πλήρους οικονομίας της αγοράς**» τώρα αμέσως, δηλαδή 5 χρόνια προτού δοθεί αυτό το στάτους στην Κίνα το 2016. Αν αυτό γίνει **από σήμερα κιόλας**, καμιά χώρα δε θα έχει το δικαίωμα να διαμαρτύρεται στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου γιατί εμποδίζονται από το κράτος οι επενδύσεις της στην Κίνα και ευνοούνται οι κινέζικες, ειδικότερα οι κρατικές επιχειρήσεις,

που ανήκουν ουσιαστικά στα στελέχη του ΚΚ Κίνας, ούτε θα μπορούν να διαμαρτύρονται για τους εμπορικούς πολέμους που εξαπολύει η Κίνα υποβαθμίζοντας τεχνητά το νόμισμά της, το γιουάν, καθώς και μια σειρά άλλες παραβιάσεις των κανόνων της Διεθνούς Οργάνωσης Εμπορίου, στην οποία η Κίνα συμμετέχει μεν, αλλά όχι με το ευνοϊκό στάτους της «οικονομίας της αγοράς». Συγκεκριμένα, ο Βενιζέλος: **«Αν τα έθνη της ΕΕ μπορούν να δείξουν την ειλικρίνειά τους μερικά χρόνια νωρίτερα (σ.σ.: εννοούσε ενωρίτερα από το 2016), αυτό θα αντανακλούσε τη φιλία μας».**

Αν αυτός δεν είναι καθαρός εκβιασμός, τότε τι είναι;

Το καλό πάντως είναι ότι κάποιοι δυτικοί αστοί αρχίζουν να βλέπουν τον πολιτικό κίνδυνο που αντιπροσωπεύει για την ευρωπαϊκή ήπειρο η οικονομική της εξάρτηση από την Κίνα. Το ίδιο φύλλο της *El Pais* που αναφέραμε στην αρχή αυτού του άρθρου σημείωνε: «*Αν για τις χρεοκοπημένες ευρωπαϊκές κυβερνήσεις η Κίνα είναι μία ελκυστική πηγή χρηματοδότησης, για ορισμένους επικριτές αντιπροσωπεύει ένα ζωτικό κίνδυνο μακροπρόθεσμα. Υποπτεύονται ότι οι κινεζικές επενδύσεις, που αποτελούν τμήμα της παγκόσμιας στρατηγικής της κυβέρνησης στην οποία ηγεμονεύουν οι ισχυρές δημόσιες επιχειρήσεις, προορίζονται επιπλέον για να ασκήσουν επιρροή στις χώρες όπου προσγειώνονται».*

Οι BRICS δίνουν ιδιοτελή μαθήματα στην ΕΕ

Αυτά λέγονταν πριν από δυο περίπου βδομάδες. Στο μεταξύ πραγματοποιήθηκε στις 22 του μήνα η προγραμματισμένη συνάντηση των BRICS, που είχαν αρχικά αναγγελθεί χωρίς τη Νότια Αφρική, δηλαδή σαν BRIC. Οι Ρώσοι, προφανώς, χρειάστηκαν αυτή την ενίσχυση, γιατί η Ινδία, ενώ αποδέχτηκε την πρόσκληση, δεν τσίμπησε επί της ουσίας, δηλαδή να είναι οι BRICS αυτοί που θα δανείσουν, δηλαδή θα εκβιάσουν, την ΕΕ. Συγκεκριμένα, μιλώντας στους *Φαινάνσιαλ Τάιμς* της 15ης του Σεπτεμβρίου, ένα ανώτατο στέλεχος του υπουργείου Οικονομικών της Ινδίας ονόματι Γκοπαλάν είπε ότι την ιδέα της δανειοδότησης της ΕΕ από τις BRIC τους την έριξε ξαφνικά ο υπουργός της Βραζιλίας Μαντέγκα λίγες μέρες πριν τη συνεδρίαση των G20 στις 23-24. Σύμφωνα με την εφημερίδα, στόχος αυτής της συνάντησης των BRICS στις 22 ήταν να μιλήσουν οι BRICS με μια φωνή μέσα στους G20 την επόμενη μέρα. Όπως όμως αποκάλυψε ο Γκοπαλάν, «*Η Ινδία θέλει κάθε απόφαση για ενίσχυση της διεθνούς χρηματοπιστωτικής σταθερότητας να περνάει μέσα από το ΔΝΤ και όχι από μια βοήθεια που θα δώσουν οι BRICS στην Ευρώπη».*

Έτσι η συνεδρίαση των BRICS στις 22 του Σεπτεμβρίου δεν μπόρεσε να πάρει απόφαση για την ενίσχυση της ΕΕ, αλλά έβγαλε ένα σημαντικό κοινό ανακοινω-

Οι κούισλιγκς-σαμποταριστές δημεύουν τη μεγάλη ακίνητη περιουσία για να τη δώσουν στους ρώσους και κινέζους νεο-αποικιοκράτες

Ο φόρος μεγάλης ακίνητης περιουσίας εικοσαπλασιάστηκε από 0,1% της αξίας του ακινήτου, όπως αυτή προσδιορίζεται από το κράτος, και έφτασε μέχρι το ανώτατο 2% της αξίας του. Με ανώτατο συντελεστή το 2% μέσα σε δέκα χρόνια σαν παράδειγμα, το κράτος μπορεί να εισπράττει υπό τη μορφή του φόρου αυτού το 1/5 της αξίας μιας μεγάλης ακίνητης περιουσίας. Αν το ακίνητο είναι σπίτι ο ιδιοκτήτης μπορεί να πληρώνει το φόρο στο κράτος δίνοντας χοντρικά το μισό νοίκι που εισπράττει από αυτό. Αν όμως το ακίνητο είναι ένα κομμάτι άχτιστης ακριβής γης ο ιδιοκτήτης που δεν έχει μεγάλα εισοδήματα από αλλού είναι υποχρεωμένος να πουλήσει τη γη του για να πληρώσει τον φόρο αυτό που είναι ο μεγαλύτερος που υπάρχει στην Ευρώπη. Επομένως αυτή η φορολογία είναι μια μορφή σταδιακής δήμευσης της γης με αποτέλεσμα την ακόμα μεγαλύτερη πτώση της αξίας της που προστίθεται στην πτώση της εξαιτίας της χρεοκοπίας αλλά και εξαιτίας της γενικής φορολόγησης της ακίνητης περιουσίας που το 2010 ήταν 487 εκατ Ευρώ και το 2012 προγραμματίζεται να φτάσει στα 3,78 δις ευρώ.

Το να υποχρεωθεί ο ιδιοκτήτης μεγάλης γαιοκτησίας να πουλήσει τη γη του πολύ φτηνά από μόνο του δεν είναι κακό πράγμα. Μάλιστα τα τελευταία χρόνια η γη είχε φτάσει σε δυσθεώρητα ύψη γιατί οι σαμποταριστές δεν βάζουν νέες περιοχές στα ρυθμιστικά σχέδια οπότε όποια γη οικοδομείται για κατοικία, τουρισμό ή βιομηχανία είναι περιζήτητη. Για να ρίξουν την αξία λοιπόν της υπάρχουσας γης το καλύτερο που είχαν να κάνουν οι κυβερνήτες ήταν να δώσουν νέα γη στη δόμηση. Το λέμε αυτό γιατί η ψηλή φορολογία της γης δεν λύνει το πρόβλημα αφού ο καθένας που θέλει να χτίσει σε μεγάλη κλίμακα μπορεί να αγοράσει φτηνά ένα μεγάλο κομμάτι γης, αλλά μόλις το αγοράσει θα πληρώνει και αυτός έναν υπέρογκο φόρο. Οπότε ούτε θα αγοράσει, ούτε ακόμα περισσότερο θα κτίσει γιατί αυτό θα αυξήσει ακόμα περισσότερο το φόρο. Θα είχε νόημα να αγοράζε κανείς τη φτηνή γη για να χτίσει αν έπερτε σημαντικά η φορολογία για κάθε γη που θα αξιοποιούνταν οικοδομικά και ανέβαινε η φορολογία για κάθε αναξιοποίητη γη όπου ο ιδιοκτήτης κάθεται και περιμένει να ανέβουν οι τιμές, δηλαδή μειώνει την προσφορά γης για παραγωγική κατανάλωση. Αυτή η αύξηση της φορολογίας για την αργούσα γαιοκτησία θα ήταν ένα κίνητρο για παραγωγικές επενδύσεις στην τουριστική κατοικία και στη βιομηχανία και ένα αντικίνητρο για τη μείωση της προσφοράς γης.

Αλλά η κυβέρνηση δεν το έκανε αυτό. Τόσο πολύ δεν ενδιαφέρεται για την οικονομική δραστηριότητα που δεν δέχεται μείωση των τιμών τη γης που γίνονται με τη συγκριτική μέθοδο και οι εφορίες κρατάνε τις τιμές του οικοδομικού μπουμ του 2007 και έτσι ενώ οι πραγματικές τιμές πέφτουν ο φόρος στους ιδιοκτήτες γης μεγαλώνει. Επίσης η κυβέρνηση πάνω στην πτώση των τιμών της γης εξαγγέλλει ότι θα αυξήσει τις αντικειμενικές αξίες, δηλαδή τη φορο-

λογία. Γιατί λοιπόν το κάνει αυτό η κυβέρνηση; Γιατί φτηναίνει τη γη εξαναγκάζοντας τους ιδιοκτήτες να πουλήσουν αλλά δίχως να ενθαρρύνει ταυτόχρονα τη δόμηση, ιδιαίτερα την παραγωγική δόμηση;

Η μόνη λογική εξήγηση που έχουμε βρει σε αυτό το ερώτημα, εξήγηση που όλο και επιβεβαιώνεται από τα γεγονότα είναι ότι **η κυβέρνηση θέλει να ρίξει την τιμή της μεγάλης γαιοκτησίας για να την αγοράσει πάμφθυνα το ρώσικο και το κινέζικο σοσιαλισμπεριαλιστικό, στην ουσία νεοαποικιακό, κεφάλαιο.** Σήμερα αυτού του είδους οι ρώσοι και κινέζοι κρατικοολιγάρχες περιέρχονται την χώρα και σημαδεύουν ακριβά ακίνητα στις τουριστικές περιοχές, ιδιαίτερα στη Ρόδο και στην Κέρκυρα αλλά ελάχιστα αγοράζουν εκτός αν είναι ήδη σκοτωμένα. Επίσης μόνιμως δηλώνουν ότι πρέπει η γη να πέσει πολύ ακόμα για να αγοράσουν. Οι ιδιοκτήτες της μεγάλης γαιοκτησίας ωστόσο δεν πουλάνε ακόμα μαζικά γιατί οι περισσότεροι έχουν εισοδήματα από νοίκια και καταθέσεις περιμένοντας ότι κάποια στιγμή θα τελειώσει η κρίση. Αλλά όσο η κρίση βαθαίνει και επίσης η φορολογία των σπιτιών και της γης μεγαλώνει όλο και περισσότερο οι απρόσοδοι γαιοκτήμονες θα στριμώχνονται οπότε οι ρωσοκινέζοι, οι καταρτιμένοι και οι παπανδρεοβενιζέλοι υποτακτικοί τους περιμένουν ότι θα αρχίσουν να πουλάνε μαζικά, και αν αρχίσουν να πουλάνε μαζικά η μεγάλη γαιοκτησία θα κατακυλιέται ξαφνικά και τότε τα αφεντικά θα αγοράσουν.

Εδώ μπορεί κανείς να ρωτήσει το εξής: Και γιατί δεν θα αγοράσουν φτηνή γη και οι ντόπιοι καπιταλιστές και οι δυτικοί; Ποιος στριμωγμένος γαιοκτήμονας θα προτιμήσει να πουλήσει ειδικά στους ρώσους και στους κινέζους και όχι στους δυτικούς; Μα μόνο οι ανατολικοί ξέρουν και μάλιστα επιβάλουν το τι θα κάνει στο μέλλον το καθεστώς των κούισλιγκς. Μπορούμε λοιπόν να κάνουμε την εύλογη εκτίμηση ότι μόλις η γη ξεφτιλιστεί και την αγοράσουν αυτοί, τότε και μόνο τότε θα πάψει η μεγάλη φορολόγηση της αργούσας ή έστω της οικοδομημένης γης, οπότε η τιμή της θα ανεβεί πάλι ψηλά. Όμως στο μεταξύ θα έχει γίνει μια πρωτοφανής και γιγαντιαία μεταφορά ιδιοκτησίας κάποιων από τις ομορφότερες και ακριβότερες περιοχές του πλανήτη και για τους δυτικούς καπιταλιστές θα έχουν μείνει ψίχουλα. Αυτό ήδη έχει συμβεί στην περίπτωση των τριών μεγαλύτερων ιδιωτικών τραπεζών Alpha, Eurobank και Πειραιώς που τις αγόρασε το Κατάρ και η Ρωσία –πήραν την ελέγχουσα σχετική πλειοψηφία– για ελάχιστα δις δεκάδες φορές πιο χαμηλά από την αξία τους τα τελευταία δύο χρόνια. Και αυτές δεν τις αγόρασαν τα πολύ πιο ισχυρά δυτικά κεφάλαια γιατί η δυτική εκτίμηση είναι ότι η Ελλάδα θα χρεοκοπήσει επειδή χοντρικά **δεν μπορεί** να παράγει και επειδή δεν μπορεί να **μην σπαταλά** τον όποιο πλούτο της σε δοσίματα στην τάχα κυρίαρχη κρατική γραφειοκρατία. Κυρίως οι δυτικοί είναι σίγουροι ότι οι τράπεζες θα χρεοκοπήσουν πριν από κάθε άλλον και θα κρατικοποιη-

θούν. Μόνο οι καγκεμπίτες ξέρουν καλά ότι η χρεοκοπία είναι κατά παραγγελία όπως κατά παραγγελία είναι η άρνηση όχι των επενδύσεων γενικά αλλά η άρνηση των ντόπιων και των δυτικών επενδύσεων εδώ και δεκαετίες.

Η κυβέρνηση Παπανδρέου-Βενιζέλου με την υποστήριξη των υπόλοιπων πέντε κοινοτικών ηγεσιών και με τη σιωπή των φιλελεύθερων οργανώνει δραστήρια το ξεπούλημα των μεγάλων ακινήτων. Εκατοντάδες εκπρόσωποι του ρώσικου και του κινέζικου ναζιστικού μονοπώλιου οργανώνουν τη χώρα εδώ και καιρό και καταγράφουν περιουσίες γη, και επιχειρήσεις, εκτιμούν κέρδη και σχεδιάζουν αγορές καθοδηγούμενοι από τους κούισλιγκς των κοινοτικών ηγεσιών και των υπηρεσιακών τους παραγόντων. Ακόμα οργανώνουν αλληπάλληλα συνέδρια με τους ρώσους- αφεντικά και τους υπόσχονται παράλληλα να αλλάξουν το νομοθετικό πλαίσιο της απόκτησης ιδιοκτησίας στη χώρα από τους Ρώσους, που δεν είναι πολίτες της ΕΕ, με καθαρά συμβόλαια.

Ο Σίμος Κεδίκογλου, πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Ελληνορωσικής Φιλίας (στο άρθρο «Ο Πούτιν στηρίζει Σαμαρά» αναλύεται ο ρόλος του) που οργανώνει μαζί με την κυβέρνηση το ξεπούλημα της Ελλάδας στη Ρωσία, σύμφωνα με την «Ισοτιμία»: «Αναγνώρισε ότι, **λόγω της ύφεσης και της σχεδόν βέβαιης διόρθωσης στις τιμές των ακινήτων προς τα κάτω**, οι Ρώσοι υποψήφιοι επενδυτές τηρούν στάση αναμονής. Σε κάθε περίπτωση, για να γίνει έργο το ρωσικό ενδιαφέρον, πρέπει να δοθεί λύση στο θέμα της βίζας. Ο κ. Κεδίκογλου προτείνει την έκδοση βίζας δεκαετούς διάρκειας, για όσους αγοράζουν τουριστική κατοικία στην Ελλάδα.»

Σαμαράς και Παπανδρέου παρουσιάζουν το ξεπούλημα ως επενδύσεις

Τέλος του Σεπτεμβρίου διοργανώθηκε Ελληνορωσικό Επενδυτικό Συνέδριο στη Ρόδο από την περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου και το ρώσικο Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο με την πολιτική κάλυψη του Σαμαρά και της κυβέρνησης. Πολιτικός εκπρόσωπος του Σαμαρά στο συνέδριο ήταν ο βουλευτής Κεδίκογλου και της κυβέρνησης ο Γρ. Νιώτης, Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής, ο Κ. Σκανδαλίδης, Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων, ο Γ. Νικητιάδης, Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού.

Στο συνέδριο θα συμμετείχαν όπως διαβάζουμε στο αντίστοιχο site «ο πρόεδρος του ρωσικού Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου κ. Σ. Κατίριν, ο βουλευτής της Κρατικής Δούμας της Ρωσικής Ομοσπονδίας κ. Ι. Σαββίδης και ο αντιπρόεδρος του Ομοσπονδιακού Οργανισμού για θέματα της Κοινοπολιτείας Ανεξάρτητων Κρατών, Αποδήμων Ομογενών και Διεθνούς Ανθρωπιστικής Συνεργασίας κ. Γ. Α. Μουράντοβ, ο πρόεδρος του Κέντρου Στρατηγικών Επεξεργασιών κ. Ντιμίτριεβ, ο πρόεδρος της Ευρασιατικής Τράπεζας Ανάπτυξης κ.

Φινιγκένοβ, ο διευθυντής του τομέα εξωτερικών σχέσεων του εμπορικού και βιομηχανικού επιμελητηρίου Ρωσίας κ. Βασίλιεβ και ο γενικός διευθυντής του Πρακτορείου υποστήριξης εξαγωγών και επενδύσεων κ. Βαρντάνιαν.»... «Στο συνέδριο θα μιλήσουν οι Ι. Μαχαιρίδης, Περιφερειάρχης Ν. Αιγαίου, Ευστ. Κουσουρνάς, Δήμαρχος Ρόδου, Γρ. Νιώτης, Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής, Κ. Σκανδαλίδης, Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων, Γ. Νικητιάδης, Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού, Χρ. Δήμας, Πρόεδρος Ελληνορωσικού Επιμελητηρίου, Γ. Χονδρογιάννης, Αντιπρόεδρος Κεντρικής Ένωσης Επιμελητηρίων Ελλάδος & Πρόεδρος Επιμελητηρίου Κέρκυρας και Γ. Πατσιαβός, Διευθυντής Διεθνών Σχέσεων του Συνδέσμου Ελληνικών Επιχειρήσεων & Βιομηχανιών».

Ανάλογο συνέδριο-ημερίδα είχε πραγματοποιηθεί στην Κέρκυρα τον περασμένο Μάρτιο με τη συμμετοχή των 20 μεγαλύτερων μεσιτικών γραφείων της Ρωσίας που ειδικεύονται στην πώληση εξοχικών κατοικιών και τουριστικών ακινήτων της Μεσογείου. Η Κέρκυρα είναι η πρώτη που προσφέρεται για αγορές από του Ρώσους γιατί συνορεύει με χώρα της ΕΕ και για την οποία επομένως δεν εφαρμόζεται ο νόμος περί απόκτησης ακίνητης περιουσίας από αλλοδαπούς εκτός ΕΕ με την έγκριση του υπουργείου άμυνας και εσωτερικών. Μέχρι τώρα οι Ρώσοι για να αγοράσουν γη και ακίνητα γενικά όπως έχουν κάνει στη Ρόδο και στην Κρήτη, επειδή δεν ανήκουν στην ΕΕ, συστήνουν μια εταιρεία στην Κύπρο και στη συνέχεια επενδύουν. Το περίπλοκο αυτής της διαδικασίας δεν αποτελεί φυσικά εμπόδιο για το ξεπούλημα τη χώρας από τους σαμποταριστές. Η γραφειοκρατία δεν φέρνει κανένα εμπόδιο φυσικά στο φιλικό κεφάλαιο του καθεστώτος και πραγματοποιούνται πωλήσεις με πρωτοφανή ταχύτητα για τα δεδομένα του ελληνικού δημοσίου.

Συμπέρασμα: Ο εικοσαπλασιασμός του τάχατες φόρου για τη μεγάλη ακίνητη περιουσία δεν είναι φορολογία της παρασιτικής γαιοκτησίας ή μεταβίβασή της υπέρ της παραγωγής και επομένως δεν είναι προοδευτικό μέτρο. Πρόκειται για οργανωμένη ληστεία των κατόχων μεγάλης ακίνητης περιουσίας από τη διακομματική συμμορία των σαμποταριστών σοσιαλφασιστών και φασιστών κατ εντολή των ανατολικών αφεντικών τους με την ανοχή πάντα των φιλελεύθερων. Για μας είναι άκυρη και θα κηρυχθεί στο μέλλον άκυρη σε όσο βαθμό μπορούμε να εφαρμόσουμε το μίνιμουμ πρόγραμμα του αντιρρωσικού πατριωτικού και δημοκρατικού μετώπου, κάθε αγορά γης και μεγάλης ιδιωτικής ή δημόσιας ιδιοκτησίας που γίνεται απο τους ανατολικούς νεοναζί και τους όποιους δυτικούς και ντόπιους συνεργάτες τους στις τωρινές συνθήκες του ξεπούληματος που οι ίδιοι μέσω των κούισλιγκς τους προκάλεσαν.

Ο ΡΩΣΟΚΙΝΕΖΙΚΟΣ ΑΞΟΝΑΣ ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΕΙΣΒΑΛΕΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΣΤΗΝ ΠΑΝΙΚΟΒΛΗΤΗ ΕΥΡΩΠΗ

συνέχεια από τη σελ. 3

θέν που στρέφεται ενάντια στη Δύση, ιδιαίτερα ενάντια στην ΕΕ, και την κατηγορεί ότι αυτή ευθύνεται για την παγκόσμια ύφεση και τις οικονομικές ανισοροπίες, επειδή κάνει δύο κακά πράγματα: **1. Κάνει πολιτική περιορισμού των κρατικών εξόδων, οπότε χτυπάει την ανάπτυξη, που σημαίνει την κατανάλωση των πληθυσμών της, οπότε και τις εξαγωγές στις «αναπτυσσόμενες χώρες» (η σοσιαλ-ιμπεριαλιστική Κίνα παριστάνει πάντα την αναπτυσσόμενη χώρα με το ίδιο πελάριο θράσος με το οποίο παριστάνει το σοσιαλιστικό κράτος).** **2. Εκδίδουν χρήμα οι κεντρικές τράπεζες της ΕΕ και των ΗΠΑ για να καλύψουν τα ελλείματά τους, πράγμα που κάνει πληθωριστικά τα νομίσματά τους, δηλαδή το δολάριο και το ευρώ, οπότε την πληρώνουν τα αποθεματικά των BRICS, που είναι κυρίως σ' αυτά τα νομίσματα. Δε θέλει και πολύ μυαλό για να καταλάβει κανείς ποια είναι η θεραπεία σ' αυτά τα δυο κακά, δηλαδή στο να μην τυπώνουν πληθωριστικό νόμισμα οι δυτικές χώρες και στο να μην κάνουν περιοριστική κρατική πολιτική: είναι το να δανείζονται από τις BRICS. Για να μην υπάρχει καμιά αμφιβολία για το νόημα αυτής της κριτικής, το κοινό ανακοινωθέν δηλώνει ότι **«χαιρετίζει τις αποφάσεις που πήραν οι αρχές της Ευρωζώνης να αντιμετωπίσουν τις χρηματιστικές εντάσεις κυρίως με το να κάνουν το EFSF ευλύγιστο».** **Χαιρετίζουν δηλαδή αυτό που πέτυχαν οι Παπανδρέου-Βενιζέλος στις 21 του Ιούλη (δες σχετικό άρθρο στη Νέα Ανατολή του Ιούλη) για λογαριασμό της Ρωσίας και της Κίνας, δηλαδή να εξαναγκάσουν την ΕΕ να μετατρέψει****

το EFSF σε ένα κεντρικό ευρωπαϊκό ταμείο δανεισμού που σε λίγο, για να λειτουργήσει πλήρως, θα πρέπει να γίνει πελάριο σε κεφάλαια, που σημαίνει να εξοπλιστεί με κοινά ευρωπαϊκά ομόλογα. Βέβαια, αυτό το ανακοινωθέν μόνο από θρασείες φασίστες θα μπορούσε να βγει, όταν οι δύο μεγαλύτερες πηγές διεθνούς ανισοροπίας σήμερα στον κόσμο είναι το μισοδουλοχτητικό μεροκάματο και οι εμπορικοί νομισματικοί πόλεμοι της Κίνας, από τη μια μεριά, και οι ενεργειακοί πόλεμοι που ανοιχτά ή έμμεσα εξαπολύει η πούτινική Ρωσία, από την άλλη. Και το ανακοινωθέν, αφού τονίζει την ισχύ και τον ευεργετικό για τον κόσμο ρόλο που θα παίξουν οι BRICS, απαιτεί γι' αυτές μεγαλύτερη εξουσία μέσα στο ΔΝΤ.

Όλα για τη διεύρυνση του EFSF και τα ευρωομόλογα

Σήμερα πάντως αποδεικνύεται ότι ο βασικός λόγος για τον οποίο ο Μαντέγκα, δηλαδή η Ρωσία, οργάνωσε άρον-άρον τη σύγκληση των BRICS στις 22 του Σεπτεμβρίου δεν ήταν τόσο για να προλάβουν οι BRICS να προβάλουν κοινή θέση για τη δανειοδότηση της ΕΕ στην επερχόμενη διάσκεψη κορυφής των G20, αλλά γιατί μετά τις παπανδρέου-βενιζελικές προβοκάτσιες με την Τρόικα και το νέο πανικό που αυτές έφεραν δυνάμωσαν ραγδαία οι ζυμώσεις μέσα στην ΕΕ για ένα ακόμη πιο διευρυμένο EFSF και για ακόμη πιο μαζικά και αδιαφοροποίητα ευρωομόλογα. Ήδη η απόφαση των G20 στις 26 του Σεπτεμβρίου προετοίμασε το έδαφος δίνοντας στην ΕΚΤ (Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα) το πράσινο φως να σώσει με όσα κεφάλαια χρειαζόταν όλες τις παραπαίουσες ευρωπαϊκές τράπε-

ζες, ενώ την προηγούμενη μέρα ο πάντα κινούμενος παράλληλα με τη ρώσικη διπλωματία Όλι Ρεν, ο πιο βασικός κομισάριος σήμερα της ΕΕ, καθώς είναι ο υπεύθυνος για τις οικονομικές υποθέσεις της Ευρώπης, έριχνε τη βόμβα του. Σε συνέντευξή του στη γερμανική Βελτ καλούσε εκ μέρους της Κομισιόν την ΕΕ **«να ενισχύσει τα εργαλεία και τα μέσα του EFSF πέρα από αυτά που του δόθηκαν με τη συμφωνία της 21ης του Ιούλη» (Monde, 26 Σεπτεμβρίου).** Ζήτησε δηλαδή επίσημα αναθεώρηση της συμφωνίας της 21ης του Ιούλη, που από τη πρώτη στιγμή τη χαρακτηρίσαμε εύθραυστη. Για να ενισχύσει τον Όλι Ρεν στη διαμάχη του με τις χώρες που θέλουν μικρό εξωευρωπαϊκό δανεισμό, οπότε και έναν μικρό EFSF, οπότε όχι ευρωομόλογα (δηλαδή με την άγρια ταλαντευόμενη Γερμανία, την Ολλανδία, που αποδοκίμασε αυθημερόν τη θέση του Ρεν, τη Φιλανδία και την Αυστρία), βγήκε από το σκοτάδι το ίδιο το τέρας. Με το στόμα του υπουργού Οικονομικών Κουντρίνη Ρωσία ανακοίνωσε, το πρωί της μέρας που δημοσιεύτηκε η συνέντευξη Όλι Ρεν, ότι είναι **«έτοιμη να αγοράσει ομόλογα του EFSF, καθώς και να παραχωρήσει στο ΔΝΤ πρόσθετα μέσα (δηλαδή δανειακά κεφάλαια) για να στηρίξει τις χώρες της Ζώνης του Ευρώ. Ο Κουντρίν δήλωσε ότι η τοποθέτηση του ρώσικου χρήματος ήταν πολύ πλεονεκτική γι' αυτές» (σ.σ.: τις δανειζόμενες χώρες) (Monde, 26/9).**

Ίσως οι αναγνώστες με καλή μνήμη θυμούνται ποιος είναι ο Κουντρίν. Είναι ο άνθρωπος που κιόλας πριν ενάμιση χρόνο, δηλαδή σε χρόνο εντελώς ανύποπτο, πρόβλεπε ότι η Ελλάδα θα οδηγηθεί σε ήπια χρεοκοπία. Εμείς τότε τον πήραμε στα σοβαρά όχι γιατί ο κάθε Κουντρίν είναι προφήτης,

αλλά γιατί η υπερδύναμη που εκπροσωπεί, η πιο ισχυρή διπλωματικά και πιο προβοκατόρική στην ιστορία, συχνά «προβλέπει» αυτό που σχεδιάζει. Το ότι αυτό που σχεδιάζει είναι πολύ πιθανό να πραγματοποιηθεί οφείλεται στον υπερσυγκεντρωμένο οικονομικά, πολιτικά και στρατιωτικά μονοπωλιακό καπιταλισμό της, που της επιτρέπει να δρα συνωμοτικά όσο κανείς άλλος ιμπεριαλισμός και να εισοδίζει χοντρά με μια σειρά φιλικά της στελέχη στην πλαδαρή, ασπόνδυλη, οικονομίστικη και γι' αυτό υφεσιακή ΕΕ, αλλά και στις ΗΠΑ, ενώ στην ίδια την Ελλάδα, που χρεοκοπεί ό,τι ώρα θέλει, έχει σαν τσιράκια της τον πρωθυπουργό, τον υπουργό Οικονομικών και όλους τους ηγέτες των κομμάτων της αντιπολίτευσης. Μια τέτοια υπερδύναμη μπορεί να πετύχει όλες τις παραλλαγές μιας χρεοκοπίας και άλλες που δεν έχουν ακόμα ανακαλυφθεί χωρίς οι βασικοί πρωταγωνιστές της τύπου Παπανδρέου-Βενιζέλου κτλ., διαπιστωμένοι ψευτές, πανεθνικά χρεοκοπημένοι και διεθνώς αναξιόπιστοι να παθαίνουν τίποτα ούτε στο εσωτερικό ούτε στο εξωτερικό, όπου μπεινοβγαίνουν με θράσος σαν πρωταγωνιστές και σαν ζητιάνοι ταυτόχρονα στο κάθε φορά μεγάλο πολιτικό ραντεβού που στήνουν τα αφεντικά τους. Να πώς συμβαίνει, την ώρα όπου όλα γίνονται σχεδόν την ίδια στιγμή -συνεδρίαση ΔΝΤ, συνεδρίαση Παγκόσμιας Τράπεζας, συνεδρίαση G20, συνεδρίαση BRICS, ανακοίνωση Ομπάμα υπέρ μεγάλου EFSF, τρομακτικής σημασίας δήλωση Σόμπλε υπέρ της αναθεώρησης της συμφωνίας της 21ης Ιούλη, ανακοίνωση Όλι Ρεν υπέρ διεύρυνσης του EFSF και ευρωομολόγων-, να είναι εκεί στη μέση όλων αυτών ο αρχιμαπαχτσής Βενιζέλος, στομαφώδης και ανέπαφος, την ώρα που αυτοί τους οποίους παίρνει στο λαϊκό του θα θέλανε να του ρίξουν μια ροχάλα. Μόνο μια υπερδύναμη μπορεί να οργανώνει υπέρ της τέτοια ανήμπορα μιση.

ΠΡΩΤΟΦΑΝΕΙΣ ΑΝΩΜΑΛΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ

συνέχεια από τη σελ. 1

γκεντρωμένοι όρμησαν στην είσοδο, προπηλάκισαν φαντάρους και υπαξιωματικούς της πύλης (!) και εισέβαλαν στο Πεντάγωνο.

Η στρατιωτική ηγεσία, σαστισμένη μπροστά στην έφοδο, δέχτηκε σαν Α/ΓΕΕΘΑ Γιάγκος μια αντιπροσωπεία αποστράτων, ενώ ο σαν Α/ΓΕΣ Φραγκούλης κατέβηκε να μιλήσει μαζί τους, και δε τους απώθησε ούτε με τη στρατονομία ούτε με τους φαντάρους. Σε γενικές γραμμές δηλαδή, η στρατιωτική ηγεσία ταπεινώθηκε και εμφανίστηκε ως ανίκανη να αντιμετωπίσει εισβολή πολιτών στο διοικητικό κέντρο των ένοπλων δυνάμεων! Οι πιο «μαχητικοί» από τους συγκεκριμένους έβγαζαν αντιμνημονιακές κραυγές, ενώ κάποιοι ακούγονται στα επίμαχα βίντεο να καλούν την ηγεσία του στρατού να «τιμωρήσει τους προδότες πολιτικούς» ή να παραι-

τηθεί!!!

Ο δε Μπεγλίτης, που πρόσφατα λιβάνιζε ψευτοΚΚΕ - ΣΥΝ και καλούσε το κόμμα του το ΠΑΣΟΚ να μην ανοίγει μέτωπα μαζί τους, ακόμη κι όταν δέρνουν βουλευτές, επιτέθηκε στις παλιές ενώσεις αποστράτων, χαρακτηρίζοντάς τες λίγο-πολύ φέουδα της ΝΔ, υπεραμύνθηκε της ρύθμισης που καταργεί επί της ουσίας την ιεραρχία και έκανε τον θυμωμένο με την εισβολή στο Πεντάγωνο!

Η ουσία όμως είναι άλλη: **οι κλασικές ενώσεις των αποστράτων, που μέχρι σήμερα είναι ΝΠΔΔ, έχουν την κλασική αντιδραστική ιδεολογία του σωβινιστικού αντικομμουνισμού, πράγμα που φαίνεται από τα έντυπά τους. Ωστόσο, αντιστέκονται στο κίνημα του ψευδεπίγραφου «εκδημοκρατισμού» των ενόπλων δυνάμεων και της αστυνομίας που καθοδηγάνε αντίστοιχα ψευτοΚΚΕ και ΣΥΝ** υπόγεια τα τελευταία χρόνια, και αντιτίθενται στον προωθούμενο φαιοκόκκινο ψευτο-

συνδικαλισμό στο στρατό.

Γι' αυτό **οι παλιοί σωβινιστές απόστρατοι (όσοι δε μπουν στο φαιοκόκκινο μέτωπο) και οι εθνικιστές μες στο στρατό αποτελούν στόχο τόσο του αποδεικνυόμενου σαν πολιτικού τέκνου του Βενιζέλου, Μπεγλίτη, που ξεδοντιάζει και ταπεινώνει με το νέο μέτρο του την γενικά εθνικιστική γραφειοκρατική ηγεσία των Γενικών Επιτελείων (που πάντως έχει αποδεχτεί γενικά τη μεταπολιτευτική δημοκρατία και κάθετη ήσυχα στη γωνιά της εδώ και πολλά χρόνια), όσο και των φαιοκόκκινων (βασικά φιλο-ψευτοΚΚΕ) ΚΕΘΑ-ΑΝΕΑΕΔ, που βαράνε τους σωβινιστές απ' έξω σαν «δημοκρατικές» και προωθήτριες του συνδικαλισμού δυνάμεις, χωρίς να χτυπάνε κανένα ιδεολογικό βάθρο του ελληνικού σωβινισμού και μιλιταρισμού.** Ήδη στις 30/9 οι κνίτες έσυραν πίσω τους τις κλασικές φαιές οργανώσεις των αποστράτων, με πρόσχημα τον οικονομικό αγώνα.

Αυτές είναι κάποιες πρώτες διαπιστώσεις, που πρέπει να βαθύνουν, γι' αυτό και θα γράψουμε στο μέλλον πιο εκτεταμένα για το νευραλγικό θέμα της μάχης που δίνει ο σοσιαλφασισμός για να κερδίσει το στρατό. Κυρίως **πρέπει ο λαός να μάθει τι παιχνίδια παίζονται στην πλάτη του από τους δήθεν «αριστερούς αντικρατιστές» σοσιαλφασίστες, που εισοδίζουν μαζικά στα πιο νευραλγικά σημεία του αστικού κράτους, όπως είναι ο στρατός και η αστυνομία, με συμμαχίες χωρίς αρχές και χαμαιλέοντιες μεταμορφώσεις, προκειμένου να οδηγήσουν την Ελλάδα στην αποικιοποίηση από το ρώσικο σοσιαλιμπεριαλισμό.**

Είναι χαρακτηριστικό ότι ο υποστράτηγος (με στρατηγό τον Αλαβάνο) του καψίματος της πόλης και του «αντικαπιταλιστικού» μπάχαλου Τσίπρας υποστήριξε τη φαιοκόκκινη μπούκα στο ΥΠΕΘΑ, σημειώνοντας πως η δημοκρατία δεν κινδυνεύει από τους απόστρατους αλλά από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ!

Μετά την ήττα του στα πανεπιστήμια το καθεστώς προωθεί τις πραξικοπηματικές καταλήψεις

Για πρώτη φορά φοιτητές κατορθώνουν να αντισταθούν στους τραμπουκισμούς, τις απειλές και τη γενική βία του φαιοκόκκινου διακομματικού μετώπου εκπαίδευσης και να ανοίξουν μερικές από τις υπό πραξικοπηματική κατάληψη σχολές. Από όσο είμαστε σε θέση να ξέρουμε αυτοί οργανώθηκαν υποτυπωδώς μέσω του internet και συναντήσεων έξω από το μάτι της εξουσίας του κνίτη, του συνασπισμαίου, του αναρχοφασίστα και του φαιοκόκκινου πασκιτή και επέβαλαν συνελεύσεις στις οποίες κέρδισαν τις ψηφοφορίες. Επίσης είναι γεγονός ότι ιδιαίτερα στη ΔΑΠ αλλά και στην ΠΑΣΠ παρά τις αντίθετες γραμμές «εκ των άνω» υπήρξαν αντιστάσεις στις φετινές καταλήψεις-πραξικοπήματα που αντανακλούσαν τις διαθέσεις της μεγάλης πλειοψηφίας των φοιτητών. Και αυτό συνέβη στην κρίσιμότερη περίοδο για το καθεστώς, τώρα που πριν την έκτακτη δόση του δανείου έχει περισσότερο από κάθε φορά ανάγκη τις «λαϊκές» κινητοποιήσεις και τις εικόνες ενός ανεξέλεγκτου τάχα επαναστατημένου λαού ενάντια στην ΕΕ και στους ριγμένους και υπονομευμένους στην πραγματικότητα, από το ρωσόδουλο καθεστώς δανειστές.

Όμως δεν αντιστάθηκαν μόνο οι φοιτητές αλλά και οι καθηγητές. Εκδηλώθηκαν από τη μεριά τους μαζικές κινήσεις υποστήριξης του νόμου-πλαίσιου, για πολλές από τις θέσεις του. Αυτό έγινε ακόμα και τις πρώτες ημέρες των καταλήψεων, με χαρακτηριστική αδυναμία των δυνάμεων κρούσης του κινήματος, των ταγμάτων εφόδου, να ασκήσουν τη γνωστή βία τους στους διαφωνούντες, όπως έκαναν μέχρι χθες.

Όπως είναι γνωστό το νεο-ακροδεξιό κίνημα «παιδείας» δεν είχε την απαιτούμενη δυναμική να πραγματοποιήσει τις αντιδραστικές καταλήψεις των ανώτατων ιδρυμάτων από μόνο του και γι' αυτό μερικοί βαλτοί πρυτάνεις που διαφωνούσαν με το νόμο πλαίσιο, με την υποστήριξη της φαιοκόκκινης ΠΟΣΔΕΠ και με την ανοχή του Παπανδρέου δεν άνοιξαν τα πανεπιστήμια, μετά τις διακοπές. Πρόσφεραν έτσι τις κλειστές σχολές στο απεχθές σε όλη την εκπαίδευση και στην κοινωνία μειοψηφικό νεο-ακροδεξιό κίνημα, για να βάλει πραξικοπηματικά, χωρίς ψηφοφορίες, την πολιτική του σφραγίδα που γράφει: «κατάληψη, κάτω η ΕΕ, το ΔΝΤ και η ΕΚΤ».

Επειδή οι καταλήψεις των ανώτατων ιδρυμάτων σβήνουν, το καθεστώς προσπαθεί τώρα να φουντώσει τις καταλήψεις των σχολείων με πρώτο στόχο την κατάληψη όλων των σχολείων στις 3 Οκτωβρίου. Η ξεπεσμένη και πλέον αντιδραστική κατάληψη πρέπει, όπως είπαμε, να προβάλλεται, στους δανειστές κυρίως αλλά και στους μέσα, ως λαϊκή κινητοποίηση ενάντια στην τρόικα, στην ΕΕ και στη Δύση. Ενώ κατηγορούν τους δανειστές ότι χρεοκόπησαν τη χώρα, είναι οι ίδιοι που τη χρεοκόπησαν, και συνεχίζουν να συντηρούν τη χρεοκοπία με άμεσο στόχο να οδηγήσουν την ΕΖ στη γενικευμένη έκδοση ομολόγων και έτσι στην εξάρτηση όλης της ΕΕ από το νεοαξιστικό άξονα Ρωσίας Κίνας.

«Κάτω η ΕΕ, το ΔΝΤ και η ΕΚΤ που χρεοκόπησαν τη χώρα» είναι επίσης και το σύνθημα της ΟΛΜΕ και της γενικής συνέλευσης των προέδρων των ΕΛΜΕ που ουσιαστικά καθοδηγούν τις καταλήψεις, καθώς και του Σχολικού Αγώνα Συντονιστικού Αθηνών, του οργάνου αυτού του ψευτοΚΚΕ.

Το πρόσχημα για τις καταλήψεις των σχολείων ήταν η έλλειψη βιβλίων, ζή-

τημα για το οποίο η υπουργός παιδείας έχει παραπέμψει τον αντιπρόεδρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου στη δικαιοσύνη για την αργοπορημένη απόφασή του για έγκριση του διαγωνισμού αγοράς χαρτιού. Τέτοια καθυστέρηση είναι πρωτοφανής για να ευθύνεται στην κύρια πλευρά μια υπουργός παιδείας που βρισκόταν υπό τα πυρά του σοσιαλφασισμού. Για παράνομη καθυστέρηση στην έκδοση απόφασης για τον αγωγό φυσικού αερίου κατηγορείται επίσης ο αντιπρόεδρος του ΕΣ και από τον υπουργό Μπεγλίτη.

Πιστεύουμε ότι το καθεστώς σαμπόταρε την έγκαιρη έκδοση των βιβλίων για να χρησιμοποιηθεί αυτό από την ΟΛΜΕ ως πρόσχημα για τις καταλήψεις, όπως ακριβώς έκανε το καθεστώς και με τη μετάθεση της ψήφισης του νόμου πλαισίου από τα μέσα Αυγούστου στο τέλος του μήνα, τότε που επιστρέφουν από τις διακοπές οι φοιτητές.

Η φαιοκόκκινη διακομματική ΟΛΜΕ πολιτικός οργανωτής των καταλήψεων. Πίσω της και οι Παπανδρέου και Σαμαράς.

Ο προβοκάτορας Παπανδρέου κάνει εκκλήσεις για ανοιχτά πανεπιστήμια και σχολεία όταν η ΠΑΣΠ στην πρώτη γραμμή με το ψευτοΚΚΕ, τον ΣΥΝ και τη ΔΑΠ οργάνωνε και συνεχίζει τις καταλήψεις στα ανώτατα ιδρύματα, που σβήνουν. Ο ίδιος κάνει εκκλήσεις για ανοιχτά πανεπιστήμια και σχολεία όταν η ΟΛΜΕ, στην οποία συμμετέχει το ΠΑΣΟΚ με μεγάλα ποσοστά, είναι ο κύριος οργανωτής των μαθητικών καταλήψεων μαζί με τους συνασπισμαίους, το ψευτοΚΚΕ τους φαιοκόκκινους σαμαρικούς και τους φαιοκόκκινους επίσης γονείς των γονεϊκών ομοσπονδιών - σφραγίδων.

Το ίδιο θέατρο παίζει και ο πλασιέ της Ρωσίας Σαμαράς στα πανεπιστήμια και στα σχολεία. Αυτός μάλιστα, ενώ ψήφισε το νόμο πλαίσιο, την άλλη μέρα αντί να συγκρουστεί με τις αποφάσεις της ΔΑΠ για συμμετοχή της στις καταλήψεις εναντίον του νόμου πλαισίου, αναγνώρισε το κεντρικό τους αίτημα, τους υποσχέθηκε δηλαδή ότι μια μελλοντική κυβέρνησή του θα επι-

βάλλει ξανά τη συμμετοχή των φοιτητών στις εκλογές ανάδειξης των πανεπιστημιακών οργάνων, αντίθετα με το νόμο πλαίσιο που είχε ψηφίσει. Ο δρόμος για τη συμμετοχή της ΔΑΠ στις καταλήψεις ήταν πλέον ανοιχτός.

Οι συνελεύσεις των προέδρων των ΕΛΜΕ (σφραγίδων) υπερψήφισαν την εισήγηση της ΟΛΜΕ και το πρόγραμμα δράσης της. Αυτό δεν μπορούσε να εξασφαλιστεί χωρίς τις ψήφους των φαιοκόκκινων εκ των πασόκων και των σαμαρικών.

Να δούμε τα γεγονότα με τη σειρά. Στο σημείο 4 του προγράμματος δράσης που ψηφίστηκε από τους προέδρους των ΕΛΜΕ στις 24/9/2011 γράφει: «*Συνεχίζουμε την προσπάθεια για συντονισμό των ομοσπονδιών της παιδείας και των γονιών για κοινές κινητοποιήσεις*». Το τι εννοούν με τις κινητοποιήσεις των γονιών δίνουμε το παράδειγμα της Ομοσπονδίας γονέων Θεσσαλονίκης η οποία: **«σε συνεργασία με τις κατά τόπους Ενώσεις Γονέων και τους Συλλόγους ανά σχολείο, προχωρά την Τετάρτη 21 Σεπτεμβρίου σε 2ωρες (8.00-10.00 πμ) συμβολικές καταλήψεις των σχολείων από τους γονείς, με τη συμμετοχή μαθητών και εκπαιδευτικών. Επιπλέον, μετά την πρωινή προσευχή οι πρόεδροι των Συλλόγων θα ενημερώσουν τους μαθητές για το σκοπό της κατάληψης, ενώ τα παιδιά θα παραμείνουν συμβολικά στην αυλή με τους εκπαιδευτικούς ως μια πρώτη κίνηση διαμαρτυρίας».**

Αργότερα βέβαια η Ομοσπονδία Θεσσαλονίκης, όπως κάνουν όλοι οι οργανωτές των καταλήψεων και της διάλυσης όταν ξεσηκώνουν την αγανάκτηση, όπως σαν παράδειγμα η ΔΑΠ, έβγαλε κείμενο με το οποίο διαφωνεί με τις καταλήψεις!

Η πολιτική ύπουλη συνενοχή των Παπανδρέου και Σαμαρά και για τις καταλήψεις των σχολείων αποδεικνύεται πέρα από την πολιτική ανάλυση και από τις ψηφοφορίες των προέδρων των ΕΛΜΕ, που οι ψήφοι τους δεν βγαίνουν παρά μόνο αν τις ψήφισαν τα κομματικά μέλη του ΠΑΣΟΚ και του Σαμαρά. Και αυτό έγινε φανερά.

Τα αποτελέσματα των φανερών ψηφοφοριών είναι αναρτημένα κατά ΕΛΜΕ στο site της ΟΛΜΕ. Να σημειωθεί ότι στοιχειωδώς μαζικές και αντιπροσωπευτικές συνελεύσεις στις ΕΛΜΕ δεν γίνονται πια, αφού οι καθηγητές έχουν γυρίσει την πλάτη τους στο φαιοκόκκινο αυτό συνδικαλισμό, οπότε ο κάθε πρόεδρος δεν είναι φορέας μιας δεσμευτικής απόφασης μιας ουσιαστικής συνέλευσης. Ψηφίζει δηλαδή κατά την απόφαση του συμβουλίου της εκάστοτε ΕΛΜΕ στην οποία έχει ο ίδιος την πλειοψηφία. Η δικαιολογία ότι ο συνδικαλισμός είναι ανεξάρτητος από κόμματα και διατηρεί την αυτονομία του, οπότε οι πρόεδροι ψηφίζουν κατά συνείδηση, δεν ισχύει φυσικά στον πιο ακραίο αυτό κομματικό κρατικοφασι-

στικό συνδικαλισμό που ταυτίζεται και υπηρετεί κυριολεκτικά το κάθε κρατικό κόμμα και το καθεστώς.

Συγκεκριμένα το 71,8% των προέδρων των ΕΛΜΕ ψήφισε το πρόγραμμα δράσης δηλαδή **μεταξύ και των άλλων και τη διοργάνωση των καταλήψεων στα σχολεία μαζί με τους φαιοκόκκινους γονείς**, αλλά επίσης και τις καταλήψεις άλλων δημόσιων υπηρεσιών εντάσσοντας έτσι και επίσημα την ΟΛΜΕ στο πληβειακό κίνημα της μπούκας της κρατικοφασιστικής γραφειοκρατίας. Στην ουσία εδώ δεν βρισκόμαστε μπροστά σε μαθητικές καταλήψεις αλλά σε καταλήψεις του παρακράτους που όλο και περισσότερο ταυτίζεται με το κράτος. Μάλιστα αν πάρουμε υπόψη μας ότι το κεντρικό σύνθημα των καταλήψεων είναι το κάτω η ΕΕ, τότε οι καταλήψεις αυτές δεν είναι απλά κρατικές αλλά εθνοφασιστικές.

Όμως δεν είναι μόνο το πρόγραμμα δράσης που υπερψηφίστηκε από τα κομματικά μέλη της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ αλλά και η εισήγηση της ΟΛΜΕ που είναι το κομματικό πρόγραμμα του ψευτοΚΚΕ και της Σπίθας από το οποίο απουσιάζει το ανοιχτό ρωσικό πραχτορικό ή απλά διαφαίνεται σε κάποια σημεία. Φαινομενικά, μέλος του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ και υποστηρικτής αυτού του προγράμματος είναι απόλυτα αντιφατικά πράγματα σε σχέση με τα χαρτιά που εμφανίζουν οι αρχηγοί τους σαν επίσημα κομματικά προγράμματα.

Η εισήγηση της ΟΛΜΕ ψηφίστηκε από το 71,8% επίσης των προέδρων, δηλαδή απόλυτη ταύτιση των δύο ποσοστών.

Στη γενική συνέλευση των προέδρων των ΕΛΜΕ η πρόταση για 48ωρη απεργία ψηφίστηκε από το 46,2% των προέδρων και δεν απέκτησε την απαραίτητη πλειοψηφία των 2/3. Αυτό οφείλεται στην πραγματικότητα στην πλήρη πια απομόνωση της ηγεσίας της ΟΛΜΕ από τη βάση της. Οι φαιοκόκκινοι πρόεδροι, αυτοί που ψηφίζουν, μπουκές και οργανώνουν καταλήψεις δεν τολμούν να ψηφίσουν απεργία για να μην ξεφτιλιστούν για άλλη μία φορά αφού η πλειοψηφία των καθηγητών στα σχολεία εδώ και χρόνια δεν συμμετέχουν σε αυτές.

Οι ψηφοφορίες και η εισήγηση που ψηφίστηκε από τους προέδρους δείχνουν για άλλη μια φορά ότι η ΟΛΜΕ λειτουργεί ως κόμμα της εκπαίδευσης που σχηματίζεται από τη συμμετοχή των κομματικών στελεχών όλων των κομμάτων με κοινή αντιευρωπαϊκή σοσιαλφασιστική γραμμή με στόχο τη διάλυση της εκπαίδευσης και τη διαρκή χρεοκοπία της χώρας για να την εκμεταλλευτούν οικονομικά και πολιτικά τα ανατολικά αφεντικά. Είναι αυτό που κάνουν συνειδητά οι κομματικές ηγεσίες στην υπηρεσία του σοσιαλ-ιμπεριαλισμού αλλά που δεν συνειδη-

τοποιούν όλοι οι μικρομεσαίοι γραφειοκράτες που συμμετέχουν στο σαμποτάζ.

Οι πολιτικοί καθοδηγητές της βίας κρύβονται πίσω από το σύνθημα για ανοιχτά εκπαιδευτήρια

Οι πολιτικοί καθοδηγητές των αντιδραστικών καταλήψεων, που έχουν σα στόχο το τσάκισμα της εκπαίδευσης ως μιας μεγάλης παραγωγικής δύναμης, όταν εμφανίζονται επίσημα ως τάχα φιλοδουτικοί όπως κάνουν, οι Παπανδρέου και Σαμαράς καθώς και η ΔΗΜΑΡ, η Δημοκρατική Αριστερά, (η οποία είναι ο σοσιαλφασισμός με ανθρώπινο πρόσωπο), κρύβονται πάντα πίσω από το σύνθημα των ανοιχτών εκπαιδευτηρίων. Η ΔΗΜΑΡ συμφωνεί πλήρως με τα αιτήματα των καταληψιών αλλά διαφωνεί τάχα με τις καταλήψεις. Ταύτιση πολιτική αλλά αντίθεση στην πρακτική! Περιεχόμενο και μορφή σε πλήρη ρήξη! Ένα φρικαλέο ον που κρατάει στη μασχάλη το κεφάλι του. Ας τοποθετηθεί η ΔΗΜΑΡ στο τι ψήφισαν οι πρόεδροί της.

Μια θέση όμως στην οποία μπορεί να βρει καταφύγιο και να κρυφτεί ο αρνητής της δεν είναι καθαρή θέση. Στην ουσία τα πανεπιστήμια και τα σχολεία δεν είναι ποτέ ανοιχτά. Δεν είναι ανοιχτά γιατί ένας εσωτερικός διακομματικός κατοχικός στρατός που οργανώνεται από την ΟΛΜΕ, την ΠΟΣ-ΔΕΠ και την ΔΟΕ, ελέγχει και διαλύει την εκπαίδευση, τη μεγάλη παραγωγική δύναμη της κοινωνίας. Το ανοιχτό εκπαιδευτήριο χωρίς την ανατροπή των εσωτερικών δυνάμεων κατοχής και κατεδάφισής του μπορεί να γίνει ανεκτό μόνο από αδιάφορους για την τύχη της εκπαίδευσης σπουδαστές και καθηγητές, που απλά θέλουν την ησυχία τους για να κάνουν τις δουλίτσες τους μέχρι την επόμενη κατάληψη και διάλυση.

Πανεπιστήμια και σχολεία πρέπει να ανοίγουν με τον αγώνα των σπουδαστών και των γονιών τους για την ανατροπή της εξουσίας του σοσιαλφασισμού. Και αυτό μπορεί να επιτευχθεί μόνο με τη συγκρότηση του δημοκρατικού πόλου της εκπαίδευσης σαν μέρος του αγώνα για την ανατροπή του ανατολικού πολιτικού καθεστώτος.

Είναι αυτό που φοβάται ο σοσιαλφασισμός. Γι' αυτό και φροντίζει να ταυτίζει την λαθεμένη και αποσπασματική βία μερικών γονιών, καθηγητών και διευθυντών που ασκούν σε μαθητές στα κατειλημμένα σχολεία, καθώς και την παρέμβαση των εισαγγελικών αρχών μετά από αίτημα της υπουργού παιδείας, με τις δημοκρατικές μαζικές εκδηλώσεις αντίστασης της πλειοψηφίας των γονιών, των καθηγητών και των μαθητών οι οποίοι αρνούνται να υποταχθούν στο ολιγομελές μαθητικό καθεστωτικό λούμπεν του σχολείου το ενωμένο με τον φαιόκόκκινο μαθητή και καθηγητή στην τάξη.

Μιλάμε όχι μόνο για την απευθείας

διαφωνία, ακόμα και σύγκρουση, των μαθητών και των γονιών με την αντίδραση στην προσπάθειά τους να ανοίξουν τα σχολεία, αλλά και για την κλασική εικόνα των καταλήψεων όπου οι μαθητές αρνούνται να αναγνωρίσουν ως εκφραστή των προβλημάτων τους αυτό το λούμπεν και το σοσιαλφασισμό, με το να μην ξεκινούν και να μην συμμετέχουν στην οργάνωση της κατάληψης, αλλά που ταυτόχρονα κάνουν αποχή από τα μαθήματα διαμαρτυρόμενοι έτσι για το σάπιο και απάνθρωπο σχολείο της παπαγαλίας και της κοινωνικής αποτυχίας που φτιάξανε οι ίδιοι οι σοσιαλφασιστές εκπαιδευτικοί.

Η βαθεία απάντηση στους πραξικοπηματίες του σοσιαλφασισμού είναι η πάλη για το επαναστατικό εκπαιδευτήριο του εργαζόμενου λαού

Η αναγνώριση του σοσιαλφασιστικού λούμπεν, από τα σε διατεταγμένη υπηρεσία καθεστωτικά ΜΜΕ, που δεν ξεκαθαρίζουν σκόπιμα την πραγματικότητα, είναι και η πολιτική αναγνώριση της ξεπεσμένης αντιδραστικής διαλυτικής κατάληψης από τους καθοδηγητές της.

Οι δημοκρατικοί καθηγητές και οι διευθυντές οφείλουν να συζητήσουν με τους μαθητές και να καταγγείλουν τον απατεωνίστικο, δημαγωγικό και τελικά φασιστικό χαρακτήρα των συγκεκριμένων αυτών πραξικοπηματικών καταλήψεων που τώρα ειδικά θέλει να τις χρησιμοποιήσει ο Παπανδρέου σαν επιχείρημα στην ΕΕ για να μην κάνει τίποτα για την έξοδο της χώρας από τη χρεοκοπία. Μια χρεοκοπία που συστηματικά συντηρεί με το παραγωγικό σαμποτάζ και με τη βοήθεια όλων των κομματικών ηγεσιών.

Οι καθηγητές πρέπει να ζητήσουν να γίνουν συζητήσεις στους συλλόγους. Να μην αφήσουμε τη λαίλαπα των ψευτοαριστερών να διαλύσει οριστικά τα σχολεία και την εκπαίδευση και να χρησιμοποιεί τους μαθητές σαν μέσο καταστροφής της χώρας. Αυτό είναι ένα καθήκον για το καλό της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών.

Πρέπει να υπερασπίσουμε το πανεπιστήμιο, το επιτελείο της εκπαίδευσης, υπερασπίζοντας τα σχολεία μας από την διάλυση, διαφορετικά η κατάρρευση όλης της εκπαίδευσης είναι αναπόφευκτη.

Στο εκπαιδευτήριο που θέλουμε, εκείνο της κοινωνίας των απελευθερωμένων από τα δεσμά του καπιταλισμού συνεργαζόμενων παραγωγών, στο εκπαιδευτήριο της πράξης και του επιστημονικού πειραματισμού, το ελεγχόμενο από τους εκπαιδευόμενους, τους γονείς και κυρίως τους άμεσους παραγωγούς, σ' αυτό το σχολείο το δεμένο με την ταξική πάλη μέσα του και έξω από αυτό, δεν θα υπάρχουν πολλοί φραγμοί αμείλικτων συμφερόντων που θα το εμποδίζουν να ενωθεί λειτουργικά, δηλαδή βαθιά και άρρηκτα, με τον

επιστημονικό πειραματισμό και τις μεγάλες παραγωγικές μονάδες σε μια κλίμακα και μ' έναν τρόπο που καμιά εκμεταλλεύτρια τάξη δεν μπόρεσε να το πετύχει ως τώρα. Έχει έρθει πραγματικά η ώρα να συντομευθεί αυτός ο απίστευτα μακρύς δρόμος που ενώνει σήμερα τη θεωρία με την εφαρμοσμένη έρευνα, την εφαρμοσμένη έρευνα με την παραγωγή και την παραγωγή με τη θεωρητική διδασκαλία μέσα στα σχολεία και στα πανεπιστήμια. Έχει έρθει η ώρα να σκεπαστεί αυτή η τάφος που χωρίζει στις μακρόχρονες σπουδές τους, τους ειδικούς διαφορετικών ειδικοτήτων και διαφορετικών επιπέδων ειδίκευσης, την ώρα που λίγο μετά τους ενώνει η κοινή ερευνητική ομάδα ή οι εκατοντάδες κοινές ομάδες κατασκευαστών και σχεδιαστών σε κάθε μεγάλο παραγωγικό ή ερευνητικό πρόγραμμα. Έχει έρθει η ώρα να βρεθεί η λύση στην πρόκληση που αντιμετωπίζουν οι ειδικοί της εκπαίδευσης, όταν αποτυγχάνουν η μια μετά την άλλη οι μέθοδές τους να κάνουν τη νεολαία σε όλα τα μήκη και πλάτη του πλανήτη να πάψει να χασμουριέται στα σχολεία και στα αμφιθέατρα ή να γεμίζει απέχθεια και άγχος στη μοναξιά του δωματίου της καταπίνοντας αχώνευτες εξισώσεις και θεωρητικές έννοιες μακριά από κάθε εφαρμογή τους. Σε χώρες σαν τη δική μας, όπου η παραγωγή βυθίζεται στο ίδιο μέτρο που δυναμώνει η αποστήθιση, αυτή η απέχθεια έχει γίνει πλέον αφόρητη πλήξη. Στο βάθος της ελληνικής παιδείας έχει μείνει για τους μαθητές μόνο ένας γνήσιος εθελοντικός στόχος: μια απόλυτα παρακμιακή πενταήμερη εκδρομή στο ύψος και κατ'αντιστοιχία του παρακμιακού σχολείου που μόλις αποχαιρετούν.

Ο σοσιαλφασισμός, σαν η απόλυτη άρνηση του σοσιαλισμού, δεν βάζει ποτέ το άλλο αυτό είδος μαθήματος, αυτό της πράξης και του πειραματισμού, δεν βάζει ποτέ το άλλο είδος των σχέσεων, καθηγητών, μαθητών, γονιών και παραγωγών, το άλλο είδος σχολείου και πανεπιστήμιου και όλο μιλάει για χτήρια και κρατικά λεφτά.

Το σχολείο που υπηρετεί τις σημερινές κοινωνικές ανάγκες δεν μπορεί παρά να είναι το πολυτεχνικό σχολείο. Το αναλυτικό πρόγραμμα της πολυτεχνικής παιδείας σε όλες τις βαθμίδες που θα πρέπει να καταστρώσουμε οφείλει να ενώνει το σχολείο αυτό με τα πιο προοδευτικά σύγχρονα ρεύματα της επιστήμης, της τεχνολογίας και του πολιτισμού. Ένα τέτοιο δημοκρατικό πολυτεχνικό σχολείο θα πρέπει να αντικαθιστά τον εθνικισμό και τον εθνοφυλετισμό, τη λατρεία της παράδοσης, την πολιτική και ιδεολογική εξάρτηση από τις δυνάμεις του πολέμου και του φασισμού, ως τρόπο ύπαρξης του έθνους και της εκπαίδευσης, με έναν άλλο ανώτερο τρόπο ζωής, που θα συνδυάζει τη σύγχρονη ανάπτυξη με κοινωνική και οικονομική απελευθέρωση, με δημοκρατία και ειρήνη.

Η βάση της μάθησης σε ένα τέτοιο δημοκρατικό σχολείο είναι η πορεία α-

πό την εμπειρία στη θεωρία και αντίστροφα, η πορεία από το ειδικό στο γενικό και από το γενικό στο ειδικό, η διαλεκτική σύνθεση των αντίθετων πορειών της επαγωγής και της απαγωγής. Οι εξισώσεις και οι φυσικές επιστήμες που κυριαρχούν στο πολυτεχνικό σχολείο, αφού τα σημερινά αστικά ιδεολογικά μαθήματα (ιστορία, θρησκευτικά) έχουν καταργηθεί, παρουσιάζονται στους μαθητές ως τέτοιες που είναι, ως προϊόντα κοινωνικής δουλειάς και επίπονων παρατηρήσεων της φύσης στην ανακάλυψη των οποίων οι επιστήμονες έπαιξαν καθοριστικό ρόλο και όχι ως προϊόντα της διάνοιας αποκομμένων από την κοινωνία επιστημόνων. Στο σχολείο αυτό ο κόσμος φαίνεται όπως είναι και όχι ανάποδα.

Η ερμηνεία του κόσμου από τους απόφοιτους ενός τέτοιου σχολείου δεν μπορεί, φυσικά, να έχει καμιά σχέση με τις ιδέες της καθηγητικής γραφειοκρατίας που συμπύκνωσή της είναι η αγκυλωμένη, τεμπέλικη και εξαρτημένη από τον ανατολικό ιμπεριαλισμό γραφειοκρατία. Αυτή βασίζεται στην επιστήμη και στην εμπειρία του μαθητή, πρακτική και θεωρητική, επαγγελματική και μορφωτική, απαλλαγμένη από τις ιδεοληψίες, την υποδοούλωση σε παλιά και νέα αφεντικά, την εθνικιστική, ιμπεριαλιστική και ελληνοχριστιανική προπαγάνδα.

Ο λαός ζυγίζει και καταγράφει σήμερα τους φίλους και τους εχθρούς του. Η αντιμετώπιση της διάλυσης των σχολείων, η δημοκρατική καταγγελία με επιχειρήματα των υποκινητών των απατεωνίστικων και πραξικοπηματικών καταλήψεων και η υπομονετική και ειλικρινής διαφώτιση των μαθητών, ιδιαίτερα των μεγάλων τάξεων για το τι αλήθεια κρίνεται στα σχολεία σήμερα είναι ένα δημοκρατικό καθήκον. Αν η ηγεσία της ΟΛΜΕ κάνει ωμά πολιτική στα σχολεία και μάλιστα κάνει βρώμικη, προδοτική πολιτική, έχουν όλοι οι καθηγητές υποχρέωση να κάνουν και αυτοί πολιτική αλλά έντιμη δημοκρατική πολιτική. Αυτή είναι και η απάντηση στην εξαγορά και στην καλλιέργεια των χειρότερων πλευρών των ανθρώπων που προωθεί πάντα η ΟΛΜΕ, για να διαλύει και έτσι να μπορεί να ελέγχει την εκπαίδευση και τους καθηγητές. Αυτή την πολυσημάντη υποθήκη για το μέλλον της εκπαίδευσης, των παιδιών και το δικό μας, προτείνουμε να καταχτήσει ο κλάδος των καθηγητών στα δύσκολα χρόνια που έρχονται ενωμένος πάντα με τους μαθητές και τους γονείς.

Το καθήκον της πλειοψηφικής δημοκρατικής μάζας, που έχει ριχτεί συστηματικά στο περιθώριο, είναι με την οργάνωση και την πάλη της να αποκαταστήσει την πολιτική δημοκρατία στην εκπαίδευση, ως απαραίτητο όρο για την ανάπτυξη εκπαιδευτικού κινήματος, ως τμήμα του αγώνα για την ανατροπή της ανατολικής κυριαρχίας στη χώρα.

ΠΑΟ: ΤΟ ΔΙΩΞΙΜΟ ΤΟΥ ΒΑΡΔΙΝΟΓΙΑΝΝΗ ΚΑΙ Η ΜΑΧΗ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΔΟΧΗ

Την τελευταία φορά που είχαμε γράψει για τις εξελίξεις στον ποδοσφαιρικό Παναθηναϊκό, είχαμε την άτακτη τότε (Σεπτέμβρης 2010) υποχώρηση Βαρδινογιάννη μπροστά στο μέτωπο Βγενόπουλου – Πατέρα. Τότε είχαμε γράψει ότι το ντόπιο και δυτικόφιλο κεφάλαιο Βαρδινογιάννη φεύγει από το φόβο μην του κάψουν την Παιανία ή και τη ΜΟΤΟΡΟΙΛ οι φιλο-βγενοπουλικοί τραμπούκοι της εξέδρας του ΠΑΟ. Τελικά πρόσφατα ετοιμαζόταν όντως από τους τραμπούκους διαδήλωση έξω από τις εγκαταστάσεις της ΜΟΤΟΡΟΙΛ (!), με αίτημα την αποχώρηση Βαρδινογιάννη από τη μετοχική σύνθεση της ΠΑΕ ΠΑΟ, πριν αυτή ανακοινωθεί επίσημα στις 5 του Σεπτέμβρη. Δεν χρειάστηκε οι τραμπούκοι να πραγματοποιήσουν την απειλή τους. Έφτανε ο φασιστικού τύπου εκφοβισμός του κεφάλαιου Βαρδινογιάννη στο κέντρο και στη βάση της πραγματικής ισχύος του, που είναι τα διυλιστήρια, για να ξεκόψει αυτό το κεφάλαιο οριστικά από τον Παναθηναϊκό.

Στην πραγματικότητα δεν είναι μια φράζια τραμπούκων και το αφεντικό τους, ο κρατικοολιγάρχης Βγενόπουλος, που έδωξαν τους Βαρδινογιάννηδες από τον Παναθηναϊκό. Είναι το διακομματικό σύμπλεγμα κορυφής που το πέτυχε αυτό μέσα από μια πολύχρονη εκστρατεία φθοράς. Δίχως τον άμεσα κρατικό πόλεμο της διαιτησίας, δίχως μια «επαγγελματική» τραμπούκικη και ηθικά διεφθαρμένη πτέρυγα αυτού του συμπλέγματος στην εξέδρα, δίχως μια κατάλληλα υποταγμένη αθλητική δικαιοσύνη που θα κάλυπτε το εξεδρικό και διαιτητικό όργιο σε βάρος του Παναθηναϊκού και υπέρ του Κόκκαλη επί μια 15ετία, δίχως μια ποινική δικαιοσύνη και μια αστυνομία που θα άφηναν ουσιαστικά ατιμώρητες τις εκτός γηπέδων επιθέσεις των τραμπούκων κάθε είδους ενάντια στους παναθηναϊκούς συνδέσμους που δεν υποτάχθηκαν στο πνεύμα Κόκκαλη-Βγενόπουλου, δίχως ένα Συμβούλιο της Επικρατείας στα χέρια του ΣΥΝ και του ψευτοΚΚΕ που με τις «κινήσεις πολιτών τους» υπονόμωσαν πάντα το γήπεδο του Παναθηναϊκού, όπου αυτό και να χτιζόταν, και πάνω απ' όλα δίχως τα όλο και πιο δουλικά ΜΜΕ που γενικά κάλυπταν όλη αυτή τη φασιστική και σαμποταριστική κτηνωδία, δεν μπορούσε να επιτευχθεί η πολιτική και οικονομική δήμευση της ισχυρότερης κεφαλαιακά ομάδας της χώρας.

Ακόμα βαθύτερα αυτή η δήμευση αντανάκλα την ανυπαρξία στην Ελλάδα μιας ισχυρής και σχετικά ανεξάρτητης από τον ιμπεριαλισμό –τόρα από τον πανίσχυρο ρώσικο σοσιαλϊμπεριαλισμό-βιομηχανικής αστικής τάξης. Αυτή που στήθηκε μετά τον πόλεμο έδειξε το στενότερο και δουλικότερο πολιτικά πνεύμα όταν μετά το 1981 άφησε τη μια μετά την άλλη τις μεγάλες βιομηχανίες και τις μεγάλες βιομηχανικές επενδύσεις να τσακιστούν από τους ρωσόδουλους σαμποταριστές. Αλλά και οι ίδιοι οι Βαρδινογιάννηδες παραιτήθηκαν από κάθε δημοκρατική πολιτική αντίσταση, όταν ένα στέλεχος τους στον ΠΑΟ, ο Φιλίππιδης, προσπάθησε να μετατρέψει σε ρεύμα πολιτικής διαμαρτυρίας το ρεύμα ενάντια στο διαρκές διαιτητικό ριζισμό του Παναθηναϊκού. Προτίμησαν να διώξουν τον Φιλίππιδη, που ήταν ένας γενικά επιτυχημένος πρόεδρος σε επίπεδο επιδόσεων του ΠΑΟ στην Ευρώπη μεταξύ 2000

και 2003, παρά να τα βάλουν έστω και λίγο με το κράτος, πράγμα που για μας αποδεικνύει την οικονομική τους εξάρτηση από αυτό.

Αλλά ας δούμε τις πιο πρόσφατες εξελίξεις στον συντριπτικά πολιτικό και ελάχιστο ποδοσφαιρικό πόλεμο μέσα στους κόλπους του Παναθηναϊκού, πόλεμο που αποτελεί το ύψιστο δείγμα της γενικότερης πολιτικοποίησης του ποδοσφαίρου στην Ελλάδα ή για την ακρίβεια της φασιστικοποίησής του.

Από την προσωρινή πτώση του Βγενόπουλου στο φασιστικό διώξιμο του Βαρδινογιάννη

Τι έχει συμβεί λοιπόν από πέρσι το Σεπτέμβριο μέχρι σήμερα; Χοντρικά έχουν συμβεί τα εξής: ο Βγενόπουλος, μετά από μια εξαιρετικά συμφέρουσα για τον ίδιο συμφωνία, που ουσιαστικά του παραχωρούσε την κυριαρχία στον Παναθηναϊκό μονάχα μέσα από τη συμμετοχή του στις Αυξήσεις Μετοχικού Κεφαλαίου (ΑΜΚ), δηλαδή χωρίς να δώσει δεκάρα τσακιστή στους Βαρδινογιάννηδες, βρέθηκε σε δύσκολη θέση κεφαλαιακά, λόγω της κρίσης που δέρνει τις επιχειρήσεις του, αφού σε αντίθεση με τους πιο βαθιά κρατικοδίαιτους παλιότερους ανατολικούς κρατικοολιγάρχες Μπόμπολα – Κόκκαλη – Γερμανό κλπ., αυτός, έχοντας την πιο δυτική φασάδα αγόρασε για λογαριασμό του ανατολικού καθεστώτος μια σειρά από πολύ σύγχρονες βιομηχανικές εταιρείες που παράγουν με όρους ελεύθερης αγοράς. Τέτοιες εταιρείες όμως δεν μπορεί να τις δουλέψει καλά και τις καίει το διεφθαρμένο ανατολικό κεφάλαιο που μπορεί και ζει κυρίως από την κρατική λεηλασία και την πολιτική εύνοια γενικότερα. Έτσι του ήταν δύσκολο του Βγενόπουλου να ανταπεξέλθει στις αυξημένες ανάγκες σε ρευστό της ΠΑΕ ΠΑΟ, από τη στιγμή που το άνοιγμα-έλλειμμα που δημιούργησε η διαχείριση Πατέρα ήταν πολύ μεγάλο (πάνω από 30 εκατ. ευρώ).

Το έλλειμμα αυτό ήταν στο βάθος απόρροια της λαϊκίστικης και τυχοδιωκτικής διαχειριστικής πολιτικής Βγενόπουλου, που ερέθιζε την ταπεινωμένη από τον Κόκκαλη και το φιλικό του καθεστώς εξέδρα του ΠΑΟ με τη φασιστική γραμμή «νί-

κες πάση θυσία», δηλαδή νίκες ακόμα και με στημένη διαιτησία. Ο Βαρδινογιάννης έχει πολλές φορές πει πως ο Πατέρας δεν έκανε συνειδητά προβοκατόρικη πολιτική, αλλά έχει ανοιχτά υπονοήσει ότι ήταν το νέο «αφεντικό» ο Βγενόπουλος, που του έλεγε σε όλους τους τόνους να σπαταλάει λεφτά για να πάρει ο ΠΑΟ το πρωτάθλημα με κάθε μέσο. Εμείς φυσικά δεν θεωρούμε αθώο κανέναν τύπο που εμπλέκεται σε βρώμικα παιχνίδια στο παρασκήνιο, είτε έχοντας έναν εντολέα, είτε αυτόβουλα.

Έτσι λοιπόν, γύρω στο Γενάρη, ο Βγενόπουλος βρίσκει –σχεδόν χωρίς προσχήματα– τρόπο και ακυρώνει τη συμφωνία με το Βαρδινογιάννη, που μένει και πάλι μόνος ενεργός μέτοχος με μια καταχρεωμένη από τους Βγενόπουλο – Πατέρα ομάδα. Φαίνεται πως οι Βαρδινογιάννηδες δεν ήταν διατεθειμένοι να αιμοραγήσουν κι άλλο τον όμιλό τους σε ώρες κρίσης για την κάλυψη του ελλείμματος που έφτιασαν οι διώκτες τους. Αυτό ο Γ. Βαρδινογιάννης το διακηρύσσει ανοιχτά, αλλά ταυτόχρονα σημειώνει πως δεν θα αφήσει τον ΠΑΟ να πτωχεύσει μέχρι να βρεθεί διάδοχη κατάσταση.

Ωστόσο, οι «κεφαλές» της εξέδρας και ειδικά του «Ενιαίου Φορέα», που έχουν προνομιακές σχέσεις με το Βγενόπουλο, συνεχίζουν να βρίσκουνε το Βαρδινογιάννη σε κάθε ματς του ΠΑΟ, τη στιγμή που δεν υπάρχει –μετά την αποχώρηση Βγενόπουλου– καμία διάδοχη λύση. Ουσιαστικά, οι λακέδες αυτοί περίμεναν κι έστρωναν το έδαφος για την επόμενη κίνηση του αφεντικού τους.

Αφού λοιπόν οι Βαρδινογιάννηδες έστησαν μια στοιχειωδώς αξιοπρεπή ομάδα για τις αγωνιστικές υποχρεώσεις 2011-2012, με χαμηλό και σφιχτό μπάτζετ είναι η αλήθεια, καταθέσαν τις μετοχές τους, που αντιστοιχούν στο 54,7% του συνόλου, σε δικηγορικό γραφείο, καθιστώντας τες ανενεργές. Ο Γ. Βαρδινογιάννης έδωσε τότε στις 5 του Σεπτέμβρη μια συνέντευξη, όπου ουσιαστικά ξεμπρόσταζε (όσο του επέτρεπε πολιτικά η ταξική του θέση και η στενή του σχέση με το ευρύτερο πολιτικό καθεστώς) την ανατολικο-φεουδαρική πανούκλα του ελληνικού ποδοσφαίρου, το τρίπτυχο «συναλλαγή – δωροδοκία – πωλημένη εξέδρα», αποχωρώντας από τον ΠΑΟ.

Σε μια βδομάδα μέσα, στις 12 του Σεπτέμβρη, ο Βγενόπουλος, που πλέον και με τη βούλα δεν έχει παρά να βάλει λεφτά για ΑΜΚ για να γίνει κύριος της ΠΑΕ ΠΑΟ, δίνει και ο ίδιος συνέντευξη τύπου στο ξενοδοχείο ΠΕΝΤΕΛΙΚΟΝ, στην οποία παρουσιάζεται σε όλο της το μεγαλείο η γεμάτη θράσος και τραμπούκικη φυσιογνωμία του: απαγορεύει με φουσκωτούς (!) την είσοδο στο χώρο στο διευθυντή της αθλητικής εφημερίδας Derby News Κώστα Γκόντζο, που χτυπάει το Βγενόπουλο και υποστηρίζει τον Βαρδινογιάννη, ρωτάει σα δικαστής-ανακριτής κάθε δημοσιογράφο αν εργά-

ζεται και σε άλλο μέσο εκτός αυτού που δηλώνει όταν λαμβάνει το λόγο, ειρωνεύεται παλαιμάχους του ΠΑΟ που ζητούν το λόγο κλπ. Το βασικότερο όλων είναι ότι αποκαλύπτει πως συμμετείχε ΕΝΕΡΓΑ στο μέτωπο των σαμποταριστών του ΣΥΝ και μέρους του Συμβουλίου της Επικρατείας με μια δράκα κατοίκων του Βοτανικού κατά της δημιουργίας του γηπέδου του ΠΑΟ στον Ελαιώνα, δικαιώνοντας την ΟΑΚ-ΚΕ που μιλούσε και τότε για υπονόμωση του γηπέδου από το σοσιαλφασισμό σε συνεργασία με το σκοτεινό αυτόν ολιγάρχη!

Μάλιστα ο Βγενόπουλος έβαλε και νέους όρους στο Γ. Βαρδινογιάννη, που ήδη είχε αποχωρήσει (!), σε ό,τι αφορά τη ΓΗΠΕΛ (εταιρεία που συστήθηκε για την κατασκευή του γηπέδου, με μετοχική σύνθεση ίδια με την ΠΑΕ), εταιρεία στην οποία ο Βγενόπουλος είχε εκπρόσωπο στο ΔΣ τον Ν. Ξυλά, άρα ήξερε τα πάντα για το τι αυτή ξόδευε και πώς κινούνταν!! Ο Βγενόπουλος κατηγορήσε τον Βαρδινογιάννη ότι σπατάλησε μέσω ΓΗΠΕΛ 10 εκατ. ευρώ για μακέτες, ενώ έχει ήδη παραδεχτεί ότι στεκόταν ο ίδιος στα κρυφά δίπλα από τους σαμποταριστές του ΣτΕ και του ΣΥΝ, με αποτέλεσμα να πάνε χαμένες δεκάδες χιλιάδες ευρώ που πήγαιναν στα προκαταρκτικά για το χτίσιμο του γηπέδου! Το νέο ψέμα κατέρρευσε, όταν αποδείχτηκε πως τα 6,5 από τα 9,5 εκατ. είχαν ήδη επιστραφεί από τη ΓΗΠΕΛ στην ΠΑΕ, τα δε υπόλοιπα 3 εκατ. ευρώ είναι επίδικα και τα ζητάει η ΓΗΠΕΛ πίσω από το Δήμο Αθηναίων (θεωρώντας τον υπεύθυνο για τη διακοπή του έργου) μαζί με επιπλέον αποζημίωση.

Δύο είδη κεφάλαιου, δύο είδη ομάδων. Οι Σαουδάραβες στο προσκήνιο

Κι εκεί που ο Βγενόπουλος ουσιαστικά, σαν κράτος εν κράτει, ζητάει την απόλυτη ταπείνωση του αντιπάλου του και έμμεσα να πληρώσει με επιπλέον λεφτά τη βγενοπουλική κυριαρχία στην ΠΑΕ (!), εμφανίζεται η πρόταση του Σαουδάραβα πρίγκιπα Αλ Σαούντ για το πλειοψηφικό πακέτο μετοχών του ΠΑΟ. Αυτήν την πρόταση που θα πρέπει να την ευνόησαν οι Βαρδινογιάννηδες, που έχουν πολύ παλιούς και στενούς επιχειρηματικούς δεσμούς με τη Σαουδική Αραβία, μάλλον δεν την περίμενε το καθεστώς, γι' αυτό και εκμεταλλεύτηκε το γεγονός ότι αυτή έγινε με τη μεσολάβηση ενός γενικά γραφικού μεσάζοντα, του Βλάσση Τσάκα. Επί τουλάχιστον πέντε μέρες, τα καθεστωτικά τσιράκια μιλούσαν για «τρικ του Βαρδινογιάννη» για να «μην απαντήσει στις κατηγορίες Βγενόπουλου» και άλλους γκεμπελισμούς. Οι ίδιοι που έγραφαν όλα αυτά «ξέχασαν» να καταδικάσουν το ξωπέταγμα από τους φουσκωτούς του Βγε-

Ο Πούτιν στηρίζει Σαμαρά

Πριν από λίγες ημέρες ολοκληρώθηκαν οι επαφές του αντιπροέδρου της ΝΔ Αβραμόπουλου, ως αντιπροσώπου του Σαμαρά, με τον Πούτιν και το ρώσικο καθεστώς. Σύμφωνα με τις δηλώσεις του Αβραμόπουλου στον τηλεοπτικό σταθμό *Russia Today*, δηλώσεις που κρύβονται από τα ΜΜΕ, η αυριανή κυβέρνηση της ΝΔ «αναβιώνει» και «επανιδρύει» τις σχέσεις της Ελλάδας με τη Ρωσία, τις οποίες θα «εμβαθύνει» και θα «δυναμώσει» στηριγμένη στις κοινές κομματικές ιδεολογικές αρχές, ιδέες, αξίες και προοπτικές «για το μέλλον και για τις σχέσεις μεταξύ των δύο χωρών». Η ΝΔ και η «Ενωμένη Ρωσία» του Πούτιν, που είναι ένα φασιστικό κόμμα, δεν έχουν ως τώρα κοινές αρχές. Κοινές είναι οι αρχές της «Ενωμένης Ρωσίας» και του Σαμαρά, που εμφανίζεται σαν εθνικιστής, ενώ στην πραγματικότητα εδώ και χρόνια είναι ένας δουλκός πλασιέ της ρώσικης υπερδύναμης.

Ο Αβραμόπουλος και ο βοηθός του, πρόεδρος της διακοινοβουλευτικής επιτροπής ελληνορωσικής φιλίας, βουλευτής της ΝΔ Σίμος Κεδίκογλου παραβρέθηκαν ως αντιπρόσωποι της ΝΔ στο συνέδριο της φασιστικής «Ενωμένης Ρωσίας», με την οποία υπέγραψαν και τη συμφωνία συνεργασίας των δύο κομμάτων. Συμφωνίες υπέγραψαν, εκτός από την «Ενωμένη Ρωσία», και με άλλα πέντε κόμματα-δορυφόρους του Κρεμλίνου. Η πιο χαρακτηριστική για τη ρωσοδουλεία του Σαμαρά απ' όλες αυτές είναι εκείνες με το διαμελιστικό της Γεωργίας κόμμα της «Ενιαίας Αμπχαζίας».

Όπως γράφαμε στο φύλλο της *Νέας Ανατολής* του περασμένου Ιούνη, η προετοιμασία των επίσημων συνομιλιών είχε ξεκινήσει με τη συνάντηση του Σαμαρά με τον Ιβάν Σαββίδη, βουλευτή του κόμματος «Ενωμένη Ρωσία», παρουσία του πρόεδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας Φιλίας Ελλάδας-Ρωσίας, βουλευτή Ευβοίας της ΝΔ, Σίμου Κεδίκογλου. Ο Ιβάν Σαββίδης συμμετείχε στη συζήτηση με τη διπλή του ιδιότητα ως βουλευτής του Πούτιν και ως πρόεδρος της Διεθνούς Συνομοσπονδίας Ποντίων Ελλήνων και «έθεσε σειρά ζητημάτων που αφορούν τα προβλήματα που βιώνουν οι Παλινοστούντες Ομογενείς, όπως είναι η απόδοση της ελληνικής ιθαγένειας».

Τα σχέδια Σαμαρά για τη φασιστικοποίηση της ΝΔ και τη μετατροπή της σε κόμμα-δορυφόρο της Ρωσίας

Σε άρθρο της *Νέας Ανατολής* του περασμένου Ιουνίου γράφαμε: «*Πρέπει εδώ να θυμίσουμε ποια είναι η "Ενωμένη Ρωσία" με την οποία ζητάει συνεργασίες ο Σαμαράς. Πρόκειται για ένα κόμμα χιτλερικού τύπου και χαρακτηρίζεται από την υποταγή όλου του κομματικού μηχανισμού στον φύρερ αρχικαγκεμπίτη Πούτιν. Από αυτή την άποψη ταιριάζει απόλυτα στο ρόλο που οραματίζεται να έχει ο Σαμαράς στη ΝΔ, τηρουμένων των αναλογιών μεταξύ ενός αρχηγού μιας ιμπεριαλιστικής υπερδύναμης και ενός λακέ της. Αυτό το κόμμα έχει στηριξη το σφαγέα της Τσετσενίας αρχηγό του σε κάθε βήμα του στη φασιστική διακυβέρνηση του ρώσικου λαού, δηλ., ενδεικτικά, στην απαγόρευση της συμμετοχής αντιπολιτευτικών κομμάτων στις εκλογές, στην ακραία καταστολή κάθε ουσιαστικής αντιπολιτικής διαδήλωσης και διαμαρτυρίας, στο κλείσιμο καναλιών, σε δολοφονίες δημοσιογράφων, στη διαδικτυακή λογοκρισία, σε παράνομες διώξεις και φυλακίσεις δημοκρατών, στην ισχυροποίηση των μυστικών υπηρεσιών σε κάθε νευραλγικό τομέα της δημόσιας ζωής, στην ασυδοσία της συγκρότησης πολύ μαζικών παρακρατικών δολοφονικών νεοναζιστικών ομάδων, στη δημιουργία μιας νεολαίας που έχει ακριβώς τα χαρακτηριστικά της χιτλερικής νεολαίας ως προς το ρώσικο εθνορατσισμό της και στην τυφλή της υποταγή στον Αρχηγό Πούτιν. Όχι τυχαία το όνομα της πομπικής νεολαίας είναι "Νάσι" και σημαίνει "εμείς", όμως ηχητικά και για πολ-*

λούς όχι τυχαία ακούγεται πολύ κοντά με το τριτο-ραϊχικό "Νάσι" (Ναζί)».

Με αυτό λοιπόν το κόμμα δηλώνει ο αδιστακτος και μοιραίος για την άνοδο του Σαμαρά στην ηγεσία της ΝΔ καριέριστας Αβραμόπουλος στον τηλεοπτικό σταθμό *Russia Today* ότι η ΝΔ έχει κοινές ιδεολογικές αρχές αξίες και προοπτικές! Η συμφωνία που συνήψε ο Αβραμόπουλος με τον Πούτιν, για να παριστάνει ο Σαμαράς μένοντας στην Αθήνα το φιλοαμερικάνο και τον λιγότερο έντονα φιλορώσο, είναι προφανώς η επίσημη και στρατηγική δέσμευση της ΝΔ να προσδεθεί πίσω από το ρώσικο άρμα. Ένα κόμμα δεν μπορεί σήμερα να γίνει κυβερνητικό χωρίς την αναγνώρισή του πρώτα από τη Ρωσία, όπως γινόταν προηγουμένως με τους Αμερικάνους, οι οποίοι ωστόσο, παρά την πτώση τους, ακόμα παίζουν σημαντικό ρόλο στον ορισμό ενός πρωθυπουργού στην Ελλάδα. Το χαρακτηριστικό είναι ότι ο Σαμαράς έγινε αρχηγός της ΝΔ σε βάρος της σαφώς προπορευόμενης ως τότε Μπακογιάννη με τη δραστήρια και θεαλλώδη παρουσία της όλων των άλλων κομματικών ηγετικών μηχανισμών, και βασικά του επίσημου ρωσοδούλου προβοκάτορα Καραμανλή. Την άνοδο του Σαμαρά την είχε προβλέψει με ακρίβεια η ΟΑΚΚΕ αρκετά πριν από τις εκλογές του 2009, από τότε που ο Σαμαράς είχε μόνο το 15% στις δημοσκοπήσεις.

Οι τοποθετήσεις του Αβραμόπουλου στη Ρωσία, που κρύφτηκαν ουσιαστικά από τον ελληνικό λαό και από την ίδια τη ΝΔ, ανοίγουν το δρόμο στη σοσιαφασιστικοποίηση της ΝΔ και σε βάθος χρόνου στη μετατροπή της σε κόμμα-δορυφόρο της Ρωσίας. Αυτή τη διακήρυξη, την οποία κανένα κόμμα, κανείς μεγαλοδημοσιογράφος και κανείς από τους γνωστούς φιλελεύθερους δεν κατήγγειλε, συμπυκνώνεται στα παρακάτω αποσπάσματα δηλώσεων του Αβραμόπουλου:

«*Σήμερα υπογράψαμε μια συμφωνία, ένα πρωτόκολλο συνεργασίας μεταξύ των δύο κομμάτων, της "Ενωμένης Ρωσίας" και της "Νέας Δημοκρατίας" (...) Ανταλλάξαμε διάφορες ιδέες για τους δεσμούς ανάμεσα στα δύο κόμματα και στους τρόπους με τους οποίους θα ενδυναμώσουμε και θα εμβαθύνουμε τις σχέσεις μας στο μέλλον. Είμαστε δύο κόμματα που μοιράζονται τις ίδιες ιδεολογικές αρχές, τις ίδιες αξίες και τις ίδιες προοπτικές για το μέλλον και για τις σχέσεις μεταξύ των δύο χωρών» (...) Σ' αυτό το πλαίσιο, η στρατηγικού χαρακτήρα συμφωνία μεταξύ των κομμάτων μας εκτείνεται σε διεθνές, εθνικό και περιφερειακό επίπεδο και περιλαμβάνει μία σειρά από τομείς στρατηγικής σημασίας (...) Η συμφωνία αυτή θέτει γερά θεμέλια μεταξύ των κομμάτων της Νέας Δημοκρατίας και της Ενωμένης Ρωσίας, με προοπτική και βάθος χρόνου» (οι σημειώσεις δικές μας).*

Συμφωνία συνεργασίας υπέγραψε η ΝΔ και με τα πέντε ρωσοδούλα κόμματα: το κυπριακό ΑΚΕΛ, τη σερβική Ένωση Σοσιαλδημοκρατών, το Δημοκρατικό Κόμμα

Σοσιαλιστών του Μαυροβουνίου, το Λαϊκό Κόμμα της Λετονίας και, το πιο σκανδαλώδες, με την «Ενιαία Αμπχαζία», της αποσχισμένης από τη Γεωργία Δημοκρατίας και στην ουσία προσαρτημένης στη Ρωσία αλλά Σουδητία επί Χίτλερ. Αυτό το διαμελισμό -ουσιαστικά προσάρτηση- τον αναγνωρίζουν ως τώρα μόνο δύο κράτη εκτός από τη Ρωσία, η Βενεζουέλα του Τσάβες και η Νικαράγουα του Ορτέγκα, ενώ από μισοκρατικές δυνάμεις-κόμματα την αναγνωρίζουν οι ισλαμοναζήδες γενοκτόνοι της Χαμάς. **Με τη συνυπογραφή της συμφωνίας συνεργασίας και με το κόμμα της Ενιαίας Αμπχαζίας ο δήθεν εθνικιστής Σαμαράς, όπως και το επίσημο ρωσοδούλο ΑΚΕΛ, όχι μόνο αναγνωρίζουν στην πράξη το διαμελισμό και την έμμεση προσάρτηση ενός τμήματος της Γεωργίας στη Ρωσία, αλλά κυριολεκτικά προδίδουν την Κύπρο, που έχει και αυτή το πρόβλημα διαμελισμού της και τον κίνδυνο προσάρτησης ενός τμήματός της από μια άλλη χώρα.**

Το ξεπούλημα της χώρας στο ναζιστικό άξονα

Ο Αβραμόπουλος μαζί με τον Κεδίκογλου εξέθεσαν στο νέο αφεντικό τους, τον Πούτιν, το δικό τους αποτελεσματικότερο σχέδιο για το ξεπούλημα της χώρας στο ρώσικο νεοναζιστικό μονοπώλιο καταγγέλοντας τον Παπανδρέου για ανεπίτευξη απέναντί του. Γράφαμε τον Ιούνιο στο άρθρο της *Νέας Ανατολής* με τίτλο «*Ο Σαμαράς στον Πούτιν*»: «*Ο Σαμαράς τώρα σαν "συνειδητός πατριώτης" δεν παρέλειψε να κατηγορήσει το ΠΑΣΟΚ στο ρώσο βουλευτή (εννοείται ο Σαββίδης) γιατί δεν εξυπηρεί "επαρκώς" το εθνικό συμφέρον, αφού "η κυβέρνηση Παπανδρέου τον τελευταίο ενάμιση χρόνο φαίνεται να έχει τερματίσει τις ελληνορωσικές σχέσεις, καθώς οι ενεργειακές και αμυντικές συνεργασίες που είχαν συμφωνηθεί παραμένουν ανενεργές"*». Με αυτήν την τελευταία δήλωση οι λακέδες της ΝΔ κάνουν πως μαλώνουν με τους λακέδες του ΠΑΣΟΚ για να κερδίσουν την εύνοια του αφεντικού. Στην πραγματικότητα οι Σαμαράδες καθησυχάζουν τους δυτικούς ότι ο Παπανδρέου δεν είναι καθόλου φιλορώσος, αλλά δικός τους, τώρα που τόσο πολύ αυτός το χρειάζεται.

Αξίζει να προσέξουμε επίσης ότι είχαμε επισημάνει στο ίδιο άρθρο την ξενοδουλεία και το λακεδισμό του Σαμαρά στη συνάντησή του με ένα ρώσο βουλευτή της «Ενωμένης Ρωσίας», όπου «*υπογράμμισε την προσήλωση της ΝΔ σε μία ανεξάρτητη εξωτερική πολιτική με γνώμονα το εθνικό συμφέρον*» και τόνισε ότι σε αυτό το πλαίσιο «*μπορούν να αναπτυχθούν περαιτέρω οι ελληνορωσικές σχέσεις σε όλους τους τομείς*». Δηλαδή το εθνικό συμφέρον ισοδυναμεί με την ανάπτυξη των ελληνορωσικών σχέσεων σε όλους τους τομείς. Το ίδιο ακριβώς, αλλά με πολύ προκλητικό και ταπεινωτικό τρόπο, υπογράμμισε και ο Πούτιν στο λόγο του στο συνέδριο του κόμματός του μπροστά στους απεσταλμένους του Σαμαρά. Τους είπε ότι η συνεργασία της Ελλάδας με τη Γερμανία και τη Γαλλία, δηλαδή με τους εταίρους της (ενάντια στους οποίους αυτή πρώτη βάρεσε χοντρό κανόνι και μετά εκείνοι άρχισαν να τη βάζουν κάτω από το δικό τους οικονομικό έλεγχο), είναι ταπεινωτική παραχώρηση της εθνικής της κυριαρχίας, λέγοντας ότι ποτέ η Ρωσία (που μέσω των πρακτόρων της στην Ελλάδα έστησε αυτό το κανόνι) δε θα δεχόταν τέτοιο ξεφτίλι. Με αυτά τα λόγια ο Πούτιν απέδειξε -σε

όσους θέλουν να καταλάβουν- ότι αυτός είναι στην πηγή όλης της προπαγάνδας των φαιοκόκκινων στην Ελλάδα, που κατηγορούν κύρια τους ευρωπαίους δανειστές για το κανόνι και τη συνακόλουθη πείνα του λαού, όχι κύρια τους ντόπιους μπαταχτοήδες και, ουσιαστικά, πράκτορες των νέων τσάρων. Να το χαρακτηριστικό αυτό απόσπασμα της ομιλίας του Πούτιν στο συνέδριο της «Ενωμένης Ρωσίας»: «*Μπορείτε να βγείτε στους δρόμους και να διαμαρτυρηθείτε, να παλέψετε, όμως, αν δεν έχετε καθόλου χρήματα, δεν μπορείτε απλώς να κάθεται εκεί με απλωμένο το χέρι. Η Ρωσία εκτιμάει πάρα πολύ την εθνική της κυριαρχία, για να ζητήσει από άλλες χώρες οικονομική βοήθεια, ενώ ορισμένα μικρότερα ευρωπαϊκά έθνη παραχωρούν την εθνική κυριαρχία τους επειδή ελπίζουν σε βοήθεια από τη Γαλλία και τη Γερμανία*».

Για το πόσο «καλή και γενναιοδωρή» είναι η Ρωσία στους εταίρους της είχαμε γράψει στο ίδιο άρθρο μας τα εξής: «*Η Ρωσία έχει αποδείξει πόσο σέβεται τα εθνικά συμφέροντα άλλων χωρών όταν ιστοπέδωσε το Γκρόζνι, όταν έκλεισε τη στρόφιγγα του φυσικού αερίου στην Ουκρανία απειλώντας και την Ευρώπη, που προμηθευόταν αέριο από τον ίδιο αγωγό, και όταν πριν από λίγες μόνο μέρες κατέβασε τους διακόπτες του ηλεκτρικού στη Λευκορωσία λόγω υποτίθεται, ενός χρέους 43 εκατ. ευρώ, για να το επαναφέρει μόνο όταν η Λευκορωσία πλήρωσε το αντίστοιχο ποσό. Ουσιαστικά ήταν μία πράξη πολιτικής τρομοκρατίας του τριτοκοσμικού καθεστώτος Λουκασένκο, που τελευταία έχει έρθει σε σύγκρουση με το Κρεμλίνο. Μπορεί κανείς να φανταστεί τι θα πάθαινε η Ελλάδα, που χρωστάει δις (!), αν η Ρωσία βρισκόταν σε θέση δανειστή και αν εξαριόμασε από αυτήν για τη χρηματοδότησή μας, όπως προπαγανδίζουν ο Μίκης Θεοδωράκης και οι Σπίθες του...»*

Κι όμως, ο Σαμαράς θέλει η χρεωκοπημένη Ελλάδα να κάνει και άλλες συμφωνίες με τη Ρωσία, για να αγοράσει από αυτήν και άλλο ακριβό φυσικό αέριο, όταν έχει ήδη εξάρτηση περίπου 80% από αυτό -και με κάποιες στατιστικές 90%. Επίσης θέλει να αγοράσει και άλλα όπλα από τη Ρωσία, όταν το σκάνδαλο των ακριβοπληρωμένων πυραύλων TOR M1 και των χαμένων αντισταθμιστικών δεν έχει ακόμα αποζημιωθεί από τη ρώσικη πλευρά. Αλλά δε χρειάζεται να ανησυχεί ο Σαμαράς μήπως το αφεντικό του ενοχληθεί. **Ο παλιός του φίλος Γ. Παπανδρέου ήδη αθόρυβα αναθερμαίνει τις σχέσεις της χώρας μας με τη Ρωσία δίνοντας πάμφθυνα στους ολιγάρχες της και τους φίλους τους του Κατάρ και της Τσεχίας τα πιο βασικά κομμάτια από την ιδιωτική μπατιριμένη ελληνική οικονομία, δηλαδή την ελέγχουσα πλειοψηφία των τριών μεγάλων ιδιωτικών τραπεζών Άλφα, Γιούρομπανκ, Πειραιώς.** Είναι συγκινητικό πώς οι δυο τους συναγωνίζονται ο ένας τον άλλο σε δουλικότητα για λογαριασμό του αφεντικού τους!

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το φασιστικό διακομματικό σύστημα εξουσίας θα κάνει τα πάντα για να βρει τον τρόπο να πουλήσει τη χώρα στα αφεντικά του. Απλά η ΝΔ του Σαμαρά έχει αναλάβει τον πιο ξεδιάντροπο ρόλο σε σχέση με το ΠΑΣΟΚ. Ο Κεδίκογλου δήλωσε στο ρώσικο πρακτορείο ειδήσεων ITAP-TASS, σύμφωνα με το ΑΠΕ, ότι «*η ΝΔ συμμετέχει στην πανεθνική προσπάθεια για προσέλκυση επεν-*

ΚΑΤΩ ΟΙ ΔΙΑΚΟΜΜΑΤΙΚΟΙ ΣΑΜΠΟΤΑΡΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΤΟΥΣ

συνέχεια από τη σελ.1

Για να δυναμώσουν αυτήν την αιμορραγία, αλλά και για να έχουν πάντα σταθερή την εξουσία τους, αθετούν διαρκώς τις υποχρεώσεις που έχουν αναλάβει απέναντι στους ευρωπαίους πιστωτές τους. Τελευταία και μετά την πολύ οδυνηρή για την ΕΕ συμφωνία της 21ης Ιούλη, που έδωσε μεγάλη κεφαλαιϊκή ισχύ στο EFSF, οι Παπανδρέου-Βενιζέλος αθέτησαν την υποχρέωσή τους να ιδιωτικοποιήσουν μια σειρά από ΔΕΚΟ και έτσι να μειώσουν κάπως το δημοσιονομικό έλλειμμα. Αυτοί αντικατέστησαν ενμέρει αυτήν την υποχρέωση με το νέο εξουθενωτικό φόρο στα ακίνητα. Έτσι και την Ευρωζώνη αποσταθεροποίησαν παραπέρα οικονομικά και στον ελληνικό λαό έδωσαν μια ακόμα μαχαιριά. Το αποτέλεσμα ήταν νέα κρίση στην Ευρωζώνη, νέες πιθανές υποχωρήσεις των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων απέναντί τους με διάγκωση του EFSF και νέα κουρέματα των ομολόγων. Αυτό σημαίνει ενθάρρυνση των ντόπιων σοσιαλφασιστών και νέα πλήγματα στον ελληνικό λαό, αλλά και στους λαούς της Ευρώπης, που πληρώνουν και αυτοί με μέτρα λιτότητας την αυξανόμενη λόγω Ελλάδας πιστωτική αναξιοπιστία και των δικών τους χωρών.

Όλα αυτά τα σημερινά, τα χτεσινά και τα μελλούμενα χτυπήματα στο λαό μας οι προβοκάτορες ηγέτες - και αυτοί της κυβέρνησης και αυτοί της μείζονος και ελάσσονος αντιπολίτευσης- τα χρεώνουν στην τρόικα, δηλαδή στους δανειστές, βασικά στην ΕΕ και πιο ειδικά στην Γερμανία. Και ο λαός μας σε μεγάλο βαθμό τους πιστεύει, γιατί οι προβοκάτορες ελέγχουν εδώ και δεκαετίες σε μεγάλο βαθμό τα ΜΜΕ και την κρατική διανομή, δηλαδή έχουν καταχτήσει την πολιτική και ιδεολογική ηγεμονία στη χώρα που καταστρέφουν. Έτσι κανείς ή σχεδόν κανείς δεν έχει μάθει ότι μέσα στην αναμπουμπούλα πριν λίγες βδομάδες η Ρωσία, απευθείας ή μέσω του Κατάρ, απέκτησε την ελέγχουσα μετοχική σχετική πλειοψηφία πάνω στις τρεις μεγαλύτερες μη κρατικές τράπεζες της χώρας, στην Άλφα, στη Γιούρομπανκ και στην Πειραιώς, που σημαίνει ότι θα μπορεί να ελέγχει απευθείας ένα πελώριο μέρος της οικονομικής, οπότε και της πολιτικής, ζωής της χώρας. Ακόμα λιγότεροι έμαθαν για τα 50 εκ. ευρώ που αποφάσισε το κράτος να δίνει μέσα στην κρίση -και θα δίνει κάθε χρόνο- στο Μυτιληναίο με τη στήριξη όλων των κοινοβουλευτικών κομμάτων (Βήμα 18/9/2011), ενώ ανάλογες μικρές ή μεγάλες «διευκολύνσεις» γίνονται σε όλους τους ανατολικούς κρατικοολιγάρχες.

Η θεωρία της χαμηλής παραγωγικότητας και του μεγάλου Δημοσίου καλύπτει το παραγωγικό σαμποτάζ

Βεβαίως οι ανατολικοί προβοκάτορες δε θα μπορούσαν να κοροϊδεύουν τόσο εύκολα το λαό, αν δεν βοηθούνταν και

από τους ίδιους τους δανειστές, τους παρακμασμένους μονοπωλιστές της Δύσης, και κύρια από τους έλληνες αστοφιλελεύθερους, που από ιστορική έλλειψη χαρακτηριστήρα δεν καταλαβαίνουν τίποτα από τις αιτίες αυτής της καταστροφής, και έτσι γίνονται οι πιο πρόθυμοι συνήγοροι των κυβερνητικών προβοκατόρων στο εσωτερικό της ΕΕ. Η Δύση γενικά και η ΕΕ ειδικότερα, όσο υποκύπτουν στους κυβερνήτες μας εκβιαστές, που λένε «δανείστε μας κι άλλο αλλιώς θα πεθάνουμε μαζί με το ευρώ σας», είναι καταδικασμένες να παίρνουν ένα τεράστιο μέρος της ευθύνης για την καταστροφή της χώρας μας, καθώς επιμένουν να επιβάλλουν ή να αποδέχονται από την κυβέρνηση οικονομικά μέτρα που θίγουν άμεσα και σκληρά τις μάζες, και μάλιστα σε μια χώρα στην οποία ούτε έχουν την πολιτική εξουσία ούτε την ξέρουν καλά. Και, όσο πιο λάθος κάνουν στις αναλύσεις τους και αποτυγχάνουν, τόσο πιο πολύ ανασύρουν τις ιμπεριαλιστικές τους συνήθειες και τοποθετούν επιτηρητές στα υπουργικά γραφεία για να ελέγξουν αριθμούς και να τους εντάξουν σε σχήματα, χωρίς να μπορούν να καταλάβουν τις παραγωγικές σχέσεις, τις παραγωγικές δυνάμεις και τις νοοτροπίες που κρύβονται πίσω απ' αυτούς τους αριθμούς. Έτσι αποξενώνονται από το λαό μας παίζοντας το στρατηγικό παιχνίδι των προβοκατόρων.

Όταν λέμε ότι αυτοί δεν ξέρουν τη χώρα, εννοούμε την πεποίθησή τους -που τους την επισφραγίζουν οι ντόπιοι αστοφιλελεύθεροι τύπου Δημοκρατικής Συμμαχίας, Δράσης κτλ.- ότι η χώρα αυτή χρεοκοπεί γιατί πάσχει από τη χαμηλή παραγωγικότητα της εργασίας, και ιδιαίτερα από την πραγματικά χαμηλή παραγωγικότητα του μεγάλου και διεφθαρμένου γραφειοκρατικού κράτους. Έτσι επιδιώκουν, εκτός από τα διαρθρωτικά μέτρα τύπου ιδιωτικοποίησης των ΔΕΚΟ, τη μείωση του συνολικού όγκου των μισθών, ιδιαίτερα εκείνων του δημόσιου τομέα (στενού και ΔΕΚΟ) και την απόλυση εκατοντάδων χιλιάδων υπαλλήλων, πράγμα που μέσα στην κρίση σημαίνει θάνατο. Βέβαια, ζητούν και χτύπημα της γραφειοκρατικής διαφθοράς, αλλά αυτό δεν το βάζουν στα επείγοντα. Αυτή είναι και η ανάλυση των προβοκατόρων που παίζουν το ρόλο της κυβέρνησης και οι οποίοι, ενώ συμφωνούν οικονομικά με την απαίτηση ως προς τις ΔΕΚΟ, δηλώνουν ότι δεν μπορούν να την επιβάλουν άμεσα, γιατί φοβούνται τη λαϊκή εξέγερση.

Εμείς από την πλευρά μας δεν παύουμε να επαναλαμβάνουμε ότι η Ελλάδα δεν πάσχει από τη χαμηλή παραγωγικότητα της εργασίας, που πράγματι έχει την αιχμή της στην πραγματική αντιπαραγωγικότητα και στη σπατάλη της κρατικής υπαλληλίας της, **αλλά από την πολύχρονη μεθοδική καταστροφή του υλικού παραγωγικού κεφαλαίου, ντόπιου και ξένου, που θέλει και δεν μπορεί να επενδυθεί στη χώρα μας.** Η χαμηλή παραγωγι-

κότητα της εργασίας εκδηλώνεται εκεί που ενώνεται το σταθερό κεφάλαιο (μηχανήματα, κτίρια, πρώτες ύλες) με το μεταβλητό κεφάλαιο, δηλαδή τη μισθωτή εργασία, όπου η δεύτερη δεν είναι σε θέση να χειριστεί αποτελεσματικά (εννοούμε με καπιταλιστικούς παγκόσμιους όρους) το πρώτο. Όμως στην Ελλάδα **αυτή η ένωση όλο και ματαιώνεται, γιατί λείπει από αυτήν το σταθερό κεφάλαιο**, ενώ είναι διαθέσιμο σε αφθονία -και μάλιστα όλο και πιο φτηνό σήμερα μετά την κρίση- το μεταβλητό κεφάλαιο. **Το παραγωγικό σαμποτάζ που διαρκώς καταγγέλλουμε είναι η παρεμπόδιση του παραγωγικού σταθερού κεφαλαίου να φτάσει στην αγορά και να ενωθεί με την εργατική δύναμη.** Αυτή η παρεμπόδιση γίνεται άμεσα με περιβαλλοντικά, νομοθετικά, δικαστικά, «ταξικά-συνδικαλιστικά» προσχήματα ή με πρόσχημα τη γραφειοκρατική διαφθορά ή, ακόμα, με πρόσχημα τον πελώριο όγκο των μισθών της κρατικής υπαλληλίας, που πραγματικά απορροφά ένα μεγάλο τμήμα των κρατικών δαπανών που θα μπορούσαν να πάνε σε κρατικές επενδύσεις. Επίσης γίνεται και ωμά με την παρεμπόδιση της αυθόρμητης κίνησης για συγκέντρωση και συγκεντροποίηση του κεφαλαίου, δηλαδή με τη συστηματική παρεμπόδιση της δημιουργίας λίγων μεγάλων επιχειρήσεων στη θέση των πολύ λιγότερο παραγωγικά μικρότερων, που οι σαμποταριστές στη ΝΔ και στο ΠΑΣΟΚ εκθειάζουν πάντα και κάπως προωθούν τάχα σαν πιο... κατάλληλες για την ανάπτυξη μιας χώρας!!!

Αυτό το σαμποτάζ οι δυτικοί φιλελεύθεροι θα μπορούσαν να το δουν, όχι σωστά και καλά σαν σαμποτάζ, δηλαδή σαν μια δόλια και ηθελημένη καταστροφική πολιτική, αλλά οπωσδήποτε σαν μια αντικειμενική (σχετικά με κάθε άλλη χώρα της ΕΕ) αποεπένδυση της χώρας ή ακόμα και σαν απόλυτη αποεπένδυση, όπως γίνεται τελευταία. Θα το βλέπανε, αν δεν είχαν σαπίσει τελείως και αυτοί και η οικονομολογία τους. Θα το βλέπανε και στη μοναδική εντός της ΕΕ επί δεκαετίες μόνιμη σχετική πτώση της βιομηχανικής παραγωγής της Ελλάδας σαν ποσοστό του ΑΕΠ της και στο μόνο πελώριο εμπορικό της έλλειμμα και, κυρίως, στο εντελώς ολέθριο για τα δημοσιονομικά κάθε χώρας έλλειμμα τρεχουσών συναλλαγών της τελευταίας δεκαετίας. Και δε φτάνει αυτό. Τελικά φτάσανε να ποδοπατήσουν και τα δικά τους εγχειρίδια δημόσιας οικονομικής, που δείχνουν την τόσο άμεση σχέση που έχει το δημοσιονομικό έλλειμμα μιας χώρας με το έλλειμμα τρεχουσών συναλλαγών της και τις επενδύσεις. Γι' αυτή τη σχέση υπάρχει μια σαφής θεωρητική φόρμουλα, που την έχουμε δει να επαληθεύεται και με τα οικονομικά στοιχεία της τελευταίας δεκαετίας στη χώρα μας.

Πρόκειται για τη σχέση **G-T=Sp-I-CA**, όπου G-T το δημοσιονομικό έλ-

λειμμα (το G είναι οι κρατικές δαπάνες και T τα κρατικά έσοδα), Sp η ιδιωτική εθνική αποταμίευση, I οι επενδύσεις, CA το έλλειμμα τρεχουσών συναλλαγών (που έχει αρνητικό πρόσημο, οπότε αλγεβρικά το -CA γίνεται θετικό στην παραπάνω εξίσωση).

Τώρα αυτοί προσπαθούν να μειώσουν το δημοσιονομικό έλλειμμα επιμένοντας να λύσουν το πρόβλημα **βασικά μέσα σ' αυτό το ίδιο το κράτος**, δηλαδή θέλουν να μειώσουν το G-T αυξάνοντας τα έσοδα (το T) μέσω φόρων και μειώνοντας τα έξοδα (το G) μέσω της μείωσης των υπαλληλικών μισθών και των συντάξεων (η τρόικα θέλει και την ιδιωτικοποίηση, αλλά η ρωσόδουλη κυβέρνηση δεν τη θέλει ακόμα, γιατί δεν είναι έτοιμοι οι ανατολικοί σοσιαλφασιστές να αγοράσουν τις ΔΕΚΟ). Γι' αυτήν ακριβώς τη «λύση» εντός του κράτους τρελαίνονται και οι ρωσόδουλοι σαμποταριστές της κυβέρνησης και της αντιπολίτευσης, **πρώτον** γιατί αυτή -όπως θα δούμε καθαρότερα παρακάτω- δεν είναι λύση, οπότε η αιμορραγία της χώρας και η κρίση της ΕΕ θα συνεχίζονται, και **δευτερον** γιατί αυτή η «λύση» αποτραβάει τα βλέμματα των αστών πιστωτών και των λαών της ΕΕ από το βασικό διαρκές έγκλημα των σαμποταριστών **που πραγματοποιείται στο έδαφος όλης της οικονομίας, ιδιαίτερα στο έδαφος της παραγωγής.** Αυτή μάλιστα η «λύση» βοηθάει στη συνέχιση του εγκλήματος, γιατί επιτρέπει στους κυβερνητικούς προβοκάτορες να αυξάνουν τους φόρους κυρίως σε βάρος των παραγωγικών τομέων της οικονομίας, ιδιαίτερα σε βάρος της βιομηχανίας και της οικοδομήσιμης γης, και να μειώνουν τις δημόσιες επενδύσεις σε υποδομές που βοηθάνε τις εξαγωγές και το συναλλαγματοφόρο τουρισμό (π.χ. λιμάνια, μαρίνες), δηλαδή να κάνουν το αντίθετο απ' αυτό που κάνει η Ιρλανδία, που με γοργά βήματα βγαίνει από την κρίση. Επίσης αυτή η «λύση», επειδή η κυβέρνηση την εφαρμόζει με την επιλεκτική υπερφορολόγηση των εργαζομένων και των μικρομεσαίων και όχι της μεγάλης αστικής τάξης, της Εκκλησίας και των φοροφυγάδων, προκαλεί την πιο πλατιά δυσαρέσκεια και οργή των πλατιών μαζών ενάντια στους ευρωπαίους πιστωτές της χώρας, οι οποίοι ευχαρίστως εμφανίζονται σαν οι εμπνευστές, και μάλιστα σαν οι εκβιαστές-εντολείς, όλης αυτής της πολιτικής. Έτσι οι μεν σαμποταριστές της κυβέρνησης εμφανίζονται στις μάζες σαν ρεαλιστές ή σαν καρπαζοεισπράκτορες της ΕΕ, οι δε μεγαλύτεροι σαμποταριστές της ανάπτυξης και οι πιο ωμοί πράκτορες της Ρωσίας -οι παλιοί των ψευτοΚΚΕ-ΣΥΝ και ο νεοσύλληκτος Σαμαράς-εμφανίζονται σαν οι επικεφαλής της «πατριωτικής» αντι-ΕΕ «βίαιης αγανάκτησης», που έχει γίνει τώρα το καλύτερο εργαλείο παραγωγικού σαμποτάζ και χρεοκοπίας της χώρας.

Το ότι αυτή η «λύση» είναι καταδικασμένη να αποτυγχάνει συνάγεται και από την κοινή λογική και από την οικονομική επιστήμη.

Μείωση του ελλείμματος μέσα από το ξεμπλοκάρισμα της παραγωγής και όχι ξεμπλοκάρισμα της παραγωγής μέσα από τη μείωση του ελλείμματος

Ο καθένας καταλαβαίνει ότι, όσο και να μικρύνει κανείς τους μισθούς και τους φόρους σε μια χώρα, όταν ταυτόχρονα χτυπάει τις επενδύσεις της -και μάλιστα μειώνει απόλυτα την παραγωγή της- θα μειώνονται μοιραία οι μισθοί και τα εισοδήματα των ανθρώπων, είτε αυτό γίνεται με κρατικά καταναγκαστικά μέτρα (νέοι φόροι, μείωση μισθών και συντάξεων), όπως τώρα με τα μνημόνια, είτε γίνεται αυθόρμητα από τους ίδιους τους οικονομικούς νόμους της παραγωγής. Λέγοντας αυθόρμητα εννοούμε ότι, αν το σταθερό κεφάλαιο μιας χώρας καταστρέφεται, καταστρέφεται και το μεταβλητό κεφάλαιο, δηλαδή μειώνονται οι παραγωγικά εργαζόμενοι και ο συνολικός όγκος των μισθών τους (καθώς και οι συντάξεις, που στην ουσία είναι τμήμα του συνολικού εργατικού μισθού). Ταυτόχρονα καταστρέφεται και ο όγκος της συνολικά παραγόμενης υπεραξίας, που είναι πολύ χοντρικά τα κέρδη του κεφαλαίου. Το τελικό αποτέλεσμα είναι ότι γίνεται όλο και μικρότερη η εισπραξη φόρων, οπότε ελαττώνεται αναγκαστικά και η μισθοδοσία των δημοσίων υπαλλήλων (με την υπόθεση πάντα ότι το κράτος δεν καταφεύγει σε νέο δανεισμό για να καλύψει το κενό). Εκείνο που κάνει ο παραπάνω μαθηματικός τύπος, η μεγάλη αξία του οποίου βρίσκεται στο ότι συνδέει το δημοσιονομικό έλλειμμα με την παραγωγή, είναι να προσδιορίζει με μεγαλύτερη ακρίβεια και να ποσοτικοποιεί τη μεταξύ τους σχέση. Αυτός λοιπόν ο τύπος μας λέει ότι, όσο και να μειώσει η κυβέρνηση μισθούς και συντάξεις, όσους υπαλλήλους και να απολύσει και όσο και αν εξαγνίσει ή τιμωρήσει τους πιο διεφθαρμένους από αυτούς (στην πράξη σήμερα τους αφήνει πιο ανέπαφους από ποτέ, γιατί αυτοί είναι η πλατιά κοινωνική βάση του σοσιαλισμού), αν εμποδίζονται για οποιοδήποτε λόγο οι επενδύσεις στη χώρα, δηλαδή αν μειώνεται το I και δε μειώνεται (σε απόλυτες τιμές) το τεράστιο έλλειμμα τρεχουσών συναλλαγών (το CA), το κρατικό έλλειμμα (το G-T) θα μεγαλώνει. Επειδή, μάλιστα, η πτώση των επενδύσεων πάει συνήθως παράλληλα, ύστερα από κάποιο χρόνο, με την αύξηση του ελλείμματος τρεχουσών συναλλαγών, καταλαβαίνει κανείς ότι το δημοσιονομικό έλλειμμα δυναμώνει σε διπλάσιο βαθμό από εκείνον με τον οποίο χτυπιούνται οι επενδύσεις (το I). Ο μόνος παράγοντας που αντισταθμίζει κάπως την αύξηση του δημοσίου ελλείμματος σήμερα είναι η μείωση της αποταμίευσης των ιδιωτών, το Sp, το οποίο μέχρι πριν λίγο στη χώρα μας πήγαινε κυρίως στην ατομική κατανάλωση, που σημαίνει κυρίως στην αγορά

εισαγόμενων αγαθών, οπότε οδηγούσε στην πιο γρήγορη αύξηση του CA (εννοούμε πάντα της απόλυτης τιμής του). Αλλά, ακόμα και αν οι αποταμίευσεις τείνουν προς το μηδέν, όσο οι επενδύσεις τείνουν επίσης προς το μηδέν, το δημόσιο έλλειμμα θα σέρνεται πίσω από το έλλειμμα τρεχουσών συναλλαγών. Το δημόσιο έλλειμμα δε θα μειώνεται χωρίς μια παραγωγική έκρηξη, για τον απλό λόγο ότι η χώρα μας έχει βαριά εξάρτηση από τις εισαγωγές στην καθημερινή της παραγωγική και ατομική-καταναλωτική ζωή.

Οι κυβερνητικοί προβοκάτορες, έχοντας πάντα τις πλάτες των εδώ φιλελευθέρων, λένε: Πρώτα θα μειώσουμε το κρατικό έλλειμμα μικραίνοντας το κράτος και χτυπώντας τη γραφειοκρατία με απολύσεις και περικοπές μισθών (μόνο τις ιδιωτικοποιήσεις των ΔΕΚΟ δεν τις θέλουν όπως οι φιλελευθέροι). Έτσι θα μειωθεί το έλλειμμα και θα αποτραπεί ο κίνδυνος χρεοκοπίας. Μετά από αυτό θα ενθαρρυνθούν οι επενδυτές του εσωτερικού, και κυρίως του εξωτερικού, να φέρουν τα κεφάλαιά τους εδώ. Αν οι Παπανδρέου-Βενιζέλος-Χρυσόχοϊδης και οι ηγέτες των μεγαλύτερων κομμάτων δεν ήταν σαμποταριστές, το μόνο που θα έκαναν θα ήταν απλά να επιτρέψουν τις επενδύσεις. Γιατί δε χρειάζεται ακόμα και σήμερα, κάτω από την απειλή χρεοκοπίας, καμία ενθάρρυνση για να γίνουν επενδύσεις, φτάνει να επιτραπούν. Μάλιστα λόγω του πολύχρονου σαμποτάζ και της παράλληλης εισαγωγής διαρκώς νέων κυμάτων φτηνής μεταναστευτικής εργασίας τα μεροκάματα στην Ελλάδα είναι πολύ χαμηλά, και μάλιστα ακόμα πιο χαμηλά σε σχέση με το γενικά ψηλό μορφωτικό επίπεδο του εργατικού δυναμικού. Επιπλέον, εξαιτίας του παλιού αρκετά ψηλού επιπέδου της ελληνικής ανάπτυξης και επειδή η ΕΕ έδωσε πολλές επιδοτήσεις για βασικές υποδομές, είναι ακόμα αρκετά ψηλό το επίπεδο τους σε σχέση με τις άλλες χώρες του χαμηλού μεροκάματος. Επειδή λοιπόν, παρά τα ρίσκα της κρίσης, θα ήταν μεγάλα τα κέρδη όσων θα κατάφερναν να επενδύσουν, και γι' αυτό επιμένουν να κάνουν αιτήσεις να επενδύσουν, η κυβέρνηση Παπανδρέου, τα «κινήματα» του ΣΥΝ-ψευτοοικολόγων και το ΣτΕ έχουν δυναμώσει πάνω στην κρίση το σαμποτάζ. Ειδικά ο Παπανδρέου με την Μπιρμπίλη έχουν ακυρώσει ωμά, δηλαδή με κεντρικές πολιτικές αποφάσεις, πολλές δεκάδες δις επενδύσεων, ιδιαίτερα στην ενέργεια (μόνο 8 δις είναι οι ακυρωμένες ανεμογεννήτριες στο Αιγαίο). Γενικά σήμερα οι σημαντικές επενδύσεις, ιδιαίτερα αυτές με παραγωγικό-εξαγωγικό χαρακτήρα, εμποδίζονται εύκολα με τα νομοθετικά, ψευτοπεριβαλλοντικά, ψευτογραφειοκρατικά, «κινηματικά» ψευτοταξικά και άλλα εμπόδια που είναι όλα στην ουσία τους πολιτικά-σοσιαλιστικά και εντοπίζονται κυρίως στη χρήση της γης. Αυτά τα εμπόδια το πολιτικό καθεστώς είναι αποφασισμένο να τα αποσύρει στο λεπτό όταν πρόκειται για επενδύσεις του ρώσικου και ρωσόφιλου κεφαλαίου. Αυτό είναι το νόημα του fast track, που δεν έχει μπει ακόμα σε εφαρ-

μογή γιατί αυτό το κεφάλαιο περιμένει να εξευτελιστούν εντελώς οι τιμές των παγίων των ΔΕΚΟ, και πιο πολύ οι τιμές της γης, πριν αρχίσει να αγοράζει μαζικά. Η κυβέρνηση υπερφορολογεί τη γαιοκτησία, ιδιαίτερα τη μεγάλη, για να την αγοράσουν πολύ φτηνά οι ρωσοκινέζοι, οι καταριανοί και οι ντόπιοι πράκτορες τους κρατικοολιγάρχες όταν έρθει η στιγμή.

Από τα παραπάνω συνάγεται ότι ο μόνος τρόπος για τη μείωση του δημοσιονομικού ελλείμματος και του χρέους στην Ελλάδα σήμερα περνάει μέσα από το ξεμπλοκάρισμα της παραγωγής και όχι αντίστροφα, το ξεμπλοκάρισμα της παραγωγής μέσα από τη μείωση του δημοσιονομικού ελλείμματος. Η μείωση μάλιστα του δημοσιονομικού ελλείμματος μέσω της μείωσης των μισθών, αλλά και των εισοδημάτων των μικρομεσαίων στρωμάτων μέσω της υπερφορολόγησης, δίνει ένα βαθύ χτύπημα στο ξεμπλοκάρισμα της παραγωγής. Αυτό όχι τόσο από την οικονομική πλευρά, όπως δημιουργούν οι σοσιαλφασίστες Σαμαράς και ΣΥΝ, δηλαδή από το ότι μειώνεται η καταναλωτική δύναμη των μαζών, οπότε χτυπιέται το ντόπιο εμπόριο και η ντόπια βιομηχανία καταναλωτικών αγαθών, αλλά και η φοροείσπραξη. Γιατί αυτή η μείωση της εσωτερικής κατανάλωσης μέσα από τη μείωση των μισθών θα μπορούσε να αντισταθμιστεί από τις μεγαλύτερες επενδύσεις στην εξαγωγική βιομηχανία που θα γίνονταν λόγω της γενικής πτώσης των μισθών, οπότε θα ενισχυόταν σταδιακά η παραγωγή για εξωτερική κατανάλωση ή για υποκατάσταση των εισαγωγών, οπότε θα μειωνόταν το έλλειμμα τρεχουσών συναλλαγών και θα μεγάλωνε και η αντίστοιχη φοροείσπραξη. **Ο βασικός λόγος για τον οποίο το βάνουσο χτύπημα των φτωχών και μεσαίων στρωμάτων χτυπάει την ανάπτυξη είναι πολιτικός.** Όσο αυτές οι μάζες συντρίβονται αδιακρίτως, όχι μόνο δε στηρίζουν καμιά παραγωγική μεταρρύθμιση, που προϋποθέτει την πάλη ενάντια στο σοσιαλφασισμό, αλλά η οργή τους χρησιμοποιείται από το σοσιαλφασισμό σαν όπλο για να δυναμώσει το παραγωγικό σαμποτάζ με προβοκάτσιες ιδιαίτερα ενάντια στον μεγαλύτερο προς το παρόν εξαγωγικό τομέα, που είναι ο τουρισμός (δες ταξιδιτζήδες, σε λίγο απεργούς ΔΕΚΟ κτλ.). Αν η κυβέρνηση αυτή ήθελε την ανάπτυξη και αν η τρoικα δεν ήταν ένα ταξικό απόσπασμα του δυτικού μονοπωλίου, δε θα άρχιζαν τον εκσυγχρονισμό του Δημοσίου από τη μισθολογική εξαθλίωση ή την απόλυση των υπαλλήλων, αλλά από την πάλη ενάντια στην παραγωγική αχρήστευση, τη λούφα, την παραίτηση και βέβαια τη διαφθορά. Μπορεί να φανταστεί κανείς πόσο μεγάλα ποσά θα εξοικονομούσε η κοινωνία, ιδιαίτερα η φτωχολογία, αν για παράδειγμα- οι εκπαιδευτικοί έκαναν καλύτερα τη δουλειά τους μέσα από διαδικασίες αξιολόγησης από το κράτος, τους γονείς και τους μαθητές και διαδικασίες διαρκούς μετεκπαίδευσης;

Νομίζουμε ότι έχουν γίνει κατανοητοί στους αναγνώστες μας οι λόγοι για τους

οποίους τα μέτρα της τρoικας και τα αντίστοιχα μνημόνια, που εφαρμόζονται επιλεκτικά από την κυβέρνηση, και μάλιστα με εφευρετικότητα και με έμφαση στα πιο καταστροφικά για την παραγωγή, είναι αδύνατο να κλείσουν το πρωτογενές δημοσιονομικό έλλειμμα. Αντίθετα, μπορούν εύκολα να το μεγαλώνουν. Όσο και να πιέσουν οι πιστωτές, εφόσον χτυπιούνται λυσαλέα οι νέες επενδύσεις, αλλά και οι υπάρχουσες παραγωγικές μονάδες, το έλλειμμα τρεχουσών συναλλαγών και το δημοσιονομικό έλλειμμα θα παραμένουν πεισματικά μεγάλα και θα καταβροχθίζουν τα δανεικά όλων των πακέτων διάσωσης και όλα τα πιθανά κουρέματα του χρέους. Ακόμη και μια χρεοκοπία εντός του ευρώ-που, απ' ό,τι φαίνεται, έρχεται γάντι στους ρωσόδουλους- με χάρισμα των μισών χρεών δε θα μειώσει το πρωτογενές έλλειμμα και η εθνική αιμορραγία θα συνεχίζεται ματώνοντας όλη την ΕΕ και, όπως φαίνεται, όλες τις σε παραγωγική παρακμή δυτικές οικονομίες. Εδώ πρέπει να σημειώσουμε την απάτη που υπάρχει στον κυβερνητικό ισχυρισμό -που τον προβάλλει ιδιαίτερα ο αρχισαμποταριστής Χρυσόχοϊδης- ότι τελευταία έχουν αυξηθεί θεαματικά οι εξαγωγές, πράγμα που τάχα σημαίνει ότι η χώρα έχει μπει ήδη στο δρόμο της ανάπτυξης. Όμως αυτή η αύξηση είναι κυρίως λογιστική. Σύμφωνα με την Τράπεζα της Ελλάδας, οι εξαγωγές το διάστημα Ιανουαρίου-Ιουλίου 2011 αυξήθηκαν κατά 31%. Όμως το 15% απ' αυτές αντιστοιχεί σε αύξηση των εξαγωγών πετρελαιοειδών, η οποία οφείλεται στο ότι από φέτος καταγράφονται στις εξαγωγές τα πετρέλαια και οι βενζίνες που πάνε στον εφοδιασμό με καύσιμα των πλοίων στα λιμάνια και των αεροπλάνων στα αεροδρόμια. Έτσι η πραγματική αύξηση των εξαγωγών είναι μόνο 16%, παρά την τεράστια μείωση των μισθών και συνακόλουθα του κόστους παραγωγής. Αλλά η κατά 16% αύξηση ενός μικρού ποσού όπως αυτό των εξαγωγών της χώρας δε μειώνει ουσιαστικά το χάσμα τους με το πολλαπλάσιο ποσό των εισαγωγών. Όσο για την εξαγωγική επίδοση της ίδιας της βιομηχανίας, αυτή αντιστοιχεί το 2011 στο 8% του ΑΕΠ, όταν οι εξαγωγές της ΕΕ έχουν φτάσει στο 42% του ΑΕΠ της. Επίσης το 2011 η βιομηχανία συνολικά μείωσε το συνολικό όγκο της παραγωγής της στο 77% αυτής του 2005...

Τι να κάνουμε με τα μέτρα που εξαθλιώνουν παραπέρα το λαό

Το ερώτημα λοιπόν που μπαίνει ύστερα από αυτά είναι: Τι κάνουμε μέσα σ' αυτήν την κατάσταση, τι κάνει ο λαός; Τι πρέπει να διεκδικεί και πού πρέπει να αντιστέκεται; Πιο συγκεκριμένα, πώς πρέπει να αντιδράσει ο λαός στα νέα, αλλεπάλληλα κύματα φόρων και στην κάθε είδους μείωση εισοδημάτων;

Στο σημείο αυτό υπάρχουν ως τώρα δύο ακραίες καθεστωτικές απαντήσεις στα λόγια, που όμως στην πράξη είναι μία.

ΚΑΤΩ ΟΙ ΔΙΑΚΟΜΜΑΤΙΚΟΙ ΣΑΜΠΟΤΑΡΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΤΟΥΣ

συνέχεια από τη σελ. 11

Η μία καθεστωτική απάντηση στα λόγια είναι αυτή της κυβέρνησης του σαμποτάζ και των ντόπιων αστοφιλελεύθερων, οι οποίοι λένε: **Πληρώστε και ως διαφωνείτε.** Λένε δηλαδή: «Και εμείς διαφωνούμε στο βάθος με αυτήν την πολιτική, όμως αυτή είναι η απαίτηση των δανειστών μας και, αν δεν υποταχθούμε, θα χρεοκοπήσουμε σαν χώρα και τότε θα εξαθλιωθούμε εντελώς. Πάντως, τα βάσανά σας θα τελειώσουν κάποτε, γιατί κάποτε θα αρχίσουν οι επενδύσεις».

Η άλλη καθεστωτική απάντηση στα λόγια είναι των σοσιαλφασιστών αρχισαμποτέρ του ΣΥΝ και του ψευτοΚΚΕ, που λένε: «Εργαζόμενοι και μικρομεσαίοι, μην πληρώνετε τίποτα. Να πληρώσουν οι μεγαλοαστοί ξένοι δανειστές με βάρεμα εθνικού κανονίου, καθώς και οι ντόπιοι αστοί». Κατ' αυτούς λεφτά υπάρχουν άπειρα στα σεντούκια και δεν έχουμε παρά να τα πάρουμε σαν καταπιεσμένο έθνος και σαν φτωχολογιά μέσα από μια λαϊκή Ελλάδα (ψευτοΚΚΕ) ή μέσα από μια λαϊκή Ευρώπη (ΣΥΝ). Εννοούν μια Ελλάδα και μια Ευρώπη των ρώσων αφεντικών τους, στην οποία οι ίδιοι θα είναι οι κούσιλιγκ τους.

Οι υπόλοιπες καθεστωτικές αντιδράσεις, βασικά αυτές των σαμποταριστών της σαμαρικής ηγεσίας της ΝΔ και του καρατζαφερικού ΛΑΟΣ, κινούνται ανάμεσα στις δυο προηγούμενες γραμμές παίζοντας τάχα πιο ρεαλιστικά με τους μισθούς, τους φόρους και τις επενδύσεις σε διάφορες αναλογίες, ενώ γενικά ζητάνε νέες διαπραγματεύσεις με τους δανειστές, τους οποίους κατά τη νέα πανεθνική γραμμή θεωρούν τους βασικούς εχθρούς του λαού και της χώρας.

Αυτά όλα είναι στα λόγια. Στην πράξη όλοι αυτοί βολεύονται μια χαρά με την πείνα του λαού, την ανεργία και τα χαράτσια. Η απόδειξη είναι ότι ποτέ οι συνδικαλιστικές παρατάξεις τους δεν οργανώνουν μεθοδικά και ως το τέλος κανένα συγκεκριμένο οικονομικό αγώνα ενάντια σε κανένα φορολογικό χαράτσι και σε καμιά μείωση μισθών, πράγμα που εύκολα θα μπορούσαν να κάνουν τουλάχιστον για τα πιο απεχθή και κοινωνικά άνισρα από αυτά τα μέτρα, εφόσον αυτοί ελέγχουν συνδικαλιστικά -σαν νέα αφεντικά- όλες τις κρίσιμες για την παραγωγή ΔΕΚΟ και όλες τις βασικές διοικητικές υπηρεσίες. Μία απεργία διαρκείας αν είχαν κάνει σε κάποιες απ' αυτές τις υπηρεσίες και ΔΕΚΟ, καμιά κυβέρνηση δε θα μπορούσε να περάσει τα πιο απεχθή από αυτά τα μέτρα, όπως τώρα το τελευταίο χαράτσι για τα ακίνητα, που γίνεται σκανδαλώδικο με την απαλλαγή της Εκκλησίας. Αυτό που θέλουν να κάνουν όλοι οι παραπάνω και το κάνουν είναι **να οργανώνουν πολιτικά τη δυσαρέσκεια του λαού, για να πετυχαίνουν όσο το δυνατό πιο μεγάλες κεντρικές θεαματικές και βίαιες συγκρούσεις με διεθνή εμπέδεια ενάντια στην τρόικα, βασικά ενάντια**

στην ΕΕ, ώστε να δυναμώνει η αποσύνθεσή της και η υποχωρητικότητα της απέναντι στους εκβιαστές. Όμως, για να δυναμώνει αυτή η αποσύνθεση, πρέπει ταυτόχρονα η ΕΕ να ταλαντεύεται απέναντι στην Ελλάδα, και για να ταλαντεύεται πρέπει τα πιο αντιλαϊκά από αυτά τα μέτρα να περνάνε και στη Βουλή και στη Διοίκηση, ώστε να φαίνεται ότι η Ελλάδα μπορεί να είναι κάπως συνεπής στις υποσχέσεις της. Έτσι της δίνονται νέα πελώρια δάνεια, που προστίθενται στην καταβόθρα του χρέους της, που έτσι γίνεται όλο και πιο επικίνδυνο για τη συνολική αξιοπιστία της ΕΕ. Επίσης, μόνο αν τα πιο επαχθή για τις μάζες μέτρα περνάνε μετά από τέτοιες θεαματικές «αντιστάσεις» θα μπορούν οι αντιευρωπαίοι Παπανδρέου-Βενιζέλος-Χρυσοχοϊδης να περνάνε σε όλη τη Δύση σαν αυτοθυσιακοί και επιδέξιοι θηριοδαμαστές του ελληνικού λαού και να τους δίνονται νέα δάνεια, νέα κουρέματα και νέες πιστώσεις χρόνου.

Το «δεν πληρώνω» και το πραγματικό διεκδικητικό κίνημα του λαού

Μήπως απ' αυτή την ανάλυσή μας βγαίνει το συμπέρασμα ότι θα πρέπει να γίνει πιο αποτελεσματικό, πιο συνεπές και πιο πλατύ το κίνημα «δεν πληρώνω» των σοσιαλφασιστών; Όχι. Το αντίθετο.

Καταρχάς, το μόνο συνεπές και αποτελεσματικό κίνημα «δεν πληρώνω» που έκαναν οι σοσιαλφασιστές των ΣΥΝ-ψευτοΚΚΕ ήταν αυτό ενάντια στα συγκεκριμένα δόδια που χρηματοδοτούσαν τους αυτοκινητόδρομους που δεν ήταν του Μπόμπολα, του Κόκκαλη και των κινέζων (δες στην ιστοσελίδα άρθρο της Νέας Ανατολής του Μαρτίου με τίτλο: *Το κίνημα «δεν πληρώνω»: εργαλείο στην υπηρεσία των σαμποτέρ και των κρατικοολιγαρχών*). Αυτό το κίνημα το μόνο που πέτυχε ήταν να σταματήσει τους αυτοκινητόδρομους των δυτικών κατασκευαστών, δηλαδή έργα πολλών δις, και να ρίξει στην ανεργία πολύ κόσμο. Αλλά και αν υποθέσουμε ότι οι σοσιαλφασιστές ήθελαν και το πετύχαιναν να μην πληρώνει κανείς άνθρωπος του λαού νέους φόρους και να μη μειώνεται κανένας μισθός στο Δημόσιο ή στον ιδιωτικό τομέα, **η κατάσταση δε θα γινόταν καλύτερη για το λαό όσο το πολύπλευρο παραγωγικό σαμποτάζ θα συνεχιζόταν από αυτούς και από τους κυβερνητικούς σοσιαλφασιστές.** Αντίθετα, η κατάσταση θα χειρότερε, γιατί θα μεγάλωναν ακόμα πιο πολύ το εμπορικό έλλειμμα, το έλλειμμα τρεχουσών συναλλαγών και το δημοσιονομικό έλλειμμα, οπότε το συνολικό χρέος της χώρας θα εξακοντιζόταν σε τέτοιο ύψος, που θα έκανε ακόμα πιο γρήγορη, πιο εχθρική στους δανειστές και στους λαούς της Ευρώπης -και γι' αυτό πιο καταστροφική- τη χρεοκοπία.

Γι' αυτό κανείς δεν πρέπει να συμμετέχει σε κανένα κίνημα των σαμποταριστών, είτε πολιτικό είτε συνδικαλιστικό είτε τάχα ανεξάρτητο σαν κι αυτό των «αγανακτισμένων», που αποδείχτηκε ότι ήταν το πιο βάνουσα καπελωμένο όλων των εποχών. **«Δεν πληρώνω» συν σαμποτάζ είναι η γραμμή της απόλυτης καταστροφής.**

Μετά απ' αυτές τις διευκρινίσεις μπορούμε να προσδιορίσουμε τη σωστή γραμμή αντίστασης του λαού. Αυτή η αντίσταση δεν πρέπει να έχει σαν κεντρικό σύνθημα κανενός είδους «δεν πληρώνω» χωρίς ταυτόχρονα το ακόμα πιο καίριο και κεντρικό «όχι στο παραγωγικό σαμποτάζ και στους σαμποταριστές», που έχει σαν θετική του έκφραση το «να επιτραπούν οι παραγωγικές επενδύσεις». Ο μόνος περιορισμός που πρέπει να υπάρχει εδώ σε επίπεδο ουσίας είναι να μη γίνονται οι επενδύσεις με όρους Άξονα, δηλαδή λεηλασίας της χώρας και φασισμού στα εργασιακά. Αυτό το κεντρικό σύνθημα θα πρέπει να συνδυάζεται με αυτό που είναι πιο άμεσο στην εμπειρία των μαζών, δηλαδή το «όχι στα μέτρα που εξαθλιώνουν το λαό». Σ' αυτά τα μέτρα πρέπει να περιλαμβάνουμε και εκείνα που συντρίβουν τα μεσοστρώματα και δημεύουν την περιουσία τους στο όνομα της απελευθέρωσης της αγοράς μέσα στην κρίση και χωρίς μεταβατικές διατάξεις, όπως γίνεται τώρα με τα ταξί ή προηγούμενος με τα φορτηγά.

Μία από τις ουσιαστικές διαφορές του κινήματος που προτείνουμε -πέρα από την προϋπόθεση να γράφει στη σημαία του το «όχι στο σαμποτάζ»- από το κίνημα «δεν πληρώνω» ή γενικά «της ανυπακοής» του σοσιαλφασισμού είναι ότι αυτό το τελευταίο δεν έχει ποτέ αληθινό στόχο να πετύχει -και γι' αυτό δεν πετυχαίνει- την ανακούφιση του λαού, αλλά επικεντρώνεται σε ό,τι κάνει κακό στην παραγωγή (δόδια) ή χρησιμοποιεί επίτηδες μέθοδοι πάλης που καταστρέφουν την παραγωγή, αν το αίτημα είναι δίκαιο (π.χ. ταξί). Επίσης στη φύση αυτών των κινήματων είναι ο πραξικοπηματισμός, που, εκτός από το ψευτοΚΚΕ και τον ΣΥΝ, εκδηλώνεται χαρακτηριστικά και από το πιο εκλεκτό συνδικαλιστικό τσιράκι του σοσιαλφασισμού, το Φωτόπουλο της ΔΕΗ, που λέει ότι η ΓΕΝΟΠ θα καταργήσει με τις επεμβάσεις της το τέλος στα ακίνητα. **Ένα προοδευτικό κίνημα άρνησης καταβολής φόρων προϋποθέτει την πλατιά υποστήριξη του λαού και την πλατιά οργάνωσή του. Αν τη νίκη τη δώσουν οποιοδήποτε μειοψηφικοί σωτήρες, τότε αυτοί θα είναι οι νέοι χειρότεροι δυνάστες, πόσο μάλλον που είναι από τώρα πασίγνωστοι σαν δυνάστες εκεί που ελέω του διακομματικού καθεστώτος έχουν οποιοδήποτε μικρή ή μεγάλη εξουσία.** Τέλος, και το χειρότερο από πολιτική άποψη, είναι ότι τα τέτοιου είδους κινήματα του σοσιαλφασισμού προσ-

διορίζουν πολιτικά σαν βασικό εχθρό τους την ΕΕ και όχι την κυβέρνηση, που επιτάχυνε τις συνθήκες της χρεοκοπίας και επέλεξε τα χειρότερα μέτρα για την αντιμετώπισή της. Έτσι άμεσα εξυπηρετούνται οι δυνάμεις του νεοναζιστικού Άξονα.

Ανατροπή των προβοκατόρων ή έξω από την Ευρωζώνη για το καλό της Ελλάδας και της ΕΕ

Στο σημείο αυτό ίσως κάποιοι αναγνώστες μας προβάλουν την εξής αντίρρηση: Αν υποθέσουμε ότι κάποια στιγμή η παραπάνω πολιτική γραμμή μας αρχίζει να πείθει τις μάζες και έτσι δυναμώνει ένα κίνημα ενάντια σ' αυτά τα μέτρα και ταυτόχρονα ενάντια στο σαμποτάζ, και αυτό το κίνημα φτάσει πρακτικά στο να αλλάξει οριακές πλειοψηφίες στη Βουλή και να ακυρώσει τα αδιέξοδα ή και καταστροφικά μέτρα που απαιτούν οι δανειστές, τότε αυτοί θα αντιδράσουν αρνητικά. Μήπως τότε θα έχουμε πάλι μια άγρια χρεοκοπία που θα καταστρέψει τη χώρα οπωσδήποτε περισσότερο απ' όσο καταστρέφεται σήμερα;

Μα αν η πολιτική που προτείνουμε μπορεί να επιδράσει τόσο πολύ στις πολιτικές εξελίξεις, ώστε να ακυρώσει τα αδιέξοδα και εξαθλιωτικά μέτρα, **δε θα επιδράσει μόνο με το σκέλος της άρνησης αυτών των μέτρων, αλλά και με το σκέλος της άρνησης του σαμποτάζ και των σαμποτέρ, καθώς και με το σκέλος της πραγματικής ενότητας και όχι της ύπουλης σύγκρουσης με την ΕΕ.** Στην ΕΕ περιλαμβάνουμε, εκτός από τις κυβερνήσεις, και μάλιστα ακόμα περισσότερο, τους λαούς, που έχουν αρχίσει να εξοργίζονται με την Ελλάδα ολόκληρη, γιατί δεν είναι εύκολο, ελλείψει διεθνιστικών εργατικών κινήματων παντού, να διακρίνουν ανάμεσα στο λαό μας και τους δόλιους ηγέτες του. Αν, παρ' όλ' αυτά, οι χώρες της ΕΖ έχουν απαυδήσει από τα ψέματα αυτών των ηγετών και έχουν υποφέρει αρκετά ώστε να αποφασίσουν να μη στηρίξουν άλλο την Ελλάδα με νέα «δάνεια εναντι μνημονίων», τότε η καλύτερη λύση θα ήταν ένα συναινετικό διαζύγιο με την Ευρωζώνη. Συναινετικό διαζύγιο σημαίνει πέρασμα στη δραχμή, αλλά με παραμονή στην ΕΕ και συμφωνημένη ισχυρή πιστωτική διευκόλυνση της χώρας μας, ιδιαίτερα των τραπεζών, για τη μεταβατική φάση από το ευρώ στη δραχμή. Σε μια τέτοια περίπτωση, για να μπούμε ξανά στην ΕΖ, θα πρέπει να αποδείξουμε ότι μπορούμε να στηρίξομαστε στις δυνάμεις μας και να τελειώνουμε με τις ατέλειωτες απάτες και ασυνέπειες της άρχουσας τάξης μας, έτσι ώστε να κερδίσουμε σταδιακά την εμπιστοσύνη των ευρωπαϊκών λαών. Ταυτόχρονα μια τέτοια έξοδος θα σταματούσε και τη μοιραία αυξανόμενη επέμβαση των μεγάλων χωρών της Ευρωζώνης στην οικονομική και πολιτι-

κή ζωή της χώρας μας, προκειμένου να υποστηρίξουν το νόμισμά τους από την καταστροφή. Αυτό όμως ταυτόχρονα τις διαφθείρει, γιατί βγάζει μέσα από τις αστικές τους τάξεις τα χειρότερα ιμπεριαλιστικά τους σύνδρομα, δηλαδή την εντύπωση ότι μπορούν με διατάγματα να διοικούν άλλες χώρες. Το πιο βασικό ωστόσο για εμάς εδώ είναι ότι μια έξοδος από την Ευρωζώνη για αρκετό διάστημα θα επέτρεπε στο λαό μας να δει καθαρότερα την ιστορικά διεφθαρμένη ελληνική αστική τάξη, ιδιαίτερα την ανατολική, που τώρα κρύβει τις ευθύνες της πίσω από την ΕΕ, και να την πολεμήσει σαν τέτοια. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι οι ρωσόδουλοι μας έβαλαν με απάτη στην Ευρωζώνη και μετά έκαναν τα πάντα για να αποδείξουν ότι δεν έπρεπε να είμαστε εκεί. Για όσους καταλαβαίνουν από ρώσικη εισοδιστική πολιτική, η εξήγηση αυτής της εισόδου ήταν μία: η Ελλάδα των πρακτόρων ηγετών μπήκε εκεί γεμάτη εκρηκτικά για να ματώσει άσχημα την κατάλληλη στιγμή και την ΕΖ και την ΕΕ και να την υποδουλώσει στον Άξονα.

Μα τότε, μπορεί να αναρωτηθεί κανείς, πώς θα ήταν δυνατό οι πράκτορες της Ρωσίας που κυβερνάνε διακομματικά την Ελλάδα να δεχτούν **συναινετικά** μία έξοδο από το ευρώ, πράγμα που θα ματαίωνε τα καταστροφικά εισοδιστικά σχέδια του αφεντικού τους; Πραγματικά, αυτό είναι αδύνατο με τους σημερινούς πολιτικούς συσχετισμούς και στην Ευρώπη και στην Ελλάδα, ιδιαίτερα με τη ρωσόφιλη προεδρία Ομπάμα-Κλίντον στις ΗΠΑ. Αλλά η συνειδητοποίηση των λαών της Ευρώπης και του λαού της Ελλάδας είναι πολύχρονα και σε μεγάλο βαθμό διασυνδεδεμένα προτάσεις. Δεν μπορούν επ' άπειρο οι κάθε λογής πράκτορες να ταλαιπωρούν χωρίς αντίπαλο και την Ελλάδα και την ΕΕ. Ή η ΕΕ θα τους απομονώσει ή ο ελληνικός λαός θα τους ανατρέψει. Αν, πάντως, αυτοί δε φύγουν απ' τη μέση, τότε είτε συναινετικό είτε βίαιο το διαζύγιο θα είναι απαραίτητο για το καλό και του ελληνικού λαού και των λαών της Ευρώπης.

Τέλος, πρέπει να απαντήσουμε εδώ και στην εξής ερώτηση: Αν τώρα θα αύριο κιάλας το κακό, το σαμποταριστικό, το ρώσικο «δεν πληρώνω» πάρει μια οριακή πλειοψηφία στη Βουλή και καταψηφίσει το τελευταίο φριχτό χαράτσι, αυτό θα είναι καλό ή κακό για τη χώρα; Κάθε φωνή που λέει όχι στο χαράτσι ή που καταψηφίζει το χαράτσι ή αρνείται να το πληρώσει δε θα συνεισφέρει σ' αυτήν την καταψήφιστη;

Αυτό το δίλημμα έχει μπει σε όλα τα ως τώρα πακέτα μέτρων, και έτσι άλλωστε τα ψηφίζουν οι τραγικοί βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, που πιστεύουν ότι σώνουν τη χώρα από τη χρεοκοπία και ταυτόχρονα τρώνε ξύλο από τους σοσιαλιστές σαν εθνοπροδότες χωρίς να είναι πολλοί αυτοί που τους υποστηρίζουν. Έχουμε πει ότι οι βουλευτές που ως τώρα ψηφίζουν αυτά τα μέτρα, παρόλο που αυτά είναι αρνητικά, βρίσκονται σε γενικές γραμμές πιο αριστερά από τη σοσιαλφασιστική αντιπολίτευση, που τα καταψηφίζει από πολύ πιο δεξιάς, αντιευρωπαϊκές και σαμποταριστικές θέσεις. **Ο-**

μως δε θεωρούμε ότι η θετική ψήφος σ' αυτά τα μέτρα σώζει τη χώρα από τη χρεοκοπία και γενικά ότι τη βοηθάει. Νομίζουμε, αντίθετα, ότι η θετική ψήφος παρατείνει τη θανατηφόρα αγωνία της χώρας και τη βαθιά άγνοια του λαού για το τι συμβαίνει και -το χειρότερο- καθιστά χάλκινο, παραπλανά, ταλαντεύει και αποσαθρώνει πολιτικά και οικονομικά την ΕΕ. Αυτό, όπως είπαμε, είναι σύμφωνο με τους στρατηγικούς σχεδιασμούς του άξονα Ρωσίας-Κίνας, ιδιαίτερα της Ρωσίας. Μόνο, άλλωστε, επειδή είναι σίγουροι για την υπερψήφισή των μέτρων από τους βουλευτές του ΠΑΣΟΚ τα καταψηφίζουν όλοι οι άλλοι. Αν κάποιοι ελάχιστοι από τους πασοκτζήδες αποφασίσουν από κάποια ξαφνική έκρηξη αδιεξόδου να τα καταψηφίσουν και υπάρχει κίνδυνος να μην περάσουν από τη Βουλή, τότε είμαστε βέβαιοι ότι θα σηκωθούν να «σώσουν τη χώρα» μερικοί φιλελεύθεροι της ΝΔ με ενθάρρυνση του Σαμαρά ή -ακόμα περισσότερο- της Μπακογιάννη, που έχει πια μάθει κι αυτή να κολυμπάει μέσα στο κύριο ρεύμα και γι' αυτό βρήκε εδώ και καιρό αρκετές δικαιολογίες για να τα καταψηφίσει. Αν η καταψήφισή χάλαγε το ρώσικο παιχνίδι, θα σηκωνόταν μέχρι και η Παπαρηγά να τα ψηφίσει και θα 'βρισκε μετά τη δικαιολογία. Μήπως αυτό σημαίνει ότι αποκλείεται την Τρίτη ή αργότερα μια καταψήφισή από τη Βουλή ενός συμφωνημένου μέτρου με την Τρόικα; Όχι, δεν αποκλείεται. Κι αυτό όχι γιατί μπορεί να είναι τόσο απρόβλεπτοι οι βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, αλλά γιατί μπορεί να έχει έρθει η στιγμή που μια τέτοια καταψήφισή θα έχει έτοιμη πίσω της την εξαιρετική για τη Ρωσία και αυτοκτονική για την ΕΕ και μακροπρόθεσμα και για την Ελλάδα συντεταγμένη χρεοκοπία εντός του ευρώ, κάτι που η γερμανική μονοπωλιακή αστική τάξη έχει ήδη αποδεχτεί. Δηλαδή οι εθνικοί μας προβόκατορες θα μπορούν να είναι σ' αυτήν την περίπτωση και μπαταχτιστές και με μόνιμη φωνή, ακόμα και με βέτο, για το μέλλον του νομίσματος των 350.000.000 ψυχών.

Αλλά κάνουμε όλες αυτές τις υποθέσεις περισσότερο για να φωτίσουμε τις θέσεις μας παρά για να κάνουμε μια πρόβλεψη για το κοντινό πολιτικό μέλλον. Αυτό μόνο που πρέπει να τονίσουμε είναι ότι, όσο πιο πολύ ο λαός μας περιμένει λύση από τα κυρίαρχα πολιτικά κόμματα και τις γραμμές τους, είναι καταδικασμένος σε μεγάλα και παρατεταμένα μαρτύρια που ούτε μπορεί να τα φανταστεί. Η χώρα που έμαθε να ζει ανθρώπινα, αλλά κατέστρεψε τη βιομηχανία της, κινδυνεύει να ζήσει έναν εφιάλτη που όμοιο του δεν μπορεί να συναντήσει κανείς ούτε σε ιστορικά φτωχές χώρες ούτε σε χώρες που δέχτηκαν ξένη κατοχή. Στις πρώτες οι λαοί δε νιώθουν τη στέρηση από ανάγκες που κάποτε ικανοποιούσαν, στις δεύτερες ξέρουν τουλάχιστον τον εχθρό που πρέπει να πολεμήσουν. Εδώ μας πέταξαν στους σκορπιούς και κλείσαν και το φως.

Η σωστή σειρά της απάντησης είναι: ανάβουμε το φως και πατάμε τους σκορπιούς.

ΟΛΑ ΕΔΩ ΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ...

Διαδήλωση των απολυμένων του «902» κατά του ψευτοΚΚΕ σαν υποκριτή και σκληρού εργοδότη

(Άρθρο που δημοσιεύτηκε στο μπλογκ της ΟΑΚΚΕ "oakke.blogspot.com" στις 06/09/2011)

Μπορεί το ψευτοΚΚΕ να κοροϊδεύει πολύ κόσμο ότι είναι κόμμα της εργατικής τάξης και του λαού, μπορεί όλη η αστική τάξη να το εμφανίζει σαν τέτοιο και να το κατηγορεί ότι παραείναι «επαναστατικό» και «δογματικό», αλλά κάποιοι που το 'φερε η ζωή και το ζουν απ' τα μέσα βγήκαν και αποκάλυψαν την απάτη. Ήταν οι απολυμένοι που δούλευαν στον «902».

Χθες διαδήλωσαν έξω από τον Περισσό και σήκωσαν πανό καταγγέλλοντάς το ότι το «ΚΚΕ-902» είναι ένα αφεντικό -δηλαδή αστική τάξη- και μάλιστα πολύ κακό αφεντικό. Στη διαδήλωση μοίρασαν και μια προκήρυξη καταγγελίας και είχαν σηκώσει δύο πανό που έγραφαν, το ένα: «Όχι στις άδικες και εκδικητικές απολύσεις -όχι στο κλίμα-γκέτο του 902», και το άλλο: «Οι τεχνικοί είναι η ψυχή της τηλεόρασης», και φώναζαν συνθήματα όπως: «Πάρτε πίσω τις απολύσεις», «Ο συνδικαλισμός σας είναι μια απάτη - ως την πόρτα είναι το δίκιο του εργάτη» (εννοούσαν την πόρτα του Περισσού που βρισκόταν πίσω τους), «Όχι στο ψέμα και στην απάτη - νόμος είναι το δίκιο του εργάτη», «Ούτε ρουφιάνοι ούτε δουλικοί - εργάτες ενωμένοι και ταξικοί».

Όπως έγραφαν οι απολυμένοι σε ανταπόκρισή τους (todayfocus.gr) μετά τη διαδήλωση, «η εργοδοσία και (για να μην κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας) η καθοδήγηση του ΚΚΕ είχε κλείσει ερμητικά την κάτω πύλη του Περισσού, αναγκάζοντας ακόμα και στελέχη και συνδικαλιστές του ΚΚΕ να κάνουν το γύρο του κτιρίου με τα πόδια (!), για να μπουν από άλλη είσοδο. Επικεφαλής αυτού του "εκπληκτικού" σχεδιασμού, που είχε στόχο και πάλι να βάλει τους απολυμένους στο ρόλο του "επικίνδυνου εχθρού", ήταν μέλος του ΠΓ του ΚΚΕ, που παραφύλαγε κοιτώντας τους συγκεντρωμένους πίσω από το κουβούκλιο του θυρωρείου (!)...»

Πρόκειται χωρίς αμφιβολία για ένα σημαντικό, αλλά και σημαδιακό πολιτικό γεγονός χαρακτηριστικό της νέας εποχής στην οποία έχουμε μπει, εποχής στην οποία όλο και περισσότεροι άνθρωποι, κόμματα και κυβερνήσεις θα κρίνονται περισσότερο από το τι κάνουν και λιγότερο από το τι λένε. Σ' αυτήν την εποχή η ψευτοαριστερά μπαίνει κάτω από τις χειρότερες προϋποθέσεις, γιατί κανείς όσο αυτή δεν πάσχει και δεν έχει εκτεθεί από μια τόσο μεγάλη αντίφαση πράξης-λόγων. Δημοσιεύουμε παρακάτω το κείμενο της προκήρυξης των απολυμένων του «902», όπως δημοσιεύτηκε σε πολλά blogs (το κείμενο αυτό το διάβασαν επίσης οι απολυμένοι με ντυντούκα στο σταθμό του Ηλεκτρικού του Περισσού):

ΟΧΙ ΑΛΛΕΣ ΑΔΙΚΕΣ ΚΑΙ ΕΚΔΙΚΗΤΙΚΕΣ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ - ΟΧΙ ΣΤΟ ΚΛΙΜΑ ΓΚΕΤΟ ΣΤΟΝ 902

Από το Δεκέμβριο του 2010 η εργο-

δοσία του 902 ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΣΤΑ FM - 902 ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ έχει ξεκινήσει ένα κύμα απολύσεων εργαζομένων, που μέχρι σήμερα φτάνουν τους 21 (απολύει λίγους λίγους κάθε μήνα, χωρίς προειδοποίηση).

Αυτό η εργοδοσία του 902 το κάνει μιλώντας για μεγάλα οικονομικά προβλήματα λόγω κρίσης και μείωσης της κρατικής επιχορήγησης στο ΚΚΕ. Οι φήμες για απολύσεις ακούγονταν καιρό. Μέχρι και τις δημοτικές εκλογές του Νοέμβρη του 2010 μας λέγανε ότι τα περί απολύσεων είναι ψέματα για να χτυπηθεί πολιτικά το ΚΚΕ.

Αμέσως μετά, τέλη Νοέμβρη του 2010, ο διευθυντής του σταθμού Τάκης Τσίγκας μας ανακοίνωσε ότι λόγω οικονομικών δυσκολιών ο σταθμός θα κάνει μαζικές απολύσεις. Μας είπε πως αυτές θα γίνονταν με κοινωνικά κριτήρια (οικογενειακές υποχρεώσεις του κάθε εργαζόμενου, ηλικία, οικονομική κατάσταση του κλπ.) και όχι με βάση το ποιος ανήκει ή στηρίζει το κόμμα, που είναι και ο ιδιοκτήτης του σταθμού, και ποιος όχι.

Παράλληλα, μας κάλεσε να στηρίξουμε συνδικαλιστικά το ΠΑΜΕ και να παλέψουμε για ψηλά επιδόματα ανεργίας (!). Αυτό εμείς το πήραμε για ειρωνεία και βαριά προσβολή, όπως και ήταν. Χωρίς κανείς να μας εξηγήσει τα οικονομικά δεδομένα με νούμερα, να συζητήσει μαζί μας για λύσεις, να μας ενημερώσει καθαρά τι συμβαίνει και πώς μπορούσε να βρεθεί η πιο καλή για τους εργαζόμενους λύση, μας ξεκαθαρίσανε ότι από 1η του Δεκέμβρη (5 μέρες μετά την παραπάνω ξαφνική ανακοίνωση!!) πιάνουνε το τσεκούρι των απολύσεων.

Προσπαθήσαμε να οργανωθούμε για πρώτη φορά, γιατί μέσα στο σταθμό ΑΓΠΑ-ΓΟΡΕΥΟΤΑΝΕ από πάντα η συνδικαλιστική οργάνωση. Κάναμε μια σύσκεψη και βγάλαμε μια επιτροπή τριών συναδέλφων, για να πάνε στο σωματείο των τεχνικών τηλεόρασης (ΕΤΙΤΑ) και να ζητήσουν συμπάρασταση. Η εργοδοσία του 902-ΚΚΕ αρνιόταν να συζητήσει μαζί μας και έδειχνε ότι μας έγραφε -σαν εργαζόμενους και σαν προσωπικότητες- στα παλιά της τα παπούτσια.

Την ίδια ώρα, όπως αποδείχτηκε αργότερα, είχε στείλει στη σύσκεψή μας εκείνη έναν δικό της άνθρωπο να μας χαφιεδέψει κι έσπειρε έπειτα κατάλληλες φήμες για να μας διασπάσει. Στη συνέχεια έκανε κάτι ακόμα χειρότερο. Έστειλε πέντε πρώην συναδέλφους μας (και με δική τους μεγάλη ηθική ευθύνη) να βρίσκονται στα γραφεία της ΕΤΙΤΑ, κι όταν πήγε η Επιτροπή μας να μιλήσει, τους είχε δασκαλέψει να πούνε ότι η Επιτροπή δεν εκφράζει τους εργαζόμενους του 902 κι ότι οι απολύσεις είναι αναγκαίες. Έριξε δηλαδή εργαζόμενους ενάντια σε εργαζόμενους, υποχρέωσε τους

συνέχεια στη σελ. 14

ΟΛΑ ΕΔΩ ΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ...

συνέχεια από τη σελ. 13

συναδέλφους μας να γίνουν γενίτσαροι για να μη χάσουν τη δουλειά τους.

Στη συνέχεια η εργοδοσία-καθοδήγηση του ΚΚΕ έβαλε «περιφρουρήσεις» κατά ανύπαρκτων εχθρών του κόμματος στο κτίριο του 902-ΚΚΕ στον Περισσό και την κατάλληλη στιγμή, βράδυ σαν τον κλέφτη, στις 10 του Δεκέμβρη, απόλυσε 2 από τους 3 της Επιτροπής μας και άλλον έναν εργαζόμενο, που είχε μπει μπροστά στον αγώνα κατά των απολύσεων.

Υποχρέωνε μάλιστα εργαζόμενους του 902-μέλη του ΚΚΕ να συμμετέχουν σε αυτές τις περιφρουρήσεις κατά δήθεν «απειλής» από τους απολυμένους!! Εκείνες οι πρώτες απολύσεις ρίξαν μια απαισιοδοξία σε πολλούς εργαζόμενους, που δεν είχαν προλάβει να οργανωθούν καλά. «Πού ξέρεις, μπορεί να μην κάνουν άλλες απολύσεις», έλεγαν πολλοί.

Δυστυχώς δεν έγινε έτσι, κι αυτό είναι ένα μεγάλο μάθημα για το μέλλον. Τα κοινωνικά κριτήρια για τα οποία μίλαγε η εργοδοσία πήγανε περίπατο από την πρώτη κιόλας φουρνιά (αφού οι πρώτοι που απόλυσε με εκδικητικότητα ήταν οι εκπρόσωποί μας!). Αυτό που νιώσαμε όλοι όσοι μέναμε στο σταθμό μετά τις 10/12/2010 μέχρι να μας διώξουν ήταν το κλίμα πολέμου-γκέτο που φτιάξανε ενάντια στους μη οργανωμένους στο ΚΚΕ εργαζόμενους του σταθμού.

Οι προϊστάμενοι -χρόνια τώρα- μας προσβλάνανε και μας αποκαλούσαν στα μολυβότα τεμπέληδες, τη στιγμή που αυτοί έπιναν ολημερίς καφέδες και χασκογελάγανε στα γραφεία τους, κι εμείς ιδρώναμε και μας έτρωγε το άγχος και οι δρόμοι. Οι ίδιοι βάλανε μέλη του ΚΚΕ, δημοσιογράφους κυρίως, ανθρώπους που τρώγαμε μαζί το καθημερινό βάσανο του μεροκάματου, να μας κάνουν το χωροφύλακα και να ακούνε τι λέμε. Το αντάλλαγμα ήταν να τους κρατήσουν στη δουλειά, στόχος να μας διχάσουν σε κομματικούς και μη κομματικούς και έτσι να κάνουν τη δουλειά τους.

Μας απολύανε και γελάγανε, λέγοντας την ψευτιά ότι οι αντιδράσεις μας για τις απολύσεις ήταν μέρος «επίθεσης στο ΚΚΕ», πράγμα που ποτέ δεν κάναμε και δεν είχαμε σκοπό να κάνουμε (άσχετα από πολιτικές απόψεις). Κάνανε χυδαίες επιθέσεις προσωπικά σε συναδέλφους, απειλούσαν έμμεσα ή άμεσα, δείχνανε και δείχνουν μια απανθρωπιά απέναντί μας που είναι σε πλήρη αντίθεση με αυτά που λένε συνέχεια στη θεωρία.

Μας μιλάγανε για δικαιοσύνη και εργατικά δικαιώματα, και είδαμε τη χειρότερη αδικία και εκδικητικότητα, γιατί ζητήσαμε να μη χάσουμε τη δουλειά μας, και αυτοί δεν μας εξηγούσαν καν αντρίκεια και καθαρά γιατί δεν μπορούμε να μείνουμε και γιατί δεν ίσχυε κανένα κοινωνικό κριτήριο στις απολύσεις μας, παρά μόνο κομματικό. Και δε μας εξηγήσανε ποτέ γιατί ΠΟΤΕ δε μας υπολογίσανε, γιατί περνιούνται για «ανώτεροι» από μας και μας περιφρονούν επειδή δεν ξέρουμε τσιτάτα σαν κι αυτούς, οι ίδιοι που ορκίζονται στα λόγια στο όνομα του εργαζόμενου και του λαού.

Δε σεβαστήκανε ούτε εργαζόμενους που είχαννε άνεργες γυναίκες και παιδιά στην κούνια. Μέχρι στιγμής, δεν έχει απολυθεί ούτε ένα κομματικό μέλος (έχουν παραιτηθεί δύο). Είμαστε εργαζόμενοι με αξιοπρέπεια και δε ζητάμε να είχαννε απολυθεί άλ-

λοι στη θέση μας. Άλλωστε, οι περισσότεροι βάλανε το κεφάλι μας στο ντορβά με τη θέλησή μας, αντιδράσαμε ανοιχτά, αν και ξέραμε ότι μας περίμενε η ανεργία. Δε μας ένοιαξε, αν και γνωρίζαμε ότι θα περάσουμε δύσκολα, γιατί δεν αντέχαμε αυτό το κλίμα της τρομοκρατίας, του γκέτο, της σπιουνιάς, που είχε φτιάξει η εργοδοσία μαζί με τους προϊστάμενους.

Αν μέναμε στη δουλειά, θα μέναμε με το κεφάλι ψηλά και όχι σα δούλοι, όπως μας αντιμετώπιζε για χρόνια η εργοδοσία του 902 με ατάκες όπως «αυτοί τρώνε τα λεφτά του ΚΚΕ», «συνδικαλισμοί στο ΚΚΕ δεν περνάνε» κλπ. Εμείς ξέραμε πάντα ότι αριστερός είναι αυτός που σέβεται όσους βγάζουν με κόπο το ψωμί τους, τους εργαζόμενους και το λαό, αγαπάει την αλήθεια, είναι ντόμπρος, δίκαιος, δε σηκώνει τη βρωμιά, τη ρουφιανιά, την υποουλοσύνη, δεν κοιτάει να τη γλιτώσει αυτός και να πονέσουν ή να πεινάσουν άλλοι.

Δυστυχώς με σας, κύριοι της εργοδοσίας, εκεί μέσα είδαμε τα ΕΝΤΕΛΩΣ ΑΝΤΙΘΕΤΑ. Ξαναλέμε: αν ήσαστε πραγματικά προοδευτικοί άνθρωποι, θα αγκαλιάζατε την Επιτροπή μας, θα μας ανοίγατε τα οικονομικά κιτάπια σας, θα εξηγούσατε το οικονομικό πρόβλημα του σταθμού, θα καθόμασταν μαζί να στύψουμε το κεφάλι μας να βρούμε την πιο δίκαιη για όλους λύση. Και μάλιστα -χωρίς αυτό να το απαιτούσαμε ποτέ, γιατί είμαστε περήφανοι άνθρωποι και συναδελφικοί- θα δίνατε μόνοι σας το καλό παράδειγμα, ξεκινώντας πρώτα από τους εαυτούς σας, από μέλη του ΚΚΕ-ΚΝΕ, φυσικά με κοινωνικά κριτήρια, για να δείξετε το διαφορετικό χαρακτήρα σας από έναν κλασσικό καπιταλιστή εργοδότη, από αυτούς που καταγγέλλετε καθημερινά στα λόγια.

Επειδή έχουμε δουλέψει κι αλλού, σας λέμε ότι τη δικιά σας συμπεριφορά δύσκολα τη συναντάς στην πιάτσα. Η εικόνα να πετάτε εργαζόμενους με παιδιά στο δρόμο, να έχετε κινητοποιήσει τη μισή ΚΝΕ της Αττικής για να μην «εισβάλλουν οι προβοκάτορες απολυμένοι στον Περισσό» (δηλαδή εμείς) και την ίδια ώρα να διασκεδάσετε γελώντας στο γνωστό μικρό δωμάτιο δίπλα στους δημοσιογράφους, θα σας είναι στίγμα και λεκές για πολλά χρόνια.

Εμείς δε θα σταματήσουμε να ξεσκεπάζουμε το αντεργατικό όργιο που σκορώσατε στον 902 (μέχρι να το σταματήσετε), την ίδια ώρα που φωνάζετε «ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ» και κάνετε τους μεγάλους υπερασπιστές των εργαζόμενων. Θα το αποκαλύψουμε σε όσο περισσότερο κόσμο μπορούμε, όχι γιατί μας στερήσατε το ψωμί μας ή γιατί είχαμε κανένα προηγούμενο με το ΚΚΕ ή τον 902, αλλά γιατί μας συκοφαντήσατε, μας βάλατε απέναντί σας σαν δήθεν εχθρούς της εργατικής τάξης, προσπαθήσατε να μας ταπεινώσετε.

- ΝΑ ΠΑΓΩΣΟΥΝΕ ΤΩΡΑ ΟΙ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΣΤΟΝ 902

- ΟΧΙ ΚΙ ΑΛΛΟΙ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ ΣΤΗΝ ΑΝΕΡΓΙΑ

- ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΕΚΒΙΑΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΡΓΟΔΟΣΙΑΣ

ΑΠΟΛΥΜΕΝΟΙ του 902
apolymenoi902@hotmail.com

ΠΩΣ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΙ ΤΟ ΨΕΥΤΟΚΚΕ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟΥΣ ΑΠΟΛΥΜΕΝΟΥΣ ΤΟΥ 902

(Άρθρο που δημοσιεύτηκε στο μπλογκ της ΟΑΚΚΕ "oakke.blogspot.com" στις 13/09/2011)

Σε άσχημο μπελά μπήκε το ψευτοΚΚΕ με τους απολυμένους του 902. Γιατί αυτοί, μια εικοσάδα άτομα, όχι μόνο είχαν το σθένος να διαδηλώσουν στην πύλη του Περισσού, δηλαδή μπροστά στη μύτη του πιο καθεστωτικού και πιο τραμπούκικου απ' όλα τα κόμματα, αλλά απάντησαν όσο πειστικά και με αριστερό και δημοκρατικό τρόπο μπορεί να το κάνει ένα συνδικαλιστικό κίνημα στα συνηθισμένα ψέματα και στις προκλήσεις του. Μετά δηλαδή από την πρώτη καταγγελία, την οποία οι απολυμένοι διέδωσαν στο διαδίκτυο και μοίρασαν στον Περισσό σαν προκήρυξη (τη δημοσιεύσαμε στην ιστοσελίδα μας), ο Ριζοσπάστης, καθαροβημένος, δημοσίευσε την άλλη μέρα μια μακροσκελή απάντηση, στην οποία φαίνεται η αγωνιώδης προσπάθεια της ηγεσίας του ψευτοΚΚΕ να καθησυχάσει τα μέλη και τις επιρροές του. Σ' αυτήν την απάντηση, που ήταν υπόδειγμα προσεκτικά διατυπωμένου γκεμπελισμού, ανταπάντησαν την επόμενη μέρα οι απολυμένοι με μια νέα ανακοίνωση, όπου αποκάλυπταν ακόμα βαθύτερα τους εργοδότες τους σαν ψεύτες και σαν ψευτοαριστερούς σημείο προς σημείο, τονίζοντας τι θα έκανε ένα πραγματικά αριστερό κόμμα αν υποχρεωνόταν να κάνει απολύσεις. Δημοσιεύουμε παρακάτω, στο τέλος αυτής της εισαγωγής, τα δύο αυτά κείμενα.

Το ψευτοΚΚΕ θα είχε πάθει ακόμα πιο μεγάλη πολιτική ζημιά από αυτήν την καταγγελία και από τους διαξιφισμούς που την ακολούθησαν αν δε στεκόταν αποφασιστικά δίπλα του σύσσωμο το πολιτικό καθεστώς. Είναι χαρακτηριστικό ότι μόνο ένα κανάλι, ο Σκάι, που τελευταία έχει αντισταθεί στον αντιδημοσιογραφικό τραμπουκισμό του ψευτοΚΚΕ, έφερε στην επιφάνεια το ζήτημα με ένα καλό ρεπορτάζ την επόμενη μέρα της διαδήλωσης. Όλα τα άλλα το έθαψαν. Το ότι αυτό το θάψιμο δεν ήταν κύρια μια απόφαση των ιδίων των καναλιών, αλλά μια απόφαση του πολιτικού συστήματος, αποδεικνύεται από δύο περιστατικά. Το ένα ήταν μια συζήτηση στη Βουλή για το μουσουλμανικό τζαμί στην Αθήνα, όπου ο φασίστας Γεωργιάδης, ως εκπρόσωπος του ΛΑΟΣ, εξαπέλυσε στο τέλος μιας ρατσιστικού τύπου αγρόρευσης του επίθεσης στο ψευτοΚΚΕ υπερασπιζόμενος -υποτίθεται- τους απολυμένους του 902. Είναι πολύ συνηθισμένο το φαινόμενο, όταν κάποιος τολμάει να αποκαλύψει και να κριτικάρει από τα αριστερά το ψευτοΚΚΕ ή τον ΣΥΝ, τότε να βγαίνει και να χτυπάει με περισσή ορμή το φασιστικό ΛΑΟΣ στη Βουλή. Αυτή είναι μια μόνιμη τακτική του καθεστώτος, για να εμφανίζει κάθε αριστερό χτύπημα στο σοσιαλφασισμό σαν ακροδεξιό-φασιστικό και έτσι να το συκοφαντεί. Αυτή η τακτική στην περίπτωση των απολυμένων του 902 θα κατέρρεε εντελώς, αν ένας οποιοσδήποτε βουλευτής από τη ΝΔ ή το ΠΑΣΟΚ έβγαине να υπερασπιστεί τους απολυμένους και να κάνει την ελάχιστη κριτική στο ψευτοΚΚΕ. Αλλά κανείς δεν το έκανε ακριβώς γιατί όλοι τους μυρίζονται ή παίρνουν εντολές για το ποιο είναι το καθεστωτικό όριο κάθε στιγμή. Και έτσι όλοι τους άφησαν το φιλοναζιστή Γεωργιάδη να υπερασπίζεται... τη δημοκρατία και τον Παφίλη να εμφανίζεται σαν αντιφασίστας όταν χτυπάει τους απολυμένους του 902, που όμως οι ίδιοι χαρακτήρισαν το «φιλικό τους» ΛΑΟΣ σαν φασιστικό, ενώ αυτό ποτέ δεν το έχει κάνει το ψευτοΚΚΕ! Το ότι αυτή ήταν η καθεστωτική κατεύθυνση για τους απολυμένους του 902 έγινε φανερό και σε μια συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου της Βέροιας την ίδια μέρα, όπου ένας δημοτικός σύμβουλος της ΝΔ έβαλε ψήφισμα υποστήριξης στους απολυμένους του 902. Το ψήφισμα δε συγκέντρωσε την απαιτούμενη αυξημένη πλειοψηφία, γιατί ψήφισε λευκό (που πρακτικά σήμαινε κατά) η δημοτική παράταξη του ΠΑΣΟΚ.

Αλλά μήπως αυτή ήταν η μόνη περίπτωση όπου το ψευτοΚΚΕ βρίσκεται σε δεινή θέση αποκαλυπτόμενο σαν το αντίθετό του, δηλαδή σαν αντεργατικό κόμμα, και σώζεται από την υπόλοιπη αστική τάξη, που στο μεγαλύτερο μέρος της το φοβάται σαν τοποτηρητή του ισχυρότερου στη χώρα ιμπεριαλισμού; Η πιο ακραία περίπτωση μιας τέτοιας διάσωσης ήταν στη μαζική εξέγερση των εργατών της Ζώνης το 2009 ενάντια στους δυνάστες και εκμεταλλευτές τους, τους συνδικαλιστές του ψευτοΚΚΕ. Αυτή η εξέγερση πνίγηκε κυριολεκτικά στα ΜΜΕ και βρήκε απέναντί της όχι μόνο το ψευτοΚΚΕ, αλλά ενεργητικά και το ΠΑΣΟΚ και τη ΝΔ και, βέβαια, ακόμα πιο πολύ τους υπόλοιπους «αντικαπιταλιστές», όπως τον ΣΥΝ, τους λεγόμενους αναρχικούς-αντιεξου-

σιαστές και άλλους «αριστερούς» εξωκοινοβουλευτικούς, που στάθηκαν με σθένος στο πλευρό του πρώτου μόλις απειλήθηκε η κυριαρχία του. Αυτοί οι τελευταίοι μπορεί να γκρινιάζουν πάντα με το ψευτοΚΚΕ, επειδή μόνιμα τους ποδοπατάει και τους περιφρονεί, αλλά όταν αυτό αμφισβητείται βαθιά-ταξικά τότε το προστατεύουν, γιατί πολιτικά ζουν από αυτό και το ακολουθούν όπως οι γλάροι το ψαροκάικο που κάθε τόσο τους πετάει τα άχρηστα ψάρια του, δηλαδή τις πιο παλιωμένες ιδέες του και τα πιο απροσάρμοστα μέλη του.

Σ' αυτό το πολλαπλό πολιτικό και ιδεολογικό τείχος προστασίας έχει σκοντάψει ως τώρα κάθε αυθόρμητο κίνημα που στρέφεται μετωπικά ενάντια στο σκληρό πυρήνα του σοσιαλφασισμού (ψευτοΚΚΕ και ΣΥΝ). Για να υπερπηδήσουν αυτό το τείχος και έτσι να δεθούν με τις μάζες και να γίνουν νικηφόρα αυτά τα κινήματα, πρέπει να υψωθούν σταδιακά σε μια κριτική σε όλη την πολιτική και ιδεολογική πλατφόρμα του σοσιαλφασισμού, για να μπορούν με τη σειρά τους να τον απομονώσουν. Αυτή η διαδικασία αντικειμενικά παίρνει αρκετό χρόνο, γιατί αναπτύσσεται παράλληλα με την εμπειρική γνώση όλης της κοινωνίας για το τι είναι το ψευτοΚΚΕ ειδικά οι σοσιαλφασισμός ευρύτερα. Πιστεύουμε δηλαδή ότι τοποθετήσεις σαν και αυτές των απολυμένων του 902 δε θα μπορούσαν να γίνουν πριν από 5 και 10 χρόνια, γιατί τότε ούτε τα ψευτοΚΚΕ-ΣΥΝ είχαν εκδηλώσει τόσο ανοιχτά το φασισμό τους και την αστική φύση της εξουσίας τους (όπου την έχουν) ούτε οι μάζες είχαν τόσο καλά αισθανθεί αυτό το φασισμό, ώστε να αρχίσουν να μπαίνουν στη διαδικασία κατανόησής του. Το μεγάλο ζήτημα είναι ένα: Όσο οι σοσιαλφασίστες θα προχωράνε προς την ανοιχτή δικτατορία, τόσο πιο μεγάλες αυθόρμητες αντιστάσεις θα συναντούν στην πορεία τους και από έξω και από τα μέσα τους, δηλαδή από αυτούς που είναι τα μεγαλύτερα θύματα της υποκρισίας τους. Και αυτές οι αντιστάσεις μπορεί ακόμα να μην γκεμπελίζουν, αλλά είναι σίγουρο ότι τραυματίζουν στρατηγικά και το σοσιαλφασισμό και το σάπιο αστικό πολιτικό καθεστώς στο οποίο αυτός στηρίζεται. Γι' αυτό πρέπει να στηρίζονται αποφασιστικά από κάθε δημοκρατικό και αριστερό άνθρωπο.

Η απάντηση του Ριζοσπάστη στους απολυμένους του 902 (Τρίτη 6 Σεπτεμβρη)

<<Δίνουν λαβές για κατασκευοφάντηση του «902» και του ΚΚΕ

Χτες εκτυλίχθηκε έξω από τον «902» μία δήθεν κινητοποίηση απολυμένων του σταθμού ενάντια στις «άδικες και εκδικητικές απολύσεις» στο σταθμό. Αυτή η ενέργεια στρεφόταν ευθέως ενάντια στο ΚΚΕ. Δε θα σταθούμε εδώ στο γεγονός ότι αυτό καθεαυτό το «άδικες και εκδικητικές» είναι ψέμα. Γιατί οι συγκεκριμένοι δεν ντράπηκαν να μιλήσουν για «εργοδοσία» εξισώνοντας τον «902» με τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις, ενώ ξέρουν

ότι ο «902» δεν είναι και δε λειτουργεί σαν καπιταλιστική επιχείρηση, δεν είναι ατομική ιδιοκτησία, όπως όλα τα υπόλοιπα αστικά ΜΜΕ. Καθώς και στο γεγονός ότι όσο μπορούσε ο σταθμός να λειτουργεί πριν την οικονομική κρίση οι ίδιοι δούλευαν στο σταθμό χωρίς κανένα πρόβλημα παρά τις όποιες οικονομικές δυσκολίες, αφού ο «902» ήταν και είναι στο μάτι του κυκλώνα των αστών. Για παράδειγμα, ήταν έξω από την εμπορική και κρατική διαφήμιση με επιλογή των αστικών επιτελείων. Τα αστικά ΜΜΕ είναι Μέσα παρέμβασης στο συσχετισμό δύναμης, Μέσα αναπαραγωγής της αστικής ιδεολογίας και πολιτικής, στήριξης και ενίσχυσης της εξουσίας των μονοπωλίων, αλλά και Μέσα πίεσης των ιδιοκτητών τους στα κυβερνητικά κόμματα, ώστε να παίρνουν από το κράτος δουλειές, προμήθειες, έργα κ.λπ.

Η αστική τάξη θα ήθελε το ΚΚΕ να μην μπορεί να εκδίδει καθημερινά τη δική του εφημερίδα, τα άλλα διαφωτιστικά προπαγανδιστικά του υλικά, να μην μπορεί να έχει μέσα για τη διάδοση της πολιτικής του, της ιδεολογίας του, στην εργατική τάξη, στα φτωχά λαϊκά στρώματα, να μην έχει δικά του ραδιοτηλεοπτικά Μέσα. Αν δεν έχει δικά του ΜΜΕ, σημαίνει εξαφάνιση της δράσης του. Τα αστικά ΜΜΕ αποσιωπούν τη δράση του, όπως και τη δράση του ταξικού κινήματος ή τη διαστρεβλώνουν στην αντιΚΚΕ τακτική τους. Ο «902» είναι μέσο ιδεολογικοπολιτικής προπαγάνδας του ΚΚΕ. Βρίσκεται πολύμορφα στο μάτι του κυκλώνα των αστών και των κομμάτων τους.

Ξέρουν επίσης οι συγκεκριμένοι, πολύ καλά, ότι αν μια φορά η οικονομική κρίση έχει χτυπήσει τα αστικά ΜΜΕ, που έχουν κάνει πλήθος απολύσεων και μειώσεις μισθών, τον «902» τον έχει χτυπήσει πολλαπλάσια. Και για ό' αυτά ήταν ενήμεροι, όπως και για το γεγονός ότι είναι προς το γενικό συμφέρον των εργαζομένων αυτός ο σταθμός να μπορεί να λειτουργεί κάτω από οποιεσδήποτε συνθήκες.

Τα ψέματα

Ετσι, δεν είναι το μοναδικό ψέμα ότι οι «απολύσεις είναι εκδικητικές». Τα ψέματα που αράδιασαν σε μια ανακοίνωση-λίβελο είναι πολλά. Είπαν από το σωματείο των τεχνικών τηλεόρασης «ΕΤΙΤΑ», που αποφάσισε τη «δήθεν κινητοποίηση», ότι «ποτέ η διεύθυνση του σταθμού δε συζήτησε μαζί τους». Μέγα ψέμα, αφού η διεύθυνση συζήτησε με το σωματείο από το Δεκέμβριο του 2010, ενώ συνάντησε με το σωματείο έκανε και το ΚΚΕ εξηγώντας τους λόγους συρρίκνωσης του σταθμού, αλλά και το γεγονός ότι οι ίδιοι ως εργαζόμενοι, αν δε συνειδητοποιήσουν την αναγκαιότητα αλλαγής συσχετισμών σε βάρος της αστικής πολιτικής και των κομμάτων της, η κρίση θα ωθεί τους εργαζόμενους σε ακόμη χειρότερη κατάσταση.

Οι ίδιοι που υπογράφουν την ανακοίνωση ως απολυμένοι επίσης λένε ότι όσο ήταν στο σταθμό «η εργοδοσία του «902»-ΚΚΕ αρνιόταν να συζητήσει μαζί μας και έδειχνε ότι μας έγγραφε -σαν εργαζόμενους και σαν προσωπικό της- στα παλιά της τα παπούτσια». Ταυτόχρονα όμως αυτοδιαψεύδονται στην ίδια ανακοίνωση, αφού επίσης λένε: «Αμέσως μετά, τέλη Νοέμβρη του 2010, ο διευθυντής του σταθμού Τάκης Τσίγκας μας ανακοίνωσε ότι λόγω οικονομικών δυσκολιών ο σταθμός θα κάνει απολύσεις».

Έγραψαν επίσης ότι σε σύσκεψη της «ΕΤΙΤΑ» η εργοδοσία του «902» «είχε στείλει έναν δικό της άνθρωπο να μας χαφιεδέψει, στη συνέχεια έκανε κάτι ακόμα χειρότερο. Έστειλε πέντε πρώην συναδέλφους μας (και με δική τους μεγάλη ηθική ευθύνη) να βρίσκονται στα γραφεία της ΕΤΙΤΑ». Δεν υπάρχει μεγαλύτερο ψέμα απ' αυτό. Γιατί η ΕΤΙΤΑ κάλεσε Γενική Συνέλευση των μελών της, κάλεσε όλους τους εργαζόμενους-μέλη της του «902» για να αποφασίσει κινητοποίηση στον «902». Ετσι, στη Γενική Συνέλευση της ΕΤΙ-

ΤΑ πήγαν και άλλοι εργαζόμενοι τεχνικοί του «902» υπερασπίζοντας το σταθμό. Αυτό οι συγκεκριμένοι το λένε «χαφιεδισμό», όταν οι ίδιοι έδωσαν και δίνουν λαβές σε διάφορα αντιΚΚΕ επιτελεία για επίθεση ενάντια στο σταθμό και στο ΚΚΕ.

Τέλος, μίλησαν για αντιπαράθεση κομματικών-μη κομματικών εργαζομένων και για «κοινωνικά κριτήρια». Αν αυτό ήταν το πρόβλημα, οι συγκεκριμένοι αλλά και άλλοι εργαζόμενοι στο σταθμό δε θα είχαν ενταχθεί ποτέ στο δυναμικό του. Αλλά αυτό είναι επίσης ένα από τα πλέον συκοφαντικά επιχειρήματα ενάντια στο ΚΚΕ και στο σταθμό.

Ως προς το τι καταφέρνουν με τέτοιες ενέργειες, γίνεται φανερό από το γεγονός ότι το μοναδικό κανάλι που προπαγάνδισε τη δήθεν κινητοποίηση ήταν το «ΤΗΛΕΑΣΤΥ» του Καρατζαφέρη του ΛΑ.Ο.Σ. Ότι άμεση ανταπόκριση είχαν και διάφορα σάιτ στο διαδίκτυο, όπως της «Χρυσής Αυγής», του «TV ΠΡΕΖΑ», στο οποίο γράφουν και δημοσιογράφοι του «LIFO», εφημερίδα γνωστή για τον αντικομμουνισμό της, που διανέμεται δωρεάν και εκθειάζεται από την αμερικάνικη πρεσβεία, σύμφωνα με όσα είδαν το φως της δημοσιότητας από τα τηλεγραφήματα του WikiLeaks, και βεβαίως τα διάφορα αριστοκρατικά τάχα «αντιπληροφόρησης» σάιτ. Όλοι αυτοί σε συγχорδία προπαγάνδισαν και την ενέργειά τους έξω από τον «902». Αυτό και μόνο θα έπρεπε να τους έχει προβληματίσει και θα 'πρεπε να σκεφτούν σε ποιον δίνουν λαβές και επιχειρήματα να στραφεί ενάντια στον «902» και στο ΚΚΕ. Αυτό, επίσης, ως το καταλάβουν καλά και όσοι στο συνδικαλιστικό κίνημα, όπως η ΕΤΙΤΑ, καμνώνονται τους υπερασπιστές των δικαιωμάτων των εργαζομένων και επιτίθενται στον «902». Δηλαδή στο ΚΚΕ. Προσφέρουν υπηρεσίες σ' αυτούς που τσακίζουν τα δικαιώματα τα οποία λένε ότι υπερασπίζονται. Και συμπλέουν με την κυβερνητική πολιτική.

X.>>

Η ανακοίνωση-ανταπάντηση των απολυμένων στο Ριζοσπάστη

<<ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΛΥΜΕΝΩΝ ΤΟΥ 902 ΣΤΙΣ ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΕΣ ΤΟΥ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ

Η πετυχημένη συγκέντρωση και διαμαρτυρία των απολυμένων του 902 έξω από το κτίριο του σταθμού στον Περισσό και η ανταπόκριση που βρήκε από πολύ κόσμο έβαλε σε μεγάλες σκέψεις την εργοδοσία του 902-ΚΚΕ. Έτσι, έτρεξε άρον άρον να σκαρώσει μια απάντηση που τη δημοσίεψε στην εφημερίδα της, το Ριζοσπάστη (<http://www.rizospastis.gr/wwwengine/story.do?id=6420825>). Παρά την προσπάθειά της να μη φαίνεται ότι βρίζει ή προσβάλλει ανοιχτά τους απολυμένους, η απάντηση της εργοδοσίας 902-ΚΚΕ στα όσα καταγγέλλουμε είναι αναγκαστικά γεμάτη χοντρά ψέματα, είναι για την ακρίβεια ένα **συμπυκνωμένο ψέμα**.

Έχοντας πάρει ξεκομμένες φράσεις από το κείμενο-καταγγελία μας για τις απολύσεις και για την κατάσταση στον 902, η εργοδοσία του 902-ΚΚΕ κάνει μια προσπάθεια να τις «ανατρέψει».

1. **Λέει ότι οι απολύσεις δεν ήταν εκδικητικές, όπως καταγγέλλουμε. Μα πώς να σταθεί κάτι τέτοιο, όταν οι πρώτοι που απολυθήκανε ήταν οι 3 ακριβώς άνθρωποι που (τις λίγες μέρες που μεσολάβησαν ανάμεσα στην ανακοίνωση των απολύσεων και στις πρώτες απολύσεις) ΜΠΗΚΑΝΕ ΜΠΡΟΣΤΑ και εκλεγήκανε εκπρόσωποι των εργαζομένων από την πρώτη τους ανοιχτή σύσκεψη; Δεν είναι αυτό ο ορισμός της εκδίκησης «τόλμησες να σηκώσεις κεφάλι; Θα σε πεθάνουμε από την πείνα και την ανεργία»;** Και μάλιστα, τη στιγμή που η

γυναίκα ενός εκ των τριών συναδέλφων ήταν έγκυος στο δεύτερο παιδί τους. **Αυτό πώς λέγεται, αν όχι απανθρωπιά και εκδικητικότητα;**

2. **Λέει έπειτα ο Ριζοσπάστης ότι η κινητοποίηση μας ήταν «δήθεν κινητοποίηση», και το επαναλαμβάνει μάλιστα δυο-τρεις φορές. Μα για μια «δήθεν» κινητοποίηση κάποιων που «υπογράφουν ως απολυμένοι» κάνανε φρούριο το κτίριο του Περισσού και μας κοιτάγανε από τις γρίλιες; Γ' αυτό μας παρακολουθούσαν μέχρι και από την ταράτσα του κτιρίου; Γ' αυτό αναγκαστήκανε στα γρήγορα να γράψουν τη δήθεν (εδώ ταιριάζει το δήθεν) «απάντησή» τους, που δεν απαντάει ουσιαστικά σε τίποτα;**

3. **Φυσικά και έχουν αρνηθεί κάθε μορφή συζήτησης με εκπροσώπους των εργαζομένων του σταθμού. Κι όσο για διάλογο με την ΕΤΙΤΑ, περιορίστηκαν, όπως παραδέχονται και οι ίδιοι, τον περασμένο Δεκέμβριο να της «εξηγήσουν τους λόγους συρρίκνωσης του σταθμού» κι όχι να συζητήσουν. Τη Δευτέρα 5/9 η πόρτα τους ήταν ερμητικά κλειστή. «Δε δεχόμαστε κανέναν, είτε της ΕΤΙΤΑ είτε απολυμένο», είπαν. Εκμεταλλεύομενοι δε τη δύναμη που έχει το ΠΑΜΕ στην ΕΤΙΤΑ, έχουν προσπαθήσει με λύσσα αυτούς τους 9 μήνες να ματαιώσουν κάθε κινητοποίηση που να αφορά τον 902. Ευτυχώς τελικά, με τη δική μας επιμονή, δεν τους πέρασε και η ΕΤΙΤΑ στήριξε κατά πλειοψηφία την κινητοποίησή μας.**

4. **Στη συνέχεια η εργοδοσία μας ειρωνεύεται για μια ακόμη φορά. Λέει ότι δεν ισχύει αυτό που καταγγέλλουμε, ότι δηλαδή μας απαξίωσε και ποτέ δε δέχτηκε να συζητήσει μαζί μας. Και για απόδειξη «διαλόγου» φέρνει την ανακοίνωση από το διευθυντή του σταθμού των επικείμενων τότε απολύσεων, πέρι το Νοέμβρη! Τι όμορφος κόσμος, τι δημοκρατικότητα! Την ανακοίνωση ότι θα μας κόψουν το ψωμί χωρίς να μας εξηγήσουν τι ακριβώς συμβαίνει με οποιαδήποτε νούμερα και οποιαδήποτε στοιχεία, το πέταμα στα σκουπίδια κάθε πρότασής μας, ακόμη και για μείωση ωρών δουλειάς ή και μισθών σαν έσχατη λύση για ένα αναγκαίο διάστημα, η εργοδοσία του 902-ΚΚΕ το ονομάζει διάλογο!!**

5. **Για το θέμα «κομματικοί-μη κομματικοί εργαζόμενοι», που το χαρακτηρίζουν και τούτο ως μη υπαρκτό. Εδώ πια γελάν κι οι πέντε. Μέχρι σήμερα έχουν απολύσει 21 εργαζόμενους, κυρίως τεχνικούς, οπερατέρ και μοντέρ. Αν εξαιρέσει κανείς δύο ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ (χωρίς αποζημίωση) κομματικών μελών-δημοσιογράφων, ΟΛΟΙ οι υπόλοιποι απολυμένοι είναι ΜΗ ΚΟΜΜΑΤΙΚΑ ΜΕΛΗ, και στις απολύσεις των περισσότερων από αυτούς το βασικό κριτήριο ήταν η τίμια στάση που κρατήσανε από την πρώτη μέρα των απολύσεων ενάντια στις πρακτικές της εργοδοσίας. Όπως έχουμε ξανατονίσει, οι περισσότεροι είμαστε οικογενειαρχες, πολλοί με μικρά παιδιά. ΚΑΝΕΝΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΡΙΤΗΡΙΟ ΔΕΝ ΤΗΡΗΘΗΚΕ, ακόμα κι αν δεχόμασταν τα επιχειρήματα της εργοδοσίας περί οικονομικού αδιεξόδου. Ας τα αφήσουν λοιπόν αυτά οι κύριοι της εργοδοσίας 902-ΚΚΕ, γιατί το θέμα έχει πάρει έκταση και δεν τους πιστεύει πια κανένας.**

6. **Εμείς από την πρώτη στιγμή θέλαμε δίπλα μας και τους συναδέλφους μας-κομματικά μέλη του ΚΚΕ (πλην των προισταμένων). Ο κάθετος διαχωρισμός μεταξύ μας έγινε με τον πόλεμο που άνοιξε εναντίον μας η εργοδοσία του 902-ΚΚΕ, εκμεταλλευόμενη και το φόβο των συναδέλφων μας-κομματικών μελών του ΚΚΕ μπροστά στο φάσμα της ανεργίας, ειδικά σε τόσο αντίξοες συνθήκες. Πάντως, πρέπει να σημειώσουμε για χάρη της αλήθειας πως υπάρχουν σοβαρές ευθύνες σε μερικούς απ' αυτούς, γιατί έπαιξαν ενεργό κι όχι απλά παθητικό ρόλο στα παιχνίδια της εργοδοσίας.**

7. **Για το θέμα του χαφιεδισμού στην πρώ-**

τη σύσκεψή μας στα τέλη του Νοέμβρη του 2010, πριν από τις πρώτες απολύσεις: **Και λίγα λέμε όταν μιλάμε για χαφιεδισμό. Εκμεταλλευόμενοι την απειρία πολλών απολυμένων σε συνδικαλιστικούς αγώνες, η εργοδοσία του 902 ΜΕ ΠΑΡΑΠΑΝΩ ΑΠΟ ΕΝΑΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΟΔΟΤΗ (ο βασικός της πληροφοριοδότης ορκιζόταν στον... αγώνα των εργαζομένων εκείνη τη μέρα!) έμαθε χαρτί και καλαμάρι τι συζητήσαμε και τι αποφάσεις πήραμε, και μάλιστα με βάση αυτά έκανε τις πρώτες απολύσεις.** Αυτή η σύσκεψη δεν ήταν σύσκεψη της ΕΤΙΤΑ, όπως λένε, αλλά ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΤΟΥ 902, και είχε γίνει στη Ν. Φιλαδέλφεια σε ανοιχτό χώρο. Γράφοντας άλλα αντί άλλων, νομίζει η εργοδοσία του 902-ΚΚΕ ότι θα θολώσει τα νερά. Αλλά εδώ είμαστε εμείς για να ξεκαθαρίζουμε τα πράγματα.

8. **Για το δε θέμα των πέντε πρώην συναδέλφων που έστειλε στην ΕΤΙΤΑ η καθοδήγηση του Περισσού, για να πουν πως συμφωνούν με τις απολύσεις και πως η Επιτροπή μας δεν εκφράζει τους εργαζόμενους, η εργοδοσία καταφεύγει πάλι στο ψέμα. Μιλάει για γενική συνέλευση εργαζομένων του 902 που κάλεσε η ΕΤΙΤΑ (:), στην οποία δήθεν βρέθηκαν και μίλησαν οι πέντε. Τέτοια γενική συνέλευση δεν έγινε ποτέ. ΚΑΝΟΝΙΣΜΕΝΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΗΣ ΤΡΙΜΕΛΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΜΑΣ ΜΕ ΤΟ Δ.Σ. ΤΗΣ ΕΤΙΤΑ ΥΠΗΡΧΕ, και πηγαίνοντας στα γραφεία του σωματείου βρήκαμε -σταλμένους από την εργοδοσία του 902 που είχε μάθει για τη συνάντησή- τους πέντε δασκαμένους πρώην συναδέλφους, που ΔΕΝ ΕΙΧΑΝ ΚΑΜΙΑ ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΣΗ να είναι εκεί, γιατί ήταν συνάντηση αποκλειστικά μιας αντιπροσωπείας-επιτροπής εργαζομένων με τη διοίκηση του κλαδικού τους σωματείου. Ως τι βρέθηκαν εκεί οι -φίλοι της εργοδοσίας του 902- πρώην συνάδελφοι;**

Με το που ανοίξαμε δε το στόμα μας σαν Επιτροπή για να διαμαρτυρηθούμε στο σωματείο μας, αυτοί άρχισαν να λένε ότι δεν εκφράζουμε τους εργαζόμενους, ότι οι απολύσεις είναι αναγκαίες κλπ. Καλούμε την εργοδοσία του 902 να μη γίνεται κουραστική με τις ψευτιές της, προσπαθώντας να καλύψει τα νώτα της. Ό,τι έκανε κι όποια μέθοδο χρησιμοποίησε πρέπει και είναι δίκαιο ο κόσμος να τη μάθει. Να μάθει π.χ. ότι τις μέρες που προσπαθούσαμε να οργανωθούμε (ακριβώς πριν τις πρώτες απολύσεις) μας έβαζαν όλους μαζί βάρδια 4 – 12 το βράδυ (πράγμα πρωτοφανές στα χρονικά του 902), ώστε να μην μπορούμε να μαζευτούμε και να οργανωθούμε.

Στο κάτω κάτω, αν ντρέπεται σαν εργοδοσία 902-ΚΚΕ για τους χαφιεδισμούς που οργάνωσε κατά των εργαζομένων, γιατί τους έκανε; Αν έχει το θάρρος, ας τους υπερασπιστεί και ας πει ανοιχτά αυτό που λέει στα μουλωχτά: **«Ήταν για το καλό του κόμματος»...**

9. Εκεί όμως που γίνονται πραγματικά χυδαίοι εναντίον μας είναι όταν πάνε να μας συνδέσουν, έστω έμμεσα, με Χρυσές Αυγές, ΛΑ.Ο.Σ., αμερικάνικες πρεσβείες και ό,τι άλλο κατεβάζει ο νους τους, προκειμένου να μας πείσει ο κόσμος για φιλοφασίστες ή για ύποπτους ανθρώπους. Καταρχάς, **επειδή όλοι γνωρίζομαστε σ' αυτό τον τόπο, ξέρει πολύ καλά η εργοδοσία 902-ΚΚΕ ότι κανείς από μας δεν έχει ούτε κατά διάνοια σχέση με τα παραπάνω «μπουμπούκια».** Μια καταγγελία που βγαίνει στο Διαδίκτυο και στα ΜΜΕ γενικότερα, την παίρνει ο καθένας και τη χρησιμοποιεί όπως τον βολεύει, οπότε την παίρνουν και τη χρησιμοποιούν και οι φασίστες. Όμως δε φταίμε εμείς γι' αυτό. Φταίει αποκλειστικά η συμπεριφορά της εργοδοσίας απέναντί μας, που θυμίζει τα παραπάνω φασιστικά κόμματα, που τα ρίξαν μες στην «απάντησή» τους για να μας συκοφαντήσουν.

Και μπαίνουμε στο ζουμί της επίθεσης που μας κάνει ο Ριζοσπάστης. Λέει, λοιπόν, πως

Αποκλεισμός του Αιγαίου από τους σαμποταριστές

Εξηντατέσσερα μικρά επιβατηγά-οχηματαγωγά και τουριστικά πλοία, που εκτελούν ημερήσια τοπικά δρομολόγια, έχει ακινητοποιήσει από τις αρχές Σεπτεμβρίου ο Χρυσοχοΐδης. Το πρόσχημα είναι η «ανακάλυψη» ότι τα πιστοποιητικά αξιοπλοΐας αυτών των πλοίων που πιστοποιούσε ο ρώσικος νηογνώμονας* ήταν, όπως τα χαρακτήρισε, μη έγκυρα. Στην πραγματικότητα ο Χρυσοχοΐδης βρήκε την αφορμή να σαμποτάρει ακόμα παρατέρα τον τουρισμό και τις ναυτικές επιχειρήσεις των μικρών επιβατικών.

Για δεκάδες νησιωτικές περιοχές η τουριστική σεζόν διακόπηκε βίαια στις 5 Σεπτεμβρίου, από τότε δηλαδή που προχώρησε στο έγκλημα της ακινητοποίησης των πλοίων ο αρχισαμποταριστής υπουργός «Ανάπτυξης». Χιλιάδες τουρίστες αλλάζουν πρόγραμμα διακοπών, ταξιδιωτικά γραφεία προβάλλουν αξιώσεις αποζημιώσεων και 1500 εργαζόμενοι σ' αυτά μένουν χωρίς δουλειά. Πολλές νησιωτικές περιοχές, καθώς και νησιά του Αιγαίου και του Ιονίου, έχουν αποκλειστεί, μερικά μάλιστα απ' αυτά έχουν ξεμείνει ακόμα και από προμήθειες.

Η πλαστότητα των εγγράφων του ρώσικου νηογνώμονα καταγγέλθηκε επίσημα στο υπουργείο Ναυτιλίας από τον ίδιο το ρώσικο νηογνώμονα! Ο Χρυσοχοΐδης δεν έχασε την ευκαιρία και με πρόσχημα την ασφάλεια επιβατών και πληρωμάτων διέταξε την ακινητοποίηση των πλοίων αποκλείοντας ολόκληρο το Αιγαίο και το Ιόνιο. Η αντιφατική αυτή συμπεριφορά του ρώσικου νηογνώμονα, να καταγγέλλει τον εαυτό του, εξηγείται από το ότι μετά το πολύνεκρο ναυάγιο στο Βόλγα ο Πούτιν απέλυσε τη διοίκηση του ρώσικου νηογνώμονα, ο οποίος, απ' ό,τι φαίνεται, είχε αντίθετα συμφέροντα με το πουτινικό καθεστώς, και στη συνέχεια η νέα πουτινική διοίκηση του ρώσικου νηογνώμονα, για να χτυπήσει την προηγούμενη, την κατήγγειλε στο ελληνικό υπουργείο «Ανάπτυξης».

Σε ό,τι αφορά την ασφάλεια των ανθρώπων σε όλα τα μέσα μεταφοράς της Ρωσίας, είναι γνωστό ότι το ρώσικο στρατιωτικό μονοπώλιο όχι μόνο δε δίνει δεκάρα γι' αυτήν, αλλά δολοφονεί αντιπάλους με «δυστυχήματα», όπως έκανε με την πολιτική ηγεσία της Πολωνίας. Η πτώση αεροπλάνων και τα ναυάγια είναι πολύ συχνό φαινόμενο στη Ρωσία, γιατί η ανθρώπινη ζωή για το ναζιστικό μονοπώλιο δεν έχει καμιά αξία.

Ήταν προηγούμενα πάλι ο Χρυσοχοΐδης που κατάργησε τον ελληνικό νηογνώμονα και έριξε στα νύχια του μαφιόζικου ρώσικου τα μικρά πλοία

Κλείνοντας τον ελληνικό νηογνώμονα ο Χρυσοχοΐδης τον περασμένο Σεπτέμβριο εξανάγκασε «κάθε σκάφος που πρέπει να πιστοποιηθεί από 1/9/2010 να πρέπει να απευθύνεται σε Νηογνώμονες ξένων χωρών με πολύ αυξημένο κόστος. Ακόμα και τα πλοία που ανήκουν στον ΕΝ, εξαιτίας της πολυπλοκότητας μιας ανακατάταξης από τον ΕΝ σε έναν άλλο, μπορεί και να μην προλάβουν να αλλάξουν νηογνώμονα μέχρι το Φεβρουάριο του 2011, που έβαλε σαν προθεσμία ο Χρυσοχοΐδης, με κίνδυνο τα πλοία να ακινητοποιηθούν!» Αυτό λέγαμε στο άρθρο της Νέας Ανατολής «Κι άλλο μεγάλο έγκλημα: Ο Χρυσοχοΐδης κλείνει τον ελληνικό νηογνώμονα».

Εκείνη την εκτίμησή μας την επιβεβαίωσε προς το χειρότερο η Πανελλήνια Ένωση Επαγγελματικών Τουριστικών Ημερόπλοιων Σκαφών (ΠΕΝΕΤΗΣ), που τελικά απευθύνθηκε στο ρώσικο νηογνώμονα ευκαιρίας, αφού οι νηογνώμονες του IACS, όπως δηλώνει σε ανακοίνωσή της η Det Norske Veritas S.A. και η Germanischer Lloyd Hellas, «απέρριψαν το αίτημά ένταξής μας στην κλάση τους, επειδή τα πλοία ήταν κατασκευασμένα όχι με προδιαγραφές IACS, αλλά εθνικών κανονισμών». Η

ΠΕΝΕΤΗΣ συνεχίζει στην ανακοίνωσή της: «Στα τέλη Μαρτίου του 2011 ο Ρωσικός Νηογνώμονας δήλωσε την αποδοχή ένταξης κλάσης για τα πλοία της κατηγορίας μας. Γνωρίζοντας από το υπουργείο ότι ο Ρωσικός Νηογνώμονας είναι εξουσιοδοτημένος από την ελληνική κυβέρνηση και έχοντας ελάχιστο χρόνο πριν από την έναρξη της τουριστικής σεζόν, ζητήσαμε από το συγκεκριμένο οργανισμό την ένταξή μας για την έκδοση πιστοποιητικών κλάσης. Έτσι, έγιναν επιθεωρήσεις επί των πλοίων μας και προσκομίσαμε τα απαραίτητα πιστοποιητικά που μας χορήγησε ο Ρωσικός Νηογνώμονας στην Επιθεώρηση Εμπορικών Πλοίων, η οποία με τη σειρά της προέβη στις απαραίτητες επιθεωρήσεις».

Η μόνη λύση που άφησε ο Χρυσοχοΐδης στα μικρά πλοία για να μη χάσουν την τουριστική σεζόν ήταν ο ρώσικος νηογνώμονας ευκαιρίας! Και, φυσικά, μέσα σε μερικές ημέρες ή σε ένα μήνα, μέχρι το Μάιο, οι πιστοποιήσεις δεν μπορεί να ήταν πραγματικές. Αυτό φυσικά το γνώριζε και ο Χρυσοχοΐδης, αλλά και οι ειδικοί του υπουργείου του. Αλλά ακόμα και αν ο Χρυσοχοΐδης, σαν μη ειδικός, το αγνοούσε, υπήρξαν καταγγελίες για την έκδοση πλαστών πιστοποιητικών του ρώσικου νηογνώμονα από το Μάιο! **Το Λιμενικό αποκαλύπτει ότι υπήρχαν ανώνυμες καταγγελίες για το ρώσικο νηογνώμονα από το Μάιο και ο Χρυσοχοΐδης δεν έκανε τίποτα.** Σε ανακοίνωσή του (4/9) αναφέρει: «Με αφορμή ανώνυμες καταγγελίες, οι οποίες περιήλθαν στο Αρχηγείο Λιμενικού Σώματος-Ελληνικής Ακτοφυλακής το Μάιο 2011 και αφορούν στην έκδοση πλαστών πιστοποιητικών κλάσης από το γραφείο του Ρωσικού Νηογνώμονα στον Πειραιά, για Επιβατηγά-Οχηματαγωγά και Επιβατηγά-Τουριστικά πλοία, δόθηκε εντολή από τον Αρχηγό Λιμενικού Σώματος-Ελληνικής Ακτοφυλακής Αντιναύαρχο Κωνσταντίνο Σούλη στο Κεντρικό Λιμεναρχείο Πειραιά να διερευνήσει άμεσα την εν λόγω υπόθεση».

Δεν είναι τυχαίο ότι ο Παπουτσής, υπουργός Προστασίας του Πολίτη, χαρακτηρίζει την υπόθεση απάτη και τα πιστοποιητικά πλαστά, ενώ ο σαμποταριστής Χρυσοχοΐδης χαρακτήρισε αμέσως τα πιστοποιητικά ως μη έγκυρα! Δηλαδή ό,τι ξεφεύγουν από τις νόρμες των τεχνικών ελέγχων και κατά συνέπεια, ως τεχνικό, το ζήτημα της εγκυρότητας δεν αφορά τον ίδιο, αλλά τους ελεγκτές του υπουργείου του. Έτσι απαλλάσσεται ταυτόχρονα και από την ευθύνη του ότι δε διερεύνησε τις σοβαρότατες καταγγελίες του Μαΐου και συγκάλυψε αντικειμενικά τη συμμορία των υπαλλήλων του υπουργείου του που εγκληματούσαν και ενάντια στην ασφάλεια των πλοίων.

Πρέπει να σημειώσουμε ότι οι νηογνώμονες είναι ιδιωτικές εταιρείες, πιστοποιημένες όμως από το κράτος, για να εκδίδουν κυβερνητικά έγγραφα αξιοπλοΐας. Εξαιτίας αυτής της αντικειμενικής, αλλά και νομικής ευθύνης και συμμετοχής του κράτους στην ασφάλεια των πλοίων, παρά την εκχώρηση του δικαιώματος της έκδοσης κυβερνητικών πιστοποιητικών στο ρώσικο νηογνώμονα, το υπουργείο Προστασίας του Πολίτη παρενέβη στην υπόθεση, καθώς και η Εισαγγελία του Πειραιά, όχι μόνο για τη διερεύνηση των αδικημάτων από το ρώσικο νηογνώμονα, αλλά και από τις ελληνικές κρατικές

υπηρεσίες του ΥΠΑΝ, που αναπόφευκτα εμπλέκονται στα ζητήματα ασφάλειας των πλοίων με τα οποία ασχολείται ο κάθε νηογνώμονας. Στην *Ελευθεροτυπία* διαβάζουμε ότι το υπουργείο Προστασίας του Πολίτη δεν αντιμετώπισε καθόλου την υπόθεση ως έκδοση μη έγκυρων πιστοποιητικών, αλλά ως έγκλημα, και όχι μόνο κατά της ασφάλειας των ανθρώπων: «Χθες, σύμφωνα με το γραφείο Τύπου του Λιμενικού, ο προϊστάμενος της εισαγγελίας Πρωτοδικών Πειραιά παρήγγειλε στην υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων του Αρχηγείου του Λιμενικού Σώματος να συνεχιστεί η διενέργεια της προκαταρκτικής εξέτασης για τη διερεύνηση, προς κάθε κατεύθυνση και εμπλεκόμενη υπηρεσία, τέλεσης αδικημάτων κακουργηματικής φύσης (πλαστογραφία, ηθική αυτοουργία σε πλαστογραφία, παθητική-ενεργητική δωροδοκία, παράβαση καθήκοντος, σύσταση εγκληματικής οργάνωσης, νομιμοποίηση εγκληματικών εσόδων και ενδεχομένως κακουργηματική απάτη), που αφορούν την έκδοση των βεβαιωτικών κλάσης πλοίων που φέρουν ελληνική σημαία από τον εκπρόσωπο του Ρωσικού Νηογνώμονα στον Πειραιά».

Οι ευθύνες του Χρυσοχοΐδη σε ό,τι αφορά την απάτη του ρώσικου νηογνώμονα είναι ξεκάθαρες. Αυτός έσπρωξε τα μικρά πλοία στο ρώσικο νηογνώμονα ευκαιρίας και ο ίδιος συγκάλυψε με τις υπηρεσίες του την απάτη.

Τα πλοία παραμένουν ακινητοποιημένα, ενώ μπορούν να επιθεωρηθούν από το ΥΠΑΝ

Η επιθεώρηση των πλοίων μπορεί να γίνει από τους επιθεωρητές του Κλάδου Επιθεώρησης Εμπορικών Πλοίων (ΚΕΕΠ) και ο Χρυσοχοΐδης δεν το έκανε. Υπέρμαχος της ασφάλειας, τάχα, δήλωσε: «Επειδή πάνω απ' όλα βάζουμε την ασφάλεια των πολιτών, την αξιοπλοΐα των πλοίων και την προστασία του περιβάλλοντος, είναι μονόδρομος για εμάς η άμεση ακινητοποίηση των πλοίων αυτών».

Ο σαμποταριστής, βέβαια, έχει για την αξία της ανθρώπινης ζωής ακριβώς τις ίδιες «ευαισθησίες» με το αφεντικό του τον Πούτιν.

Η επερώτηση του βουλευτή Χίου Μουσουρούλη είναι αποκαλυπτική για τις όψεις «ευαισθησίας» του αρχισαμποταριστή περί ασφάλειας. Αυτός αποκάλυψε ότι στο πλοίο Οινούσες απαγορεύεται να εκτελεί το δρομολόγιο Χίος-Οινούσες, ενώ του επιτρέπεται το δρομολόγιο Χίος-Τσεσμέ! Να τι λέει στην επερώτησή του στις 8/9/2011 ο βουλευτής: «Αν το υπουργείο κόπτεται για την ασφάλεια των πολιτών στις θαλάσσιες μετακινήσεις και το αξιόπλοο των πλοίων, και αυτό σημαίνει να ακυρώνεται η σύνδεση π.χ. Χίου-Οινούσων, πώς γίνεται το ίδιο πλοίο (ΟΙΝΟΥΣΣΑΙ ΙΙΙ) να επιτρέπεται να εκτελεί διεθνείς πλόες, δηλαδή τη σύνδεση Χίου-Τσεσμέ; Αυτό γιατί, σύμφωνα με το σήμα του Κλάδου Επιθεώρησης Εμπορικών Πλοίων του Υπουργείου προς το Λιμεναρχείο Χίου (επισυνάπτεται), δεν απαιτείται, λόγω χωρητικότητας, η ύπαρξη πιστοποιητικού κλάσης. Αναμένουμε διευκρινίσεις για το σήμα αυτό, εκτός αν η ασφάλεια των ταξιδιωτών εξαρτάται από τον προορισμό και όχι από το πλοίο. Το γεγονός ότι αργότερα το σήμα αναϊρέθηκε, προσθέτει παράφαιρει ερωτηματικά για την υπόθεση (απαιτείται το πιστοποιητικό ή όχι);».

Παρά το γεγονός ότι η ζημιά στα μικρά πλοία και στον τουρισμό είναι τεράστια, ο Χρυσοχοΐδης δήλωσε ότι αναστέλλει επί ένα μήνα την αναγνώριση του ρώσικου νηογνώμονα χωρίς καμιά απαίτηση για αποζημίωση των πλοιοκτητών του τουρισμού και των κατοίκων των νησιωτικών περιοχών!

Ο Χρυσοχοΐδης υπόλογος για τα εγκλήματα κατά της ασφάλειας των πλοίων

Όπως είχαμε καταγγείλει στο φύλλο της Νέας Ανατολής της 22/9/2010, ο αρχισαμποταριστής έκλεισε αυθαίρετα τον ελληνικό νηογνώμονα, αντί να απαιτήσει και να υποστηρίξει την εξέλιξή του σε μια εταιρεία που θα συνέβαλλε στην ανάπτυξη με την εξελιγμένη τεχνολογία των νηογνώμωνων, αλλά και με την εκμετάλλευση του τόνάζ του 19,8% παγκοσμίως των ελληνικών ποντοπόρων πλοίων. Και αυτό το έγκλημα το διέπραξε με την απόλυτη ανοχή όλων των κομματικών ηγεσιών και των ναυτεργατικών σωματείων του ψευτοΚΚΕ και του ΣΥΝ, υπονομεύοντας έτσι την ασφάλεια των πλοίων και σαμποτάροντας την οικονομία. Το πρόσχημα για το κλείσιμο ήταν ότι ο ελληνικός καχεκτικός νηογνώμονας δεν ανταποκρινόταν στις προδιαγραφές της ΕΕ. Αυτό σήμαινε ότι δεν είχε δικαίωμα να πιστοποιεί μόνο τα πλοία της ΕΕ σε διεθνείς πλόες, αλλά μπορούσε να το κάνει στις εσωτερικές γραμμές. Ο Χρυσοχοΐδης δεν έχασε την ευκαιρία και απέκλεισε το νηογνώμονα και από τις εσωτερικές γραμμές, και του αφαίρεσε την άδεια πιστοποίησης ακόμα και για πλοία, δηλαδή τον έκλεισε. Τον Απρίλιο μόνο του 2011 του έδωσε το δικαίωμα να πιστοποιεί ψαρόβαρκες και πλαστικά σκάφη, καθώς και μικρά πλοία, αλλά όχι μικρά επιβατικά πορθμεία κτλ. Για να εξοντώσει μάλιστα και τα μικρά επιβατικά και πορθμεία, κατάργησε την πιστοποίηση των πλοίων από την κρατική υπηρεσία Επιθεώρησης Εμπορικών Πλοίων, που θα μπορούσε να ασκεί τους νόμιμους ελέγχους, αφού πρόκειται για ένα έργο απλό σε σχέση με την πιστοποίηση μεγάλων πλοίων, και έτσι ανάγκασε τα μικρά πλοία των τοπικών γραμμών να πληρώνουν δεκάδες χιλιάδες ευρώ για την πιστοποίησή τους από ξένους νηογνώμονες ευκαιρίας, όπως ονομάζονται οι κακόφημοι νηογνώμονες. Ένας από αυτούς είναι και ο ρωσικός!

Την απίστευτη αυτή βία που ασκεί ο σαμποταριστής στον τουρισμό και στην ακτοπλοΐα τη συγκαλύπτουν όλα τα κόμματα, που, ακόμα και όταν κάνουν επερωτήσεις στη Βουλή, όπως η ΝΔ, συγκαλύπτουν την ουσία των πραγμάτων και τις εγκληματικές δραστηριότητες του Χρυσοχοΐδη. Ο ΣΥΝ έκανε και αυτός επερώτηση κατηγορώντας την ΕΕ! Ο κρατικός ελληνικός νηογνώμονας πρέπει - σύμφωνα με το ψευτοΚΚΕ και τον ΣΥΝ- να ξαναφτιαχτεί και να γίνει κρατικός. Δηλαδή το ψευτοΚΚΕ, ο ΣΥΝ και η διακομματική ρωσόδουλη γραφειοκρατία τους να αποφασίζουν, ανάλογα πάντα με τον βαθμό πολιτικής υποταγής του πλοιοκτήτη του, πότε ένα πλοίο είναι αξιόπλοο. Ο ρώσικος πουτινικός νηογνώμονας είναι το παράδειγμα.

*Από τη Βικιπαίδεια: «**Νηογνώμονας** είναι ναυτιλιακός τεχνικός οργανισμός που καταρτίζει κανονισμούς ασφαλείας, τόσο επί της ναυπήγησης των πλοίων όσο και επί του εξοπλισμού τους, κατατάσσοντας αυτά σε κλάση (classification). Με ειδικούς δε επιθεωρητές (surveyors) τα παρακολουθεί καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής τους, είτε με περιοδικές είτε με έκτακτες επιθεωρήσεις. Εκτός από το πιστοποιητικό ταξινόμησης ή κλάσεως (certificate of class), οι Νηογνώμονες χορηγούν και τα ακόλουθα πιστοποιητικά: Πιστοποιητικό καταμέτρησης χωρητικότητας (tonnage certificate), Πιστοποιητικό γραμμής φόρτωσης (load line certificate), Πιστοποιητικό αξιοπλοΐας (certificate of seaworthiness), Πιστοποιητικό ασφάλειας φορτοεκφορτωτικών μέσων (cargo gear certificate), Πιστοποιητικό βλαβών (παρακολούθησης) (certificate of damages) και άλλα ειδικότερης φύσεως».

ΠΑΟ: ΤΟ ΔΙΩΞΙΜΟ ΤΟΥ ΒΑΡΔΙΝΟΓΙΑΝΝΗ ΚΑΙ Η ΜΑΧΗ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΔΟΧΗ

συνέχεια από τη σελ. 8

νόπουλου του συναδέλφου τους Γκόντζου από το ΠΕΝΤΕΛΙΚΟΝ.

Ωστόσο, οι διαπραγματεύσεις απ' ό,τι φαίνεται προχωρήσανε και ο Σαουδάραβας ετοιμάζεται να πάρει τον ΠΑΟ*, σε μια στιγμή που κάτι τέτοιο είναι πραγματικά ιδιαίτερα συμφέρον από οικονομική άποψη για κάθε επενδυτή, αφού οι μετοχές Βαρδινογιάννη δεν πουλιούνται αλλά χαρίζονται σε όποιον προχωρήσει σε γενναία Αύξηση Μετοχικού Κεφαλαίου.

Τη στιγμή λοιπόν αυτή, και ενώ ο Βγενόπουλος φαίνεται να χάνει το παιχνίδι, γίνονται δύο πράγματα. Το ένα είναι ότι βγάζει απόφαση η Επιτροπή Επαγγελματικού Αθλητισμού ότι δεν μπορεί με κεφάλαια μη ελληνικών συμφερόντων να ελέγξει ένας επιχειρηματίας μία ελληνική ΠΑΕ. Το άλλο είναι ότι εμφανίζεται μια Arboris Capital, εταιρεία-συμβουλάτορας για επενδύσεις με άκρες σε Ασία, Αφρική και Μέση Ανατολή και μπαίνει σφήνα στους σαουδάραβες, με δεύτερη πρόταση. Στη Μέση Ανατολή η συγκεκριμένη εταιρεία έχει έδρα το Εμιράτο του Αμπού Ντάμπι. Αυτό γενικά είναι φιλοδυτικό αλλά είναι και χώρος διακίνησης και ανατολικών κεφαλαίων. Θυμόμαστε πως μέσω Αμπού Ντάμπι πήρε τα Ναυπηγεία του Σκαραμαγκά ένας φίλος της Χεζμπολλάχ. **Η πρόταση της Arboris Capital δεν είναι ακόμα συγκεκριμένη όπως αυτή των σαουδάραβων, αλλά η εταιρεία αυτή διατίθεται πως, αν η ΠΑΕ ΠΑΟ πει το ναι, θα βρει επενδυτή μέσα σε 20 ημέρες. Είναι δηλαδή μια πρόταση ΓΙΑ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΕΠΕΝΔΥΤΗ κι όχι για άμεση επένδυση. Αυτό ενισχύει τις υποψίες μας ότι κάπου σε όλα αυτά υπάρχει δόκτορας Βγενόπουλου ή γενικότερα του σοσιαλφασισμού, για να χαλάσει η συμφωνία Αλ Σαούντ – Βαρδινογιάννη.**

Η πάλη πάνω από το σώμα της μεγαλύτερης και δημοφιλέστερης, μαζί με τον Ολυμπιακό, ποδοσφαιρικής ομάδας της χώρας, συνεχίζεται. **Αυτό που πρέπει να γίνει κατανοητό εδώ είναι ποιος τύπος κεφάλαιου βρίσκεται στη στρατηγική επίθεση σε αυτή τη χώρα και είναι δεμένος με το φασισμό και ποιος όχι. Το κεφάλαιο τύπου Βαρδινογιάννη, που κι αυτό έχει σηματοδοτήσει την ιστορία του από το σπάσιμο του εμπάργκο στο απάνθρωπο για το μαύρο πληθυσμό ρατσιστικό καθεστώς της Ροδεσίας πριν δεκαετίες, αλλά επίσης είχε και τις δικές του ισχυρές κρατικές στηρίξεις και ευνόιες για πολλά χρόνια, είναι σήμερα ένα κεφάλαιο που δουλεύει κύρια με όρους ελεύθερης αγοράς, οπότε επιζεί και σε συνθήκες πολιτικής δημοκρατίας.** Το βιομηχανικό αυτό κεφάλαιο έστησε σε μεγάλο βαθμό έναν αρκετά «βιομηχανικό» ΠΑΟ, δηλαδή μια καπιταλιστική επιχείρηση οπωσδήποτε πολιτικού ενδιαφέροντος, δηλαδή που ο βασικός ρόλος της ήταν να δίνει κύρος και φίλους στον ιδιοκτήτη της, αλλά και που τουλάχιστον θα έβγαζε τα έξοδά της. Γι' αυτό και βασι-

ζόταν στην πολιτική «λίγα έξοδα – φυτόριο και υποδομές για ταλέντα – ευρωπαϊκές επιτυχίες – κέρδος μέσα από τη μεταπώληση παικτών». Είναι γεγονός ότι και ο ΠΑΟ έχει δεχτεί κριτικές του στην χρυσή εποχή του ότι δεν ήταν έξω από τη λογική του η παρέμβαση στη διαιτησία και στην ΕΠΟ (π.χ. εποχή Τριβέλλα). Ωστόσο δεν έφτιαξε τα δίκτυα του υπόκοσμου και της εντελώς διεφθαρμένης κρατικής παρέμβασης στα οποία βασίστηκε ο ρωσοφτιαγμένος Κόκκαλης για να ελέγξει με απύθμενο θράσος και ολοκληρωτικά το ελληνικό ποδόσφαιρο μετά το 1996. Γι' αυτό και ο ΠΑΟ ακόμη και στη 12ετία του κοκκαλισμού είχε μεγαλύτερες επιτυχίες στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις από όσες ο Ολυμπιακός, καθώς στην Ευρώπη η διαιτησία δεν μπορούσε εύκολα να «πιαστεί», ενώ οι παίκτες που βγήκαν από τις ακαδημίες του αποτέλεσαν και τη βάση της Εθνικής που κατάκτησε το EURO 2004.

Αυτό ακριβώς το είδος ομάδας, ομάδας της βιομηχανικής αστικής τάξης έβαλε στο στόχαστρό του ο ανατολικοφτιαγμένος μεσάζων ολιγάρχης Βγενόπουλος: «Τι να τις κάνω τις υποδομές, αν σε ξεφτιλίζει ο Ολυμπιακός», τόνιζε παντού... Είναι χαρακτηριστικό ότι ο Βγενόπουλος δεν χτυπούσε ποτέ ανοιχτά το καθεστώς Κόκκαλη, αλλά αντίθετα ειρωνευόταν μόνιμα τον Βαρδινογιάννη που το χτυπούσε, έστω αδύναμα σαν «κλαψιάρη», «ανίκανο» κλπ. Στην ουσία, ο Βγενόπουλος και τα τσιράκια του δηλητηρίασαν την εξέδρα του ΠΑΟ με τη φασιστική και εντελώς διεφθαρμένη νοοτροπία «νίκες με κάθε κόστος». Έφτασε πριν λίγα χρόνια αυτή η πτέρυγα της οργανωμένης εξέδρας να απαιτήσει ομιά από τους ιδιοκτήτες του Παναθηναϊκού να πάρουν πρωτάθλημα με τις βρώμικες μέθοδες Κόκκαλη.

Φυσικά η πλατιά μάζα των παναθηναϊκών οπαδών όπως και κάθε άλλης ομάδας είναι κομμάτι του λαού και σαν τέτοια δεν είναι διεφθαρμένη, οπότε ακόμη και σήμερα αποδοκιμάζει σε γενικές γραμμές τα συνθήματα και τη λογική των βγενοπουλικών. Γι' αυτό και ο Βγενόπουλος χρειάστηκε ηχηρές μεταγραφές μεταξύ 2008 και 2010, για να ουδετεροποιήσει και κάπως να γλυκάνει αυτή τη γενικά πολιτισμένη οπαδική μάζα με μερικές γνήσιες νίκες. Είναι χαρακτηριστική για τα πεπραγμένα των πάσης φύσεως ανατολικών ολιγαρχών η εξής αποστροφή του Γιάννη Βαρδινογιάννη (Τζίγγερ) στη συνέντευξη αποχώρησής του: **«Με αυτούς τους κύριους (σ.σ. τους επικεφαλής των οργανωμένων) δεν έχω ποτέ συναλλαγή και ούτε πρόκειται να το κάνω. Ούτε τα εισιτήρια τους πληρώνω, ούτε σουβλατζίδικο τους άνοιξα, ούτε τους βγάξω από τη φυλακή όπως άλλοι».** Από τούτο δω το απόσπασμα, που όχι τυχαία εκστομίζεται μόνον όταν ο ιδιοκτήτης της ΠΑΕ παύει να είναι τέτοιος, μαθαίνουμε ότι ένας καλός «οργανωμένος», δηλαδή

αδίστακτος και αφοσιωμένος στον ιδιοκτήτη στρατός στην εξέδρα, μπορεί σήμερα να συγκροτηθεί μόνο σε μισοφορική βάση και μόνο αφού το αφεντικό του έχει ευλογηθεί από το βαθύ κρατικό καθεστώς ώστε να μπορεί να αποφυλακίζει εγκληματικά στοιχεία.

Το σημερινό δίλημμα και ένα άλλο μέλλον για το ποδόσφαιρο και τον αθλητισμό

Για το καλό λοιπόν της χώρας, και του ελληνικού ποδοσφαίρου πρέπει να αποτύχουν οι σχεδιασμοί του Βγενόπουλου και γενικότερα του ρωσόδουλου καθεστώτος που τον στηρίζει. Φτάνουν οι συμμορίες και τα στίφη που έφτιαξε ο Κόκκαλης και κληροδότησε στον ομοϊδέατη του Μαρινάκη, δε χρειάζεται μέσα στην πείνα και στην κρίση να έχουμε και τα αντίστοιχα του Βγενόπουλου και του κάθε διαδόχου του. **Το ότι καλούμαστε βέβαια σήμερα να διαλέξουμε ανάμεσα σε διαδόχους του ενός ή του άλλου καπιταλιστή ή βαθύτερα ανάμεσα σε ένα φασιστικό ιμπεριαλιστικό και σε ένα τριτοκοσμικό ραντιέρικο και γι' αυτό αυταρχικό κεφάλαιο (σαουδαραβικό) σαν ιδιοκτήτη μιας ποδοσφαιρικής ομάδας δεν είναι μια εξαιρετική θέση για δημοκρατικούς ανθρώπους και για πραγματικούς φίλους του ποδοσφαίρου.** Είναι μια κατάσταση ανάγκης που έχει να κάνει με το αν τα γκολ που θα μπαίνουν από τον ΠΑΟ και τον κάθε ΠΑΟ θα είναι πραγματικά και απλά θα λειτουργούν σαν παρηγοριά στον τσακισμένο εργάτη και στον ανασφαλή μικροαστό, που γίνονται περήφανοι μόνο μετά από κάθε νίκη της ομάδας τους, και γι' αυτό δεν πολυνοιάζονται για το ωραίο ποδόσφαιρό ή αν τα γκολ αυτά θα είναι εν πολλοίς ψεύτικα και θα μεταφράζονται σε ιδεολογικό ντοπάρισμα ενός άγριου φασιστικού στίφους «φιλάθλων» που θα χρησιμοποιείται σαν φονιάς κάθε δημοκρατισμού μέσα κι έξω από τα γήπεδα και σαν εργαλείο του χειρότερου ιμπεριαλισμού που γνώρισε ο κόσμος.

Αυτό είναι το κεντρικό δίλημμα σήμερα όπου το συνειδητό επαναστατικό προλεταριάτο είναι ακόμα πολύ αδύναμο για να προβάλει στην πράξη, πέρα από το επίπεδο της φιλικής παρέας και της στενής γειτονιάς, τη δικιά του εκδοχή του ποδοσφαίρου και γενικότερα του αθλητισμού. Όμως δεν θα αργήσει πολύ η μέρα όπου, μέσα στις ταξικές θύελλες που θα σαρώσουν τον ιμπεριαλιστικό κόσμο, που ήδη έχει μπει σε βαθιά κρίση και οδηγείται γοργά στον παγκόσμιο πόλεμο, θα αρχίσει να αμφισβητείται έμπρακτα το σημερινό ανταγωνιστικό πρωταθλητικό ποδόσφαιρο. Το ποδόσφαιρο αυτό είναι σύμφυτο με την υπεργύμναση και την εξάντληση του παίκτη, παράλληλα με την όλο και πιο αρρωστημένη αγυμνασία και την φανατική σχεδόν τυφλή απαιτητικότητα του θεατή για νίκη του συλλόγου του ή του έθνους του. Μια τέτοια νίκη συγχωρεί την εξαπάτηση του κάθε διαιτητή και την σκληρότητα απέναντι στον αντίπαλο πράγματα που αναχαιτί-

ζονται προσωρινά μόνο με νέους όλο και αυστηρότερους κανονισμούς. Παράλληλα με το δυνάμωμα του ποδοσφαιρικού κεφαλαίου αυξάνεται η διαφθορά όλων των ποδοσφαιρικών θεσμών, δυναμώνουν οι ανταγωνισμοί ανάμεσα στις ομάδες καθώς και οι ανταγωνισμοί μέσα στις ομάδες που αποσυντίθενται ψυχολογικά και τεχνικά από την διαρκή εξαγορά και αιμορραγία των ταλέντων τους από την κάθε ισχυρότερη ομάδα-κεφάλαιο, πράγμα που ορφανεύει και ευνουχίζει κάθε μακρόχρονη συλλογική δουλειά.

Αυτά τα αρνητικά φαινόμενα που διαρκώς δυναμώνουν και θα δηλητηριάζουν το ποδόσφαιρο (και τον αθλητισμό γενικότερα), θα απαιτούν όλο και περισσότερο το ποδόσφαιρο και γενικότερα τον αθλητισμό του τύπου «πρώτα η φιλία μετά ο συναγωνισμός» που θα αντανακλά τις νέες συλλογικές παραγωγικές σχέσεις και το νέο εποικοδόμημα που θα είναι δεμένο με αυτές τις παραγωγικές σχέσεις. Φανταζόμαστε έναν αθλητισμό που θα αντικαθιστά τον ανταγωνισμό με την άμιλλα, που δεν θα ταπεινώνει τον αντίπαλο ούτε τις φιλαθλές μάζες της κάθε ομάδας, αλλά θα τις εκπαιδεύει ηθικά και τεχνικά, θα τις γυμνάζει και θα τις διασκεδάζει **κάνοντας τες τις ίδιες πάνω απ όλα να αθλούνται και να παίζουν και όχι μόνο να βλέπουν ποδόσφαιρο.** Γι' αυτούς και μόνο τους σκοπούς θα μπορούν να συνδυαστούν οι ομάδες στη βάση (γειτονιές, χώροι δουλειάς) με εκείνες που θα συγκροτούνται από εκείνους τους παίκτες, προπονητές κλπ. που θα έχουν φτάσει στα ψηλότερα επίπεδα δεξιοτεχνίας και ανάπτυξης της τακτικής-στρατηγικής κάθε αθλητικού παιχτιδιού και θα μπορούν να παίζουν το ρόλο των ομάδων-πilotων, χωρίς όμως οι άνθρωποι που τις αποτελούν να ξεκόβονται ποτέ από τη λαϊκή βάση τους, τόσο αθλητικά όσο και κοινωνικά.

Αυτό το ποδόσφαιρο, και γενικότερα αυτός ο αθλητισμός που δεν θα είναι για την ατομική και την εθνική υπεροχή, δεν έχει ανάγκη να σκοτώνει σωματικά τον αθλητή-παίκτη με την υπεργύμναση, ούτε να τον διαφθείρει ηθικά και ταξικά με τις υπέρογκες αμοιβές και με την απάτη και με την σκληρότητα στο παιχνίδι, ούτε να κομπλεξάρει το νικημένο, ούτε τέλος να μετατρέπει το νικητή σε ένα είδος βιαστή. Το κυριότερο, δεν έχει ανάγκη να κάνει ποτέ τις μάζες ανήμπορο θεατή ή υποτακτικό, όπως τις έχει κάνει σήμερα σε επίπεδο παραγωγής, αλλά και στο πολιτικό και ιδεολογικό εποικοδόμημα. Καλλιεργώντας τέτοιες αντιλήψεις και τέτοιες πρακτικές για τον ομαδικό αθλητισμό έστω σε επίπεδο γειτονιάς και χώρου δουλειάς θα μπορούμε να δώσουμε διεξόδους στις αυθόρμητες συλλογικές και δημιουργικές διαθέσεις της νεολαίας και όλου του λαού. Αυτός είναι ένας πιο βαθύς τρόπος για την αναχαίτιση του φασιστικού αθλητικού ανταγωνισμού και του βασικού του συνθήματος που είναι «όλα επιτρέπονται για την Νίκη».

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΛΥΜΕΝΩΝ ΤΟΥ 902 ΣΤΙΣ ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΕΣ ΤΟΥ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ

συνέχεια από τη σελ. 15

και μόνο το να αποκαλείς τον 902 «επιχειρήση» και να μιλάς για εργοδοσία είναι επίθεση στο ΚΚΕ, και μας κάνει κι ένα μάθημα για τα ΜΜΕ, το ρόλο τους στον καπιταλισμό κλπ. Εμείς όλα τούτα τα θεωρούμε προφάσεις, και να γιατί: **Όλοι οι απολυμένοι είμαστε μη κομματικά μέλη και τεχνικοί. Ο 902 μας προσέλαβε με τον κλασικό τρόπο που προσλαμβάνει κάθε επιχείρηση** (δηλαδή άλλοι ζήτησαν δουλειά απευθείας, άλλοι είχαν κάποιο γνωστό συνάδελφο που τους σύστησε και ούτω καθεξής) **και με εργασιακές σχέσεις τις συνηθισμένες, επίσημες, θεσμοθετημένες σχέσεις εργαζόμενου-εργοδότη, σχέσεις καπιταλιστικότητας από πάνω ως κάτω.**

Ο λόγος που ο 902 μας προσέλαβε με εντελώς κλασική μισθωτή σχέση, για να παράγουμε συγκεκριμένο προϊόν που το διαθέταμε στον 902-ΚΚΕ, είναι ότι **ΤΟ ΚΚΕ ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΜΕΛΗ Ή ΦΙΛΟΥΣ ΠΟΥ ΝΑ ΜΠΟΡΟΥΣΑΝ, ΤΟΤΕ ΠΟΥ ΠΡΟΣΛΗΦΘΗΚΑΜΕ, ΝΑ ΚΑΛΥΨΟΥΝ ΤΙΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ ΜΑΣ** (οπερατέρ, μοντέρ, ηχολήπτες κλπ.), **ΚΑΙ ΑΚΟΜΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ. Άρα, για να λειτουργήσει ο σταθμός, έπρεπε να δουλέψει με επαγγελματίες, άσχετα από τις πολιτικές τους απόψεις. Και αυτό έκανε τόσα χρόνια!** Πώς λοιπόν τώρα μας ζητάει τα ρέστα που αντιδράμε στον άδικο και εκδικητικό τρόπο, με τον οποίο μας πέταξε από τη δουλειά μας;

Και για να τελειώνουμε: αν θέλανε οι κύριοι της εργοδοσίας να μην τους αντιμετωπίζουμε σαν εργοδοσία και σαν αφεντικά, όπως και είναι, ας αντιμετωπίζανε διαφορετικά τους εργαζόμενους στο σταθμό εδώ και 15 χρόνια.

Πάει πολύ να μας αντιμετωπίζουν σαν δήθεν «εθελοντές». Η σχέση μας με τον 902, με επιλογή της εργοδοσίας και όχι δική μας, είχε **κάθε χαρακτηριστικό της κλασικής σχέσης εργοδότη-εργαζόμενου.** Είναι δυνατό να ήμασταν μέλη σταθμού-εργατικής συλλογικότητας και να μην το γνωρίζαμε τόσα χρόνια;

Τονίζουμε για μια ακόμη φορά πως **Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΕΙ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ ΤΗΣ ΕΡΓΟΔΟΣΙΑΣ ΤΟΥ 902-ΚΚΕ. ΑΝ ΔΕΝ ΞΕΚΙΝΟΥΣΕ ΝΑ ΑΠΟΛΥΕΙ ΜΕ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΑΘΛΙΟ ΚΑΙ ΑΛΑΖΟΝΙΚΟ ΤΡΟΠΟ, ΤΙΠΟΤΑ ΑΠΟ ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΔΕ ΘΑ ΓΙΝΟΤΑΝ.** Ας μην ψάχνουν λοιπόν για εχθρούς στους εργαζόμενους, και ειδικά σε εκείνους που με τη δουλειά τους στήριζαν στις πλάτες τους τον 902 τόσα χρόνια. **Μας κηρύξανε έναν πόλεμο που ποτέ δεν τον θελήσαμε. Δεν μπορούν να μας κατηγορούν επειδή, αφού μας τον κηρύξανε, πολεμάμε και μεις για το δικό μας.**

Η αλήθεια και το δίκιο τελικά θα νικήσουν. Η πλατιά διάδοση στο Ίντερνετ της ανακοίνωσής μας για όσα έχει κάνει και συνεχίζει να κάνει η εργοδοσία του 902 σε βάρος μας και σε βάρος των εργαζόμενων που δουλεύουν ακόμα στο σταθμό, καθώς και η απήχηση της συγκέντρωσής μας της Δευτέρας, που ταρακούνησε τόσο τον 902-ΚΚΕ, ώστε να μας αφιερώσει ολόκληρο άρθρο στην εφημερίδα του, δείχνει ότι είμαστε σε καλό δρόμο.

Πάρτε τώρα πίσω τις απολύσεις όσων θέλουν να επιστρέψουν, ξεκινήστε διάλογο από μηδενική βάση με εργαζόμενους και απολυμένους, σταματήστε το αντεργατικό όργιο που ξεκίνησε τον περασμένο Δεκέμβριο στον 902.

Μέχρι να γίνουν τα παραπάνω, θα μας βρίσκετε μπροστά σας.

Τρίτη 6 του Σεπτεμβρίου 2010

Υ.Γ. Η νέα χυδαία επίθεση του Ριζοσπάστη στο φύλλο της Τετάρτης 7/9 στον αγώνα μας, με βρώμικη επιχειρηματολογία περί «μετρημένων στα δάχτυλα απολυμένων» κλπ. -με αφορμή το χθεσινό ρεπορτάζ του ΣΚΑΪ-, δείχνει μονάχα τον πανικό της εργοδοσίας. Επαναλαμβάνουμε: το ποιος δημοσιοποιεί ή και αξιοποιεί το θέμα που δημιούργησε η εργοδοσία 902-ΚΚΕ με τις άδικες και εκδικητικές απολύσεις ας απασχολεί τους «επιτελείς» του 902. Το ξέρουμε ότι τους ενοχλεί πως το γεγονός πήρε έκταση. Ας σταματήσουν λοιπόν την κατάφωρη αδικία και την απαράδεκτη εργοδοτική συμπεριφορά τους, για να μη δίνουν

λαβές στους αντιπάλους τους. Εμείς σε όλα τούτα δεν έχουμε καμία, μα καμία ευθύνη. Δίνουμε έναν αγώνα για το ψωμί και την αξιοπρέπειά μας, και αυτόν δεν μπορεί κανείς να τον λερώσει.

Όσο για την «εθελοντική και συνειδητή αντικομμουνιστική» μας δήθεν στάση, στο σπίτι του κρεμασμένου δε μιλάνε για σκοπί. Οι πράξεις (κυρίως) αλλά και τα σημερινά λόγια-συκοφαντίες της εργοδοσίας του 902-ΚΚΕ ε-

ναντίον μας είναι που σέρνουν κάθε προοδευτική ιδεολογία στη λάσπη κι όχι ο δίκαιος ταξικός αγώνας των εργαζόμενων.

ΑΠΟΛΥΜΕΝΟΙ ΤΟΥ 902

ΜΑΤΙΕΣ

ΤΡΟΤΣΚΙΣΤΕΣ – ΙΣΛΑΜΟΦΑΣΙΣΤΕΣ ΜΑΖΙ ΣΤΟΝ ΑΝΤΙΣΗΜΙΤΙΚΟ ΚΑΝΙΒΑΛΙΣΜΟ

Είναι τέτοια η αντισημιτική αποχαλίνωση των σοσιαλφασιστών, που δε ντρέπονται να αποκαλύπτουν τις κολιγιές τους με τους ισλαμοφασίστες. Στην ιστοσελίδα της εφημερίδας του τροτσκιστικού ΣΕΚ (Βασικής συνιστώσας της ΑΝΤΑΡ-ΣΥΑ), δημοσιεύτηκε άρθρο – ύμνος στην εισβολή του ισλαμοφασιστικού όχλου του Καΐρου στην ισραηλινή πρεσβεία στις 9 του Σεπτεμβρίου. Αφορμή για την εισβολή στάθηκε ο θάνατος 5 Αιγύπτιων στρατιωτών στη μεθόριο Γάζας – Αιγύπτου, κατά τη διάρκεια επιχειρήσεων του Ισραήλ κατά των ισλαμοφασιστών της Χαμάς, που είχαν σκοτώσει 8 άμαχους Ισραηλινούς πολίτες στην παράλια περιοχή Εϊλάτ.

Οι σοσιαλφασίστες μάλιστα επιβεβαιώνουν τα όσα έχουμε επισημάνει από την αρχή της «Αραβικής Άνοιξης», ότι δηλαδή πέρα από μερικούς παραπλανημένους δημοκράτες, ο πυ-

ρήνας των ψευτοδημοκρατικών εξεγέρσεων-πραξικοπημάτων είναι η συμμαχία σοσιαλφασισμού – ισλαμοφασισμού. Δημοσιεύουν στην «Εργατική Αλληλεγγύη» ανταπόκριση από σύντροφό τους «επαναστάτη σοσιαλιστή» που συμμετείχε στην εισβολή (!) στην ισραηλινή πρεσβεία. Μάλιστα, ο Αιγύπτιος σοσιαλφασίστας εκπιμάει ότι το αντιισραηλινό μένος «θα κορυφωθεί» στην Αίγυπτο, με αφορμή την παλαιστινιακή προσφυγή στον ΟΗΕ για το ανεξάρτητο κράτος. Ενώ η κύρια διεκδίκηση των ισλαμοφασιστών είναι να σκιστεί και να ακυρωθεί η συμφωνία ειρήνης Αιγύπτου – Ισραήλ του 1979! **Αντί για ειρήνη και δημοκρατία δηλαδή, ο «αραβο-ανοιξιτικός» φασισμός ζητάει πόλεμο, αίμα και θάνατο του «Εβραίου» και του «κράτους του Εβραίου»!**

Ο ΤΖΟΝ ΜΑΚ-ΚΕΪΝ ΚΑΙ Η ΤΥΦΛΩΜΑΡΑ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΜΟΝΟΠΩΛΙΟΥ

Ο Αμερικάνος ρεπουμπλικάνος γεροισιαστής και αντίπαλος του Ομπάμα στις τελευταίες αμερικάνικες προεδρικές εκλογές, Τζον ΜακΚέιν, επισκέφτηκε πριν λίγες μέρες τη Λιβύη και συναντήθηκε με τις νέες λιβυκές αρχές, που εγκαταστάθηκαν στην Τρίπολη με τις πλάτες ανοιχτά του ΝΑΤΟ και κρυφά του Άξονα Ρωσίας – Κίνας. Εκεί λοιπόν, ο κάπως αντισοσιαλφιλελευθέρων ΜακΚέιν, έκανε την εξής εκπληκτική δήλωση: **«Ο αγώνας του λιβυκού λαού πιστεύουμε ότι αποτελεί έμπνευση για τους λαούς της Συρίας, του Ιράν, της Ρωσίας και της Κίνας. Ακόμη και οι χειρότεροι διχτάτορες μπορούν να ανατραπούν και να θριαμβεύσει στη θέση τους η ελευθερία και η δημοκρατία».**

(http://www.msnbc.msn.com/id/44723787/ns/world_news-mideast_n_africa/t/mccain-libya-inspires-people-china-russia-iran/#.TonFLnLoPKc)

Η ηλιθιότητα και η πολιτική μυωπία ακόμα και των λι-

γότερο ωμών ιμπεριαλιστικών τάσεων του αμερικάνικου μονοπωλίου αντικατοπτρίζονται στην παραπάνω δήλωση. Η ήττα του τριτοκοσμικού Καντάφι, η κυριαρχία του ισλαμοφασισμού και των ρωσόδουλων γραφειοκρατών που αποστάτησαν από την κανταφική εξουσία για να πάνε με τη Βεγγάζη, ο αντισημιτισμός που οργιάζει πια στη Λιβύη και σχεδόν σε όλη τη Βόρεια Αφρική και τη Μέση Ανατολή, δηλαδή η προετοιμασία των όρων για τον πόλεμο του Άξονα Ρωσίας – Κίνας – Ιράν κατά της ανθρωπότητας, είναι για το χαζοχαρούμενο ΜακΚέιν «έμπνευση» δήθεν για την πάλη ενάντια στον Πούτιν και τον Τζιντά! Με τέτοιους «πανέξυπνους» αντιπάλους μες στις ΕΠΑ, δεν είναι παράδοξο που το ρωσόφιλο δίδυμο Κλίντον – Ομπάμα με τις προβοκάτσιες του έχει παραδώσει το μισό δυτικόφιλο Τρίτο Κόσμο στο Κρεμλίνο και στον ισλαμοφασισμό.

ΟΙ ΙΣΛΑΜΟΦΑΣΙΣΤΕΣ ΕΤΟΙΜΑΖΟΥΝ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΕΙΣ ΣΤΗ ΛΙΒΥΗ

Ενώ οι πατριωτικές δυνάμεις της Λιβύης υπό την ηγεσία Καντάφι αντιστέκονται ακόμη στη Σύρτη, τη Μπάνι Ουαλίντ και τη Γκατ, μέσα στο συνασπισμό αντιδραστικών φραξιών που αποτελεί το «Εθνικό Μεταβατικό Συμβούλιο» έχει ξεκινήσει ήδη ο πόλεμος.

Το ισλαμοφασιστικό σκυλολόι που αποτελεί τον κορμό της «εξέγερσης» -πραξικοπήματος κατά του καθεστώτος Καντάφι, έχει βάλει, απ' ό, τι φαίνεται με την καθοδήγηση της Αλ Κάιντα και του Κατάρ, στο στόχαστρο τον «πρωθυπουργό» του ξενοκίνητου καθεστώτος, Μαχμούτ Τζιμπρίλ.

Ο Τζιμπρίλ είχε ήδη έρθει σε έντονη σύγκρουση με τον Αμπντούλ Χακίμ Μπελάτζ, τον πρώην αρχηγό του Μάχιμης Ισλαμικής Λιβυκής Μονάδας, που ήταν γνωστό πως είχε σχέσεις με την Αλ Κάιντα. Τώρα έχει βρεθεί στο στόχαστρο του πνευματικού αρχηγού των λίβυων ισλαμοφασιστών σείχη Αλί Σαλαμπί από το Κατάρ, που μέσω Αλ Τζαζίρα κάλεσε το Τζιμπρίλ να παραιτηθεί (Financial Times, 16/09/2011 <http://www.ft.com/intl/cms/s/0/76df0750-e053-11e0-ba12-00144feabdc0.html#axzz1ZirbxTYf>).

Οι ισλαμοφασίστες χρεώνουν στο Τζιμπρίλ «συμφιλιωτισμό

με τους κανταφικούς» και «υπέρμετρες επαφές με ξένες κυβερνήσεις», αντί όπως λένε να μιλάει πιο συχνά με το λαό. Αυτά όλα είναι προφάσεις. Η ουσία είναι πως ο Τζιμπρίλ, πρώην κανταφικός αξιωματούχος που και επί Καντάφι ήταν υποστηρικτής των ιδιωτικοποιήσεων και του ανοίγματος της οικονομίας στη Δύση, έχει προνομιακούς δεσμούς με το δυτικό ιμπεριαλισμό. Είναι φυσικά κι αυτός εγκληματίας κατά της εθνικής ανεξαρτησίας της Λιβύης, διότι ήταν εκείνος που έπεισε το ΝΑΤΟ σαν δυτικόφιλος να μπει σε πόλεμο κατά της πατρίδας του, αποστάτησε από το στρατόπεδο Καντάφι και πέρασε από νωρίς με το πραξικόπημα. **Ωστόσο, το ζήτημα εδώ δεν είναι ο γενικός χαρακτήρας του Τζιμπρίλ, αλλά η φύση της φασιστικής εξέγερσης στη Λιβύη: μπροστά βάζουν τους δήθεν «δημοκράτες» δυτικόφιλους ή και δυτικοφάνεις με τη σημαία του παλιού φιλοαμερικάνου βασιλιά Ιντρίς, για να τους θαυμάζουν οι ηλίθιοι τύπου ΜακΚέιν και Σαρκοζύ, και από πίσω όλο το μεσαιωνικό – ναζιστικό ισλαμοφασισταριό, μέσα στο οποίο αλωνίζει η ΚαΓκεΜπε και οι υπεραντιδραστικοί καταριανοί και αλκαϊντιανοί ιεροκήρυκες.** Όταν οι σαπισμένοι δυτικοί ιμπεριαλιστές θα καταλάβουνε τι τέρας βοήθησαν να γεννηθεί, θα είναι αργά, γιατί ο ενεργειακός βρόγ-

Ο ΧΡΥΣΟΣ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ ΣΤΟ ΚΑΤΑΡ

Η χώρα μας παραδίδεται πια για τα καλά στο νεοχιτλερικό άξονα Μόσχας-Πεκίνου και των φίλων τους και νέα δεσμά χαλκεύονται για το λαό μας. Τα μεταλλεία χρυσού της Χαλκιδικής παραδόθηκαν από τον Παπανδρέου στο ρωσόφιλο Κατάρ.

Στο φύλλο 466 της Νέας Ανατολής στο τέλος Απρίλη γράψαμε: «Μια πιθανή συνέχεια μπορεί να είναι η εξής: Να μπλοκαριστεί η επένδυση μέχρι να εμφανιστεί μία εταιρεία που θα εξυπηρετεί τα συμφέροντα του ρωσο-κινέζικου ιμπεριαλιστικού μονοπωλίου. Αυτή θα μπορεί να κάνει την επιθετική εξαγορά των καταβυθισμένων μετοχών της European Goldfield με πιο πρόθυμο πωλητή και μεσολαβητή την ΑΚΤΩΡ, και να αναλάβει τα ορυχεία με αποικιακούς όρους. Νομίζουμε ότι για αυτό το λόγο η ΑΚΤΩΡ διατήρησε το μάνατζμεντ της ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΡΥΣΟΣ και για αυτό κάθε τόσο ο Μπόμπολας μέσω των εφημερίδων του τα βάζει με την Μπιρμπίλη ώστε να φανεί στα μάτια των καναδών σαν πράγματι αγανακτισμένος και έκπληκτος με το ΠΑΣΟΚικό κράτος που υποτίθεται ότι άριστα γνώριζε και χειριζόταν. Αν δεν μπορεί να γίνει η παράδοση των μεταλλείων στους ανατολικούς αποικιοκράτες από τους έλληνες κουίσιλινγκ, τότε αυτοί θα οδηγήσουν την υπόθεση σε μία δεύτερη ματαίωση όπως ακριβώς και στην

περίπτωση της TVX».

Πέρασαν τρεις μήνες από εκείνες τις εκτιμήσεις μας και διαβάσαμε «Επένδυση 1,3 δισ. ευρώ που θα δώσει απασχόληση σε 1.800 εργαζομένους ξεκινά στα μεταλλεία Κασσάνδρας της Χαλκιδικής η εταιρεία “Ελληνικός Χρυσός” μετά την απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων που υπέγραψε ο υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής Γ. Παπακωνσταντίνου» (Έθνος, 8-7).

Δε χρειάστηκε παρά δύο ακόμη μήνες για να επαληθευτεί πλήρως εκείνη η πρόβλεψη. Με την έγκριση ανά χειράς ο Μπόμπολας και η εταιρεία του ο Ελλάκτωρ, προβαίνουν στο μεγάλο deal. Σύμφωνα με τα δημοσιεύματα: «Στην επένδυση κεφαλαίων πλέον του ενός (1) δις ευρώ στην εταιρεία «Ελληνικός Χρυσός» προχωρά το Κατάρ, μετά τη υπογραφή συμφωνίας εξαγοράς, από το κρατικό επενδυτικό fund Qatar Holdings, μετοχικού μεριδίου 10% της European Goldfields από την εταιρεία

Ελλάκτωρ .Ο επικεφαλής της Qatar Holdings Αχμάντ Αλ Σαΐντ δήλωσε πως η συμφωνία προβλέπει την εξαγορά του 10% από το συνολικό 25% που ελέγχει η Ελλάκτωρ στην European Goldfields, ενώ το επενδυτικό fund από το Κατάρ διατηρεί και το call option (το δικαίωμα προτίμησης αγοράς δηλαδή) για ένα επιπρόσθετο ποσοστό της τάξης του 5%». Όπως ανακοίνωσε η ΕΛΛΑΚΤΩΡ, «η συμφωνία κρίθηκε σκόπιμη τόσο για την διευκόλυνση της χρηματοδότησης προκειμένου να ξεκινήσει άμεσα η Α' φάση του έργου της εταιρείας ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΡΥΣΟΣ στη Χαλκιδική, όσο και για τη συμμετοχή της Qatar Holding στο συγκεκριμένο έργο ως στρατηγικού επενδυτή, με χορήγηση δανείου ποσού 600 εκατ. δολαρίων». Ο υπεύθυνος επικοινωνίας της «Ελληνικός Χρυσός Α.Ε.» Κώστας Γεωργαντζής σχολίασε σε δηλώσεις του στο Halkidikifocus.gr: «Μπαίνει ένας στρατηγικός επενδυτής στη European Goldfields και έχει εξασφαλιστεί ουσιαστικά η χρηματοδότηση της επένδυσης με δάνειο ύψους 600 εκατομμυρίων δολαρίων από την Qatar Holding και 150 εκατομμύρια δολαρίων από τους υφιστάμενους μετόχους. Όρος για να δοθεί το δάνειο από την Qatar Holding ήταν να πωληθεί ένα πακέτο μετοχών ύψους 9,9% από την ΕΛΛΑΚΤΩΡ στην Qatar Holding (<http://www.halkidikifocus.gr>).

Ο ανατολικοολιγάρχης Μπόμπολας αφού έδωσε 11 εκατομμύρια ευρώ για να του χαριστούν περίπου 400 εκατομμύρια ευρώ-τόσο περίπου αποτιμάται η αξία των μεταλλείων-τόρα κερδίζει εκατομμύρια από την πώληση των μετοχών του κάνοντας το δούρειο ίππο για την οικονομική εξάρτηση της χώρας μας από το Κατάρ.

Τον Ιούλη του 2007 η ΑΚΤΩΡ πούλησε το 30% που είχε η ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΡΥΣΟΣ έναντι ποσοστού 19,9% στην European Goldfields και 8,4 εκ Δολλ ΗΠΑ σε μετρητά. Το συνολικό τίμημα (μετρητά και ποσοστό στην EG) αποτιμάται σε 178 εκ Δολλ. ΗΠΑ! Δηλαδή κέρδος για τον όμιλο Μπόμπολα από αυτές τις μεταβιβάσεις 66,5 εκ Δολλ. ΗΠΑ + 178 εκ Δολλ ΗΠΑ = 244,50 εκ Δολλ ΗΠΑ. Με τη σημερινή συναλλαγή «Το τίμημα της συναλλαγής που θα εισπράξει η Ελλάκτωρ ενέρχεται σε 130 εκατ. δολάρια Καναδά (περίπου 93 εκατ. ευρώ)» (Ελευθεροτυπία, 4-10). Δηλαδή συνολικά 273 εκατομμύρια ευρώ!!!

Στη συμφωνία προβλέπονται επίσης, πέρα από το 10% που αποκτά το Κατάρ σήμερα, και τα εξής: «Επιπλέον θα εκδοθούν υπέρ του Κατάρ δικαιώματα μελλοντικής απόκτησης μετοχών της European Goldfields με τη μορφή των «warrants»... Τα δικαιώματα αυτά αντιστοιχούν στο 22% του σημερινού μετοχικού κεφαλαίου, ωστόσο επειδή πρόκειται για νέες μετοχές, το ποσοστό

μετά την αύξηση κεφαλαίου θα είναι μικρότερο (15-17%)» και ακόμη «Στη συμφωνία προβλέπεται ότι η Qatar Holdings θα έχει και δικαίωμα εξαγοράς (option) επιπλέον ποσοστού 5,11% της European Holdings» (στο ίδιο). Έτσι το ποσοστό του Κατάρ αναμένεται καταρχήν να φτάσει περίπου στο 30%.

Λέμε καταρχήν, γιατί το βασικό σε αυτή τη συναλλαγή Κατάρ- European Goldfields- ΑΚΤΩΡ, είναι ότι το Κατάρ δίνει ένα δάνειο μαμούθ με επαχθείς όρους στο σχήμα εκμετάλλευσης του μεταλλείου. Σημαντικός παράγοντας για την αποδοχή τέτοιων όρων δανεισμού ήταν η καθυστέρηση του ελληνικού κράτους για την έκδοση της άδειας τόσο όσο να μπορέσει να βάλει πόδι στα μεταλλεία το Κατάρ και με τη βοήθεια του Μπόμπολα. Αυτή η συμφωνία γίνεται σε μια στιγμή που μετά τις επανειλημμένες υπαναχωρήσεις του υπουργείου, οι λοιποί ενδιαφερόμενοι επενδυτές έχουν εξαφανιστεί. Σύμφωνα με την Ελευθεροτυπία, 3/10 το δάνειο θα εξασφαλιστεί με στοιχεία ενεργητικού της εταιρείας στην Ελλάδα, δηλαδή με εγγύηση τα ίδια τα μεταλλεία. Χαρακτηριστικό της δύσκολης θέσης στην οποία βρίσκεται η καναδική European Goldfields είναι το υψηλό επιτόκιο δανεισμού που συμφώνησε για το δάνειο (δηλ 7% πάνω από το Libor 6μήνου), αλλά και ο σύντομος χρόνος αποπληρωμής που προβλέπεται, που είναι περίοδος επτά χρόνων με αρχή το 2015. Έτσι, το Κατάρ εξαρτά τα μεταλλεία αφού οποτεδήποτε η European Goldfields δεν θα μπορεί να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της, το Κατάρ θα είναι σε θέση να αποκτήσει τον πλήρη έλεγχο τους.

Ο πρωθυπουργός-πράκτορας των ρώσικων συμφερόντων, Γ. Παπανδρέου, ευχαριστημένος από τη συμφωνία, δηλώνει ότι: «...σκοπός της συγκεκριμένης συμφωνίας και των στρατηγικών επιλογών της κυβέρνησης είναι μια νέα μεταλλευτική πολιτική σε λατομεία και ορυχεία της χώρας, με έρευνες για πετρέλαιο και φυσικό αέριο στο θαλάσσιο χώρο, με προώθηση επενδύσεων σε ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και συνολική αξιοποίηση των φυσικών πόρων». «Αυτή είναι μια βιώσιμη στρατηγική», κατέληξε ο πρωθυπουργός και συμπλήρωσε ότι «δεν θα αργήσει η ώρα που οι επενδυτές και όλοι οι Έλληνες θα βιώσουν την οικονομική ανάταξη της χώρας» (Πρώτο Θέμα, 1-10).

Η βιώσιμη στρατηγική του Παπανδρέου δεν είναι άλλη από το ξεπούλημα της χώρας στη Ρωσία, την Κίνα και τους φίλους τους.

χος του Άξονα θα τους έχει πνίξει. Το δυστύχημα είναι ότι μαζί τους θα την πληρώσουν εκτός από τους αραβικούς και οι ευρωπαϊκοί λαοί.

ΠΩΣ Η ΡΩΣΙΑ ΔΟΥΛΕΥΕΙ ΤΟΝ ΑΝΤΙΣΗΜΙΤΙΣΜΟ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΕΚΤΙΘΕΤΑΙ

Με εξαίρεση κάποιους οξυδερκείς πολιτικά δημοκράτες, όλος ο δυτικός οικονομίστικος φιλελευθερισμός παραδόθηκε άνευ όρων στη γοητεία της φασιστικής «Αραβικής Άνοιξης», και ειδικά της λιβυκής εκδοχής της, την οποία ενίσχυσε και με σιχαμερό επεμβατικό-ιμπεριαλιστικό γιουρούσι. Ωστόσο, η αλήθεια, στην εποχή του Διαδικτύου, δε μπορεί να κρύβεται επ' άπειρο. Η αποκάλυψη των γελοιογραφιών που έκαναν θραύση στη Βεγγάζη στη «μάχη» κατά του Καντάφι αποκαλύπτει το εξής εκπληκτικό στοιχείο: στις περισσότερες, κυριαρχεί ο αντισημιτισμός (ο Καντάφι παρουσιάζεται ως όργανο του Ισραήλ) και ο φυλετικός αραβικός ρατσισμός κατά των μαύρων-νέγρων Λίβυων. (Οι γελοιογραφίες συγκεντρωμένες <http://www.freerepublic.com/focus/f-news/2713135/posts>)

Την ίδια ώρα, σε αγγλόφωνο ιστολόγιο που διατηρούνε δυνάμεις που πρόσκεινται στον Καντάφι, παρουσιάστηκε έγγραφο που προμήθευσαν στον Καντάφι οι ουκρανικές (του

ρώσου χαφιέ Γιανουκόβιτς δηλαδή) μυστικές υπηρεσίες, σύμφωνα με το οποίο πίσω από την εξέγερση της Βεγγάζης κρύβεται ...το Ισραήλ! (<http://libyos.blogspot.com/2011/09/cnt-rebels-sold-their-butts-to-izrael.html>) Έτσι, ο Πούτιν και ο γενικότερα ο ναζιστικός Άξονας ηγεμονεύει ιδεολογικά και στους δύο πόλους της ενδολυβικής αντίθεσης, πράγμα που επισφραγίζεται και από την προσπάθεια του (γιου Καντάφι) Σαΐφ Αλ Ισλάμ για μέτωπο με τους

ισλαμοφασίστες κατά των δυτικόφιλων ή δυτικοφανών, μιας και ο κανταφισμός μόνο το NATO και όχι τη Ρωσία είδε σαν ανοιχτούς επεμβασίες! Ποιος ατζαμής Χίτλερ και ποιος ερασιτέχνης Μουσολίνι, εδώ μιλάμε για το ναζισμό που έχει γίνει επιστήμη...

ΤΟ ΜΠΑΣΙΜΟ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ ΣΤΑ ΚΥΠΡΙΑΚΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑ ΕΡΝΤΟΓΑΝ

Οι ορμητικές αλλαγές στις σχέσεις της Τουρκίας- Ισραήλ (από φιλικές σε εχθρικές) και Κύπρου-Ισραήλ (από ουδέτερες προς εχθρικές σε φιλικές) ήρθαν σαν αποτέλεσμα της διαδικασίας ανόδου της ρωσικής επιρροής στη Μέση Ανατολή. Πρόκειται για μια πολύχρονη πορεία κατά την οποία η πανίσχυρη διπλωματικά και στρατιωτικά υπερδύναμη κατάφερε αρχικά να κερδίσει την ηγεσία του κυπριακού κράτους, μέσω του πράκτορά της Χριστόφια, ενώ μέσω του φιλικού της Ερντογάν κατάφερε να παρασύρει την Τουρκία στο αντιδυτικό στρατόπεδο του πολέμου και του φασισμού, φροντίζοντας ταυτόχρονα να απομονώσει το Ισραήλ από όλους τους τριτοκοσμικούς και αρκετά φιλοδυτικούς συμμάχους του στην περιοχή.

Αυτό το στρίμωγμα λοιπόν, και ειδικότερα η τουρκική προκλητικότητα απέναντι στο πρώην σύμμαχο της Ισραήλ, ανάγκασε την ισραηλινή πολιτική ηγεσία να καταφύγει στη συμμαχία με την Κύπρο και την Ελλάδα, που όμως ανήκουν από καιρό στον άξονα Ρωσίας-Κίνας-Ιράν. Στα πλαίσια αυτής της συμμαχίας, η Κύπρος έδωσε άδεια εκμετάλλευσης μέρους των υδρογονανθράκων που βρίσκονται εντός της αποκλειστικής οικονομικής της ζώνης (ΑΟΖ) στην αμερικανική Noble Energy, η οποία δραστηριοποιείται μαζί με την ισραηλινή Delek (που κατέχει το 3% του μετοχικού της κεφαλαίου) στην περιοχή της ισραηλινής ΑΟΖ.

Η κυπριακή κυβέρνηση εξουσιοδότησε την αμερικανική εταιρεία να τρυπήσει με γεωτρήσανο το θαλάσσιο οικόπεδο 12 (με έξοδα της εταιρίας) προκειμένου να διερευνηθεί το βάθος, η ποιότητα του φυσικού αερίου και να αντληθεί αυτό στην επιφάνεια. Κι ενώ

ετοιμαζόταν να ξεκινήσει η γεώτρηση, ξαφνικά η τουρκική κυβέρνηση ανέβασε τους τόνους κάνοντας λόγο για παράνομες αξιώσεις των Κυπρίων σε μια περιοχή που είναι στον αντίποδα της κατεχόμενης από την ίδια βόρειας Κύπρου και απειλώντας την Κύπρο και το Ισραήλ ακόμα και με θερμό επεισόδιο. Γι αυτό στα ίδια νερά εξαπέλυσε για έρευνα το ερευνητικό σκάφος «Πίρι Ρέις» συνοδευόμενο από πολεμικά πλοία. Προκειμένου να αποφύγουν τα χειρότερα, οι Αμερικανοί, οι Βρετανοί και οι Ισραηλινοί ενέτειναν τη ναυτική τους παρουσία. Το ίδιο έκαναν και οι Ρώσοι (κυπριακή «Καθημερινή» 27/9), που έχουν επίσης εκδηλώσει το ενδιαφέρον τους για τα εν λόγω κοιτάσματα.

Κι ενώ λοιπόν η Τουρκία απειλούσε την Κύπρο, το Ισραήλ και τους υδρογονάνθρακες του αλλά με πανίσχυρη στην περιοχή την αμερικανική υπερδύναμη, ο πράκτορας Χριστόφιας άδραξε

την ευκαιρία και ζήτησε τη ρωσική βοήθεια για να αντιμετωπίσει τον τουλάχιστον ρωσόφιλο Ερντογάν (για να μην πούμε ρωσόδουλο). Έτσι συμφώνησε με τη Μόσχα για την παροχή δανείου 2,5 δις ευρώ και την είσοδο του ρωσικού ενεργειακού κολοσσού της Γκαζπρόμ σε δύο από τα 14 προς εκμετάλλευση οικόπεδα (για τα υπόλοιπα θα προκηρύξει διαγωνισμό). Ενδιαφέρον για τα κοιτάσματα της περιοχής έχουν εκδηλώσει επίσης η γαλλική Total, η νορβηγική Statoil, η βρετανική Shell (με την οποία οι Κύπριοι είχαν παγώσει τις διαπραγματεύσεις για την προμήθεια αερίου) και η Chevron. «Πιο συγκεκριμένα, η Λευκωσία έχοντας την ευχέρεια να επιλέξει σε ποιες εταιρείες θα παραχωρηθούν τα δικαιώματα προσανατολίζεται στο να δοθεί «ισχυρή» προτεραιότητα σε εταιρείες βρετανικών, γαλλικών και κυρίως ρωσικών συμφερόντων», γράφει η κυπριακή εφημερίδα «Καθημερινή» στις 2/10 (η υπογράμμιση δική μας). Ταυτόχρονα επισπεύδεται ο δεύτερος γύρος αδειοδοτήσεων μέχρι το τέλος του χρόνου. «Η διαδικασία αδειοδότησης μπορεί να γίνει είτε με διαγωνισμό είτε με κατ' ευθείαν διαπραγμάτευση. Και με τους δύο τρόπους η Λευκωσία έχει την ευχέρεια να αδειοδοτήσει εταιρείες, οι οποίες δεν έχουν κάνει απαραίτητα την πλέον συμφέρουσα «αριθμητικά» προσφορά», επικαλούμενη π.χ. λόγους «εθνικού συμφέροντος και προστασίας».

Μ' αυτό τον τρόπο, δηλαδή χάρη στην προβοκατόρικη κίνηση Ερντογάν που τη χρησιμοποίησε ο Χριστόφιας για να καλέσει τη Ρωσία να μπει φραγμός

...στον φίλο της Ερντογάν, οι ρώσοι χίτλερ μπήκαν ξαφνικά απ' το παράθυρο για να ελέγξουν ακόμα μία ενεργειακή πηγή για την Ευρώπη, εντείνοντας έτσι την περικύκλωσή της. Αποδεικνύεται με αυτόν τον τρόπο, πόσο άσχετη με τη Δύση είναι η τελευταία επίθεση «φιλίας» που εξαπόλυσαν οι έλληνες πράκτορες του Κρεμλίνου απέναντι στο Ισραήλ, και πόσο αυτή η διπροσωπία ευνοεί τα ρωσικά συμφέροντα στην περιοχή.

Πραγματικά αν ο Παπανδρέου και ο Χριστόφιας δεν τα είχαν φτιάξει με το Ισραήλ δεν θα μπορούσε η Ρωσία να βάλει χέρι σαν συμπαραγωγός στα πετρέλαια νότια της Κύπρου και δυτικά του Ισραήλ. Για την ακρίβεια η Ρωσία ιδιαίτερα μετά τον αραβικό χειμώνα είναι η αφάνταστα πιο ισχυρή διπλωματικά στην περιοχή από τις δύο υπερδυνάμεις. Έχει άριστες σχέσεις με την Τουρκία, με το Ισραήλ ιδιαίτερα μέσω Λίμπερμαν, με τη Φατάχ μέσω του πράκτορά της Αμπάς, με τη Χαμάς από πάνω ως κάτω, με το Λίβανο, με τη Χεζμπολάχ, με το Ιράν, με το Κατάρ, με την Αίγυπτο ακόμα και με τη Σαουδική Αραβία. Είναι ο απαραίτητος φίλος και ο απαραίτητος ενδιάμεσος όλης της περιοχής. Ο απόλυτος πυροσβέστης-εμπρηστής στον οποίο όλοι έχουν δώσει τα κλειδιά του σπιτιού τους. Και τα έχουν δώσει γιατί στα παλιά τους τα παπούτσια που το ψυχρό αυτό πουτινικό τέρας έσφαξε την Τσετσενία, διαμέλισε τη Γεωργία, και σκοτώνει όσους μέσα στη Ρωσία αμφισβητούν την κυριαρχία του.

Ο Πούτιν στηρίζει Σαμαρά

συνέχεια από τη σελ. 9

δύσεων από τη Ρωσία, με την οποία είναι σημαντικό να αναπτυχθούν οι διμερείς σχέσεις, πολύ πέραν εκείνων στον ενεργειακό τομέα». Το «Είμαστε υπέρ των αποκρατικοποιήσεων, αλλά είμαστε αντίθετοι στη βιαστική εκποίηση και στα μέτρα ταμειακού πανικού» του Σαμαρά, που φαινόταν πως έτσι «προσπάτεψε» την κρατική παρουσία, αποδεικνύεται ότι σήμαινε να μην πουληθεί τίποτα από αυτήν στο νότιο και το δυτικό κεφάλαιο, για να δοθούν την κατάλληλη στιγμή στα νέα αφεντικά, στο ρώσικο και το κινέζικο μονοπώλιο. Ο Κεδίκογλου το ξεκαθαρίζει αυτό στο ITAP δηλώνοντας: «Συνεργαζόμαστε με τον Περιφερειάρχη Νοτίου Αιγαίου Ιωάννη Μαχαίριδη στην οργάνωση του πολύ σημαντικού ελληνορωσικού συνεδρίου στη Ρόδο, στα τέλη του μήνα, αν και εκπροσωπούμε διαφορετικά κόμματα (σ.σ.: δηλαδή στο ΠΑΣΟΚ)», δήλωσε ο Κεδίκογλου στο ρωσικό πρακτορείο, υπογραμμίζοντας ότι «έχουν γίνει τεράστια λάθη στις ελληνορωσικές σχέσεις -η ελληνική κυβέρνηση πρακτικά

ακύρωσε τις ενεργειακές συμφωνίες για την κατασκευή του πετρελαιοαγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολης και του αγωγού φυσικού αερίου South Stream, αλλά αρνείται ακόμη και εξαιρετικά συμφέρουσες προτάσεις». Σύμφωνα επίσης με τον Κεδίκογλου, θα έπρεπε να πουληθούν κρατικές επιχειρήσεις και ιδιοκτησίες στους Ρώσους: «Η Ελλάδα με τους ρωσικούς αγωγούς θα μετατρέπεται από καταναλωτή σε παίκτη του ενεργειακού χάρτη, αλλά μπορεί να αναπτύξει τις συνεργασίες της με τη Ρωσία στις τεχνολογίες φωτοβολταϊκών και ηλιακών συσσωρευτών, στην ιδιωτικοποίηση του ΟΣΕ, όπου παράμεινε άγνωστο γιατί δεν έχουν απαντηθεί οι ρωσικές προτάσεις προ εξαμηνίου, αλλά και στην πώληση ιδιοκτησίας, χορηγώντας αυτομάτως στους Ρώσους πολίτες, που αποκτούν ακίνητη περιουσία στην Ελλάδα, πενταετείς θεωρήσεις Σένγκεν. Για το θέμα αυτό, για το οποίο δεν απαιτείται οποιαδήποτε άλλη συνεννόηση με την ΕΕ, ο κ. Κεδίκογλου δήλωσε ότι θα καταθέσει άμεσα σχετική τροπολογία στην ελληνική Βουλή».

Το καθεστωτικό παραμύθι για την ακύρωση, τάχα, του αγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολης που χρησιμοποιεί το ρωσόδουλο καθεστώς έχει πια παλιώσει. Οι Ρώσοι από ένα σημείο και πέρα δεν ήθελαν τον αγωγό, γιατί ήθελαν να τον περάσουν στην Τουρκία, γιατί αυτήν έχουν πιο πολύ ανάγκη να εξαρτήσουν, μιας και την Ελλάδα την έχουν από χρόνια για τα καλά διαβρώσει. Έτσι έβαλαν το φίλο τους βούλγαρο πρωθυπουργό και όχι τον Παπανδρέου να τον απορρίψει... για περιβαλλοντικούς λόγους! Σε ό,τι αφορά τον South Stream, το επιχείρημα είναι ίδιας κοπής με αυτό της δήθεν ακύρωσης του αγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολης με ελληνική ευθύνη. Ουδέποτε η ελληνική κυβέρνηση διαφώνησε με τον αγωγό αυτό, το αντίθετο μάλιστα. Τώρα, το ότι ο γεωπολιτικός χάρτης αλλάζει και μαζί με αυτούς και τα συμφέροντα της Ρωσίας στους διάφορους αγωγούς, αυτό δεν οφείλεται στις πολιτικές των ρωσόδουλων ελληνικών κυβερνήσεων. Η «αντιρωσική στροφή» του Γ. Παπανδρέου την οποία επικαλείται το καθεστώς, ότι τάχα αυτός

ακύρωσε τον αγωγό Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολης, ξεκαρφώνει τον Παπανδρέου και εξασφαλίζει ένα επιχείρημα της ρωσόφιλης Κλίντον υπέρ της φράξιας Παπανδρέου.

Στο τέλος του Σεπτεμβρίου διεξάγεται το ελληνορωσικό επενδυτικό συνέδριο στη Ρόδο οργανωμένο από την περιφέρεια νότιου Αιγαίου και από το επιμελητήριο της Μόσχας. Πρόκειται για μια πολιτική απόβαση των ρώσων ολιγαρχών οργανωμένη από τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ και με την υποστήριξη όλων των άλλων ψευτοαριστερών ή ψευτοπατριωτικών κομμάτων για το ξεπούλημα της χώρας. Απλά όλοι αυτοί οι πράκτορες κάνουν πολύ θόρυβο ενάντια στη Γερμανία, που τάχα προκάλεσε την κρίση για να αγοράσει φτηνά την Ελλάδα, ώστε ανενόχλητοι να την αγοράσουν τζάμπα αυτοί που έκαναν πραγματικά την κρίση, δηλαδή οι ανατολικοί σοσιαλφασίστες. Ή, αλλιώς, μαζεύουμε όλο το λαό μπροστά από την μπροστινή πόρτα του σπιτιού μας, για να μπει ο κλέφτης από την πίσω.

συνέχεια από τη σελ. 19

συνέχεια από τη σελ. 9

συνέχεια από τη σελ. 7

